

Stimulus diuini amoris deuotissimus a scto
 Johāne Bonauēture e discipulo cordiū oīum in amorez
 xpi iesu inflāmatib⁹ post eiusdē varias īpressiōes
 incorrectas vltimate emēdatus ⁊ correctus p̄ exi
 miū sacre pagine professorē Magistrū iohānnem
 quētin canonicū et penitentiarium parisiensem

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PRESS
CHICAGO, ILLINOIS
1955

UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

C Incipit plogus seu epistola dñi Bonanēture
in libro qui dicitur stimulus amoris.

De te domine leuauī animā meā deus
meus in te confido nō erubeicā. Con
fusus de tua liberalissima pietate. alle
ctus mira suauissimi amoris ⁊ odoris
tui suauitate. attractus instringibili vinculo tue ar
dētissime caritatis. Ad te qui habitas in celis le
uauī oculos meos splendore solis iusticie illustrā
tus. claritatis tue lumine puocatus audidissime re
quirēs speciosissimū decorē amātissimi vult⁹ tui.
Solicitant me itima q̄ tibi in me placita habeas
Quid autē michi indigno seruo acceptabilis q̄
scire qualiter tando dño valeā famulari. Ad tuū
igitur amorem erectus amici p̄cēe inductus. zelo
interno coactus. qualiter quisq̄ te studiose querere
debeat. qualiter iuenire valeat. qualiter possit ad
te accedere et strictis teuere āplexibus quibusdā
meditationib⁹ declamare p̄sumā. In quib⁹ et si
diuerse corde tāguntur ad vnū redacte puris au
ribus faciūt melodiā. Quāuis enī diuerse ⁊ pluri
me materie in diuersis capitulis describantur tñ
inde nichil resonat nisi perfectio animi ad diuinū
amorem. Si quid aliud iueneris pie lector legitime
corrīgas ⁊ nō rodas qz malicia nō est in causa sed
simplicitas. Diuersum nāq̄ modū inuenies in eis
vt diuersitate modi et materie/lectoris fastidiū tē
peretur et eius aīa ad celestia cautius eleuet. va
riis illustrata radiis tibi refecta diuersis multi
plici⁹ varietate allecta. Tu autē mi frater lohānes
de ordine fratrum minorū q̄ eucharistus appellaris

accipe munusculū qđ a me indigno sepe tua humi-
litas postulauit. nec irrideas meā ignorantia. sed
potius michi paruulo balbuciēti ⁊ infantib⁹ artu-
bus gestienti sicut pia mater arride. Scio nāq; qđ
simplicitatē diligas ⁊ fercula etiā rusticana sapi-
de quodā famelico appetitu degustes. Insatiabile
est enī desiderium tuū auide apprehēdis oblata.
Aperi ergo os tuū et tibi quous rudia in corpora
infrascripta. Ipsa enī p̄seruatiua sunt ⁊ cōseruati-
ua humidi radicalis qz ea de ligno vite suscepti.
Caue ergo ne lignū scie p̄trahat ab hoc esu ⁊ nu-
dus apparere verearis corā deo. isipidaq; tibi sa-
pida ⁊ sapida tibi isipida videātur. Hic vō modū
orādi vlnēdi ⁊ meditādi inueniet vir deuotus. In
istis iustus ab īfimis eripit̄ ad intima tollit̄ ad lū-
ma erigitur cū dulcore. Qui ergo voluerit vsq; ad
perfectum crescere legat ⁊ impleat que scribā ḡsa
crucifixi irrigante.

¶ Incipit liber qui dicitur stimulus amoris que
p̄posuit sanctus frater Bonauētura de ordine fra-
trum minorum.

I
Liber iste qui stimulus amoris in dul-
cissimū ⁊ piissimū iesum saluatore no-
strū nō incōgrue potest dici. In tres
partes diuiditur. **¶** Prima pars

¶ In quartā prima de xp̄i gloriofissima passione
agitur. videlz quō homo ipsam passionē meditari
d̄z et qđ sit vtilis eius meditatio. ⁊ q̄liter et qđ libē-
ter hō conuertī d̄z ad compatiendū d̄fio iesu cruci-
fixo et alia plura q̄ circa ipsam passionē cōsiderari
possunt. **¶** Secunda pars. In secunda vero pte

de his q̄ ad cōtemplationē disposita sūt tractatur
 videlz qualiter hō possit āplius p̄ficere et magia
 deo placere q̄literq; ordinatus esse debeat ad deū
 ad se et ad p̄ximū et alia plura que ad ipsaz contē
 plationē dispositiua et inductiua sūt. ¶ Tertia ps
 ¶ In tertia verō vltima pte de ipsa cōtēplatiōis
 quiete p̄sequit̄. videlicet q̄ sunt que inducūt hoīez
 ad cōtēplationis quietē et q̄ glorio sū sit se mutare
 in deū qualiterq; hō mutet̄ in deum et alia plura q̄
 ad ipsius cōtēplationis quietē puenire volentibus
 perutilia ac necessaria sunt. ¶ Qui vult habere
 sapore amoris in his que sequūtur d̄z cū hūilitate
 et amore maiestātē et dignitatē dei admirari q̄tas
 hūilitatē et passionē p̄pter caritatē p nobis mori
 endo in cruce sustinuit meditari et ruminare cum
 amore et cū ardētissimo desiderio petitiones q̄ ibi
 continētur sibi petere et pro certo proficere in xp̄i
 amore.

¶ Sequūtur capitula prime partis.

Quomodo homo debet libēter christi passionem
 meditari et q̄ sit vtilis eius meditatio capm i.
 Qualiter debet homo n̄ri ad compatiēdum xp̄o
 crucifixo ca. ii.
 Meditatio in parasceue de dolore quez tūc beata
 virgo maria habuit ca. iii.
 q̄ circa passionem domini sex sunt consideranda.
 capitulum .iiii.
 q̄ passio domini adoptatur quattuor affectibus
 animi ca. v.
 q̄ passio domini adoptatur virtutibus et primo fi
 dei et post de aliis. ca. vi.

- De quattuor virtutibus cardinalibus ca. vii
 De septēplici ascensu cōtēplatiōis in passione fin
 septiformē gratiā spiritus sancti ca. viii.
 q̄ christus in sua passione beatitudines octo per
 fecte habuit. ca. ix.
 q̄ in cruce appuit xii fruct⁹ spūs quos enumerat
 apostolus ad gal. ca. x.
 q̄ in cruce speculari possumus pulcherrimū exem
 plar decem mandatorum decalogi ca. xi
 q̄ a passione oīa sacramenta ecclesiastica trahunt
 virtutē et q̄ sine ea īpossibile est itelligere sacram
 scripturam. ca. xii.
 Quō in beata dñi passione relucet oīm angelica
 rum hierarchiarum officium. ca. xiii.
 Quomodo etiā ibi relucet sūma dei potētia sūma
 eius sapiētia et summa clemētia: circa hoc que dā
 exercitativa vel exercitia. ca. xiiii
 Quō in passione dñi extetur et inflāmet̄ cor hoīs
 ad septem opera misericordie. ca. xv.
 Ofo valde deuota circa passionē dñi .ca. xvi

¶ Sequuntur capitula scde ptis.

- Qualiter homo possit amplius p̄ficere et magis
 deo placere capitulum. i.
 Qualiter hō ad amores dei se d̄z excitare et q̄tum
 p̄t cor suū vntre vel ignire ca. ii.
 Qualit̄ hō d̄z deo libēter dare cor suum ca. iii.
 Qualiter hō ordinet cogitationes suas ita q̄ deū
 semper habeat in corde ca. iiii.
 Qualiter homo ad operandā plus in deo ferueat
 capitulum ♥.

Qualiter homo se perfecte odiat ut deus perfecte diligat	ca. vi
Qualiter homo debet in omni actione frui contemplatione	capitulum. vii.
Quoddam delectabile et allectinum.	ca. viii.
Quod sit homo bene ordinatus in cogitatione locutione et operatione	ca. ix.
De ordinatione ad proximum	ca. x.
Qualiter zelator animarum se ordinare et habere debet	ca. xi.
Quod anima deus affici tantum amore christi terrenorum utilitate contempta	ca. xii.
Descriptio beatitudinis	ca. xiii.
Oratio valde deuota	ca. xiiii.
Quedam notabilia	ca. xv.
Quedam alia notabilia	ca. xvi.
Qualiter se debeat habere sacerdos cum ad corpus christi venit	ca. xvii.
Preceptio ad excitandum in amorem dulcissimi iesu.	capitulum. xviii.

¶ Sequitur capitula tertie partis

Que sunt que inducunt hominem ad contemplationis quietem	capitulum. i.
Quod gloriosum sit se mutare in deum	ca. ii.
Quod mirabile est gustantem semel deum posse ab eo amplius separari	ca. iii.
Quod homo in breui potest esse perfectus	ca. iiii.
Quomodo anima inebriatur in contemplatione a creatore suo.	ca. v.
Quod homo ante raptum diuersimode inebriatur	ca. vi.

¶ contemplatiuus debz gaudere de bonis pximi quod si non fecerit tria mala cōmittet	ca. vii
¶ contemplatiuus nō iudicet alios ppter defectū in ipsis apparentes.	ca. viii
¶ contēplatiuus non reputet alios imparcs sibi. capitulum	ix.
¶ Contra superbos et de se presumentes	ca. x
¶ De paucitate bene obedientium	ca. xi.
¶ ¶ vtilis sint temptationes seruis dei	ca. xii
¶ ¶ tētationes de predestinatione repxiimi debent. capitulum	xiii.
¶ Questio carnis ad deum patrē de christo	xiiii
¶ Et patris responsio.	ca. xv
¶ Meditatio super Aue maria.	ca. xvi
¶ Meditatio humilis ac expositio super orationem dominicam	ca. xvii.
¶ Sequūtur alie due breues expōnes sup orationes dominicam	ca. xviii
¶ Meditatio super salue regina.	ca. xix
¶ De statu beatorum in celesti hierusalem	ca. xx

¶ Incipit liber primus

Et primo

¶ Quomodo debet homo libenter christi passiones
meditari

Capitulum primum

c

Arrite gētes vndiq; 7 miremini ergā
vos caritatē dei 7 erga ipsum cecitatē
et maliciā vestraz. Si enī dei filius vo-
luit inseparabilē coniūgi nature hu-
mane quātomagis aīa vestra deberet

sibi inseparabilē copulari. Si enī dei filius voluit
tāto caritatis fervore sic vilissimo cineres sibi vni-
re q̄to avidius deberz vnusq; ad recipiēdū ipsū
deuotissime cor suuz recipere. **Q**uec vrsania anime
q̄ hoc negligit et potius vult stercore⁹ adherere.
Non enī assumpsit filius dei carnē vt hō carni ad-
hereret; s; sicut ipse in carne existēs. carnem afflixit
et carnalia contēpsit. et aīa eius semper deo patri
adhesit. sic homo carnē mortificet et semper se eri-
gat ad diuina. **M**irabilis cecitas hoīs qui cū ex
aīa 7 carne cōsistat. et aīa sine cōparatione melior
sit et nobilior ipsa carne totum tēpus expendit in
p̄uisione carnis sine in his q̄ caro requirit et aīam
suā negligit ac si nichil esset. nec ipsaz pascere nec
ipsam nutrire nec in sūmo d̄ctare studet creatore
cum tamē hoc leuius suau⁹ delectabil⁹ seu oportu-
tunius sine cōparatione valeat impetrari. **U**biq; se
enim offert homini deus et sui ipsius nisi mortē filii
sui preciū non requirit. **C**orporalia autem semp fu-
giunt. nec etiā cum omni solitudine et labore ac
ārietate possunt plene ab aliquo possideri in hoc
mūdo. nisi forte dicamus q̄ plene omnia contēnit
Sed qd̄ mirabile est hoc sibi facit aīa a carne ali-
quātulum inclinata nō tamen coacta. **N**on volun-
tarie subdit se carnē et carnis beneplacita nititur
adimplere. 7 deo suo subdere cū omni exhortatiōe
b̄nficioz collatione in eterna inspiratione contēnit

et in proprio bono. In propria utilitate non vult dei
voluntatem facere. Certe si anima non esset peior omni
animali/deum cui similis est deberet super omnia diligere
et de ceteris non curare. Si ergo anima carnem diligis
nullam carnem nisi carnem christi ames. Nec enim pro
tua ex toto humani generis salute est super aram crucis
oblata cuius passionem in corde rumines cotidie.
Huius eius passionis christi meditatio continua mentes
eleuabit. quid agendum quod meditandum quidque sciendum
et sentiendum sit indicabit. te demum ad ardua inflam-
mabit. te vilificari et contemni et affligi faciet. as-
sectare. te tam cogitatione quam in locutione ac etiam
operatione regulabit. **O** passio desiderabilis mors
admirabilis quid mirabilius quam quod mors viuificet.
vulnera sanat. sanguis albus faciat et mundet intima
tibi minus dolor nimium dulcorem inducat. apertura late-
ris cor cordi coniungat. **S**ed adhuc mirari non cesses
quod sol obscurat plus solito illuminat. ignis extinguit
et magis inflammat passio ignominiosa glorificat
Sed vere mirabile est quod christus in cruce sitiit inebriat
nudus externis virtutum vestimentis ornatus sed et eius
manus ligno conclauate nos solunt pedes confossi
nos currere faciunt. emittens spiritum vitam inspirat
in ligno discedens ad celestia vocat. **O** passio mira-
bilis quam suum meditatores alienat et non solum reddit an-
gelicum sed diuinum. Nam per meditationem commorans
in christi tormentis etiam seipsum non videt semper in-
tuetur deum suum passum vult secum crucem baiulare. et
pro solo leuissime omne bonum et malum vult portare. et
ipse in corde portat celum et terram pugillo tenentem.
Vult secum spinis coronari et ipse ipse glorie coronari.
Vult secum in ligno sine vestimentis frigescere et ni-

mio amoris ardore acceditur. Vult secū acetū gustare et vino inenarrabilis dulcedinis potat. Vult secū in cruce existens sibi illud. et ipse ab angelis honorat et a beata virgine in filiū adoptat. iecum volēs tristari letatur. secū volens affligi cōsolatur et numitū locū datur. Cū christo vult ī cruce pēdere et eum dulcissime xp̄s amplexat. Secū vult faciem mortis pauore p̄fusam īclinare et eius caput xp̄s eleuans suauissime osculat. **O** mors amabilis **O** mors delectabilis. **O** cur crucis illius loco nō fuit vt xp̄s fuisset manib⁹ meis ⁊ pedibus cōclauatus. Certe illi ioseph ab aramathia dixiss⁹ nō auferas Iesum a me s⁹ me secū sepelias in sepulchro. Non eni volo āplius ab ipso separari. Sed si hoc modo facere nō possum corpore saltē hoc volo mēte. **W**o num ē enī secū esse ⁊ in ipso volo tria tabernacula facere. vnū in manibus. vnū in pedib⁹. s⁹ aliud cōtinuū in latere ibi volo quiescere/dormire/videre/bibere/comedere/legere/adorare/ ⁊ omīa mea ne gocia p̄tractare. **I**bi loquor ad eoz eius et ab ipso qđ voluero īpetrabo. Sic faciēs dulcissime matris vestigia sequar cuius aiām passionis filii gladius pertrāsīuit. secure de cetero ipsam alloquar vulnerratus et ipsam ad qđ voluero īclinabo. Et nō solū apparabo cū filio suo crucifix⁹ s⁹ ad p̄sepe rediēs ibi cum eo iacebo paruulus vt ibidez cum suo filio suis vberibus merear ab lactari. **M**iscebo igitur lac matris cū sanguine filii/et michi faciā vnā dulcissimā potionē **O** amātissima vulnera dñi nostri Iesu christi **H**am cū in ea quadā vice oculis subētrare apertis ipsi oculi sanguine sunt repleti. sicq; nichil aliud videns cepti ingredi. **M**anu palpane

donec pueni ad intima viscera caritatis sue quib⁹
postvndiq; circūplexus reuertit nequī. Ideoq; tibi
ihabitato. et quibus vescitur tibi vescor ac tibi in
br̄oz suo potu. Ibi tanta abūdo dulcedine vt tibi
nō valeā enarrare. Et qui prius fuerat p pctōib⁹
in vtero vīrginali nunc dignat̄ me seruis suū intra
viscera sua cōportare. Sed multū timeo ne veniat
partus eius et ab illis deliciis excidar q̄bus fruoz
Sed certe et si me peperit v̄bebit sicut mater me
lactare vberib⁹ leuare manibus portare brachijs
osculari labijs foueri gremijs. aut certe qd̄ facias
scio. Quātuncūq; me pariat scio q̄ semp̄ sua vulne
ra sunt aperta et p̄ ea in eius vterū iterū introibo.
et hoc tollēs replicabo quousq; ero sibi insepara
biliter cōglobatus. **O** cecitas filioꝝ ade qui p̄ hec
vulnera in christo nesciūt introire. Supra suas vls
res laborāt ī vanū et aperta sunt hostia ad quietē
An ignoratis q̄ xp̄s est gaudiū beatoꝝ. Tur ergo
tardatis p̄ sui corporis foramiā in illud gaudiū
introire. Quō insanitis qz beatitudo angelozū pa
tet ⁊ circūstantia et partes eius cōtracta est et vos
ītroire negligitis. An forsan expectatis q̄ pri⁹ re
soluat̄ corpus vestrū nō credētes q̄ in xp̄o in p̄nti
aīa valeat quietari. Sed crede michi o hō qz si in
īpm p̄ hec angustia foramiā intrare contenderis
nō soluz aīa sed etiā quietē ac dulcedinē mirabilez
iueniet corpus tuū. et qd̄ carnale est et ad carnalis
tendit ex illo vulnerū introitu fiet a deo spūale vt
ceteras p̄ter eas quas ibi sentit̄ delicias reputet
esse nichil. Imo fortasse aliqui aīa p̄pter aliquam
obediētiam vel utilitatē dictabit esse recdendum
et caro allecta illa dulcedine dicet ibi esse imoran

dum. Et si ita accidit de corpore q̄ta credis aīas
frui dulcedine q̄ per illa foramina coniūgit cordi
chūsti. Certe exprimere tibi nequeo s̄ experire et
scito. Ecce aperta est apoteca. oībus aromatibus
plena et medicinalib⁹ opulēta. p̄ vulnerū ergo fe=
nestras intrat ⁊ accipe medicinā sanatiuā restau=
ratiuā preseruatiuā ⁊ p̄seruatiuā. T̄bi quascūq̄ vo=
lueris species accipe. T̄bi quecūq̄ delicata appe=
tieris electuaria sume. Si etiā suauitatis vnguētis
volueris deliniri. Per illa intrare vulnera nō post=
ponas. Ecce aperta est ianua paradisi et p̄ lāceas
milius gladius ⁊ satilis est amotus. Ecce lignum
vite tā in ramis q̄ instipte perforatum. In quibus
foraminibus nisi p̄des. i. affectus posueris nō po=
teris carpere fructus eius. Ecce apertus est the=
saurus diuine sapiētie ⁊ caritatis eterne. Intra er=
go p̄ vulnerū aperturā ⁊ cū cognitiōe delicias ob=
tinebis. **O** q̄ beata lancea beati clauī q̄ apertio=
nem h̄mōi facere meruerūt. **O** si fuisset loco illi⁹
lancee/exire de xp̄i latere noluissem sed dixissem.
Hec req̄es mea in seculis seculi. hic habitabo qm̄
elegi eā. **O** stulti ⁊ tardi corde qui ad possidendū
alq̄d vanum p̄ incerta foramina introitis. ⁊ inde
etiā exire multotiēs nō potestis sed ad possidēdū
dei filiū summū bonū cādorē ⁊ splendorē eternū p̄
aptas vulnerū ianuas nō introitis. **O** aīa ad yma=
ginem dei facta quō potes āplius continere. Ecce
sponsus tuus dulcissim⁹ p̄ te vulnerat⁹ iā factus
gl̄iosus te cupit āplecti et tibi dulcissima elargiri
oscula ⁊ ad sp̄m negligis festinare. Hāc prenimio
amore aperuit sibi lat⁹ vt tibi tribuat cor suū. sibi
etiā voluit pedes ⁊ manus p̄forari vt cū ad sp̄sum

pueneris sicut tue manus intrēt in suas/ac pedes
tui in suos vt sibi inseparabilē coniūgaris **O**bsce
cro fm apostolū oīa proba hoc experiri coneris ⁊
sibi bonū tibi videt̄ inde āplus ne discedas. et nō
dubito q̄ si fueris exptus oīa preter ipsū amari
tudinē reputabis. Velles libēter tunc tibi illa vul
nerū hostia postq̄ intraueris obsecrari vt inde ex
ire āplus nō valeres ⁊ admiraberis sup tuam et
aliorū super hoc habitā cecitatē. Gaudebis nichī
lominus de tanta dulcedine q̄ tu tentes et in tū
etiā inflāmabitur cor tuū vt quasi nitēs aīa de co
pore exire velit et naturalit̄ in chustu vulneribus
habitare et inebuiabit̄ aīa a tanta dulcedine ⁊ fer
uore ⁊ vix poteris eā ad aliud iclinare **O** vulnera
corda sarea vulnerātia et mētes ogelatas inf/au
mātia ⁊ pectora adamātina liq̄faciētia pre amore
O certe vita dulcedo ⁊ spes nra. Si tñ p medita
tionē istius passiōis ad illā peruenieris dulcedinē
de qua dixi vel etiā ad maiorem attende ne velis
ipsam passiōē meditari ppter aliquā dulcedinē
temporalē sed vt tui creatoris beneficiū recogno
scens in eius accendaris amore **E**t hec dz semper
esse tua otinua oīo. **O**ratio deuotissima.

Omine sancte pater omīpotens eterne deus
ppter tuā largitatē ⁊ filii tui qui p me susti
nuit passiōē ⁊ mortē et matris ei⁹ excellētissimaz
sanctitatē atq̄ beati frācis̄ci ⁊ ⁊ omniū sanctorū me
rita cōcede michi peccatorū et oī tuo beneficio in
dignovt te solū diligā tuo amore semp sitiam bñ
ficiū passiōis otinue in corde habeā meā miserā
recognoscā et ab oībus cōculcari ⁊ contēni cupiā
nichil me contristet nisi culpa. Amen

Qualiter dicitur homo nisi ad compatendum christo crucifixo

Capitulum.ii.

Astudendum domino iesu christo crucifixo. primo amorem. Nam quanto ferventius diliges cum tanto magis sue compatieris passioni. et quanto plus ei compatieris tanto plus erga eum tuus accendet effectus. Et sic mutuo se aucebunt dilectio et passio donec ventas ad perfectum nisi hoc remanserit propter aliquam tuam misertiam. Et precipue studeas abicere omnem presumptionem diffidentiam et negligentiam. Debet enim homo tantum nobile opus aggredi humiliter et confidenter instanter et cum quanta potest mundicia cordis. Et quis homo videat sibi indignus et nequam nichilominus non desistat. quia ipse pro peccatoribus crucifixus est. **Instructio. i.** pro domino. **P**rimo igitur sic sibi uniaris amore ut cor tuum iam sibi non tibi videat coniunctum. Non enim tunc non senties eius vulnera aut quas passiones habebit que non perfundant cor tuum. Studeas ergo quantum potes ut cor tuum intret in ipsum totaliter et te extra ipsum reputes esse nichil et de te extra ipsum tantumquam de nichilo curabis. Tota cura tua vertat ad presens circa dominum tuum passum. Nam eius est quicquid es nec debes alteri de te quicquid exhibere. Si ergo transferat in ipsum sic fueris non possis credere quoniam eius vulneribus vulnereris et profundaris eius contumeliis illusionibus et opprobriis. Tunc quantum tam locum dicitur et dulcedinem assequeris dominus per suam misericordiam te faciat experiri. Male enim scire hoc tibi calamo declarare. et si hec tibi nimia alta videtur nec ad hec bene pertinere potes sicut velles potes te adhuc exercere modo alio grossiori subsequenti. **Instructio. ii.**

Debes enī cogitare q̄tam passionē sustineres
si excoriareris sicut beatus bartholome⁹ uel assa
reris ut beatus laurētius aut usq; ad ossa carnes
tue dēnibus ferreis lacerarētur. alias etiā cogita
penas quas uolueris ⁊ passionēs. Et cū ita ista co
gitādo super te cōceperis quēndā horrore nimie
passionis. tunc cogita q̄ dñs noster iesus xp̄s pro
te uilissimo pctōre multo grauiōres ⁊ intollerabi
liōres sustinuit ī cruce dolores q̄ tu sustineres in
passionib⁹ supradictis. Tūc ergo rūpnā ī corde
tuo q̄tam sustinuit angustīā et afflictionē ⁊ q̄tus
amor ad hoc ip̄m induxit. ⁊ sic meditādo efficiat
cor tuū illis doloribus q̄tum potest et quasi illos
sustineres amarissimis lacrimis perfundaris. nec
dubiū quā in dulcedinē maximā conuertantur.

Instructio tertia. Et sic adhuc hoc tibi si ualet
melius experire. Facias tibi unū bonum flagellū
multū afflictiuū et nō nimis lesiuū. et in abscondito
egregie te flagella nō pcens corpori donec fuerit
bene perfusum dolore. Et tunc cū illos senties do
lores ad xp̄m passum dirige cogitatū tuum ⁊ me
ditare q̄ dulcis dilectus sponsus tuus amor tuus
desideriū anime tue angelorū solatiū beatorū p̄mīū
dñs iesus christus p̄ te uilissimo stercore uoluit in
suo corpore quasi sine p̄paratione sustinere multo
intēsiōres dolores. Et nō dubites q̄ ultimū istud
remediū multū ualet q̄ per passionēs addicit hō
comparati patiēti. Ad hęc oīa addas orationem ut
quasi cōtinue deprecēris dñm iesus christū ut suis
vulneribus mentē tuā vulneret. ⁊ ut p̄ ip̄as passio
nes et vulnera a sua largitate īpetres q̄ intēdis
Instructio quarta. Et si hęc oīa nō valent tibi

propter duriciã cordis tui te tanq̃ sterens abhorrens plorēs amare et dicas. Usq̃quo cordis mei neq̃tia p̃ualebit aduersus iesum dñm meũ passum Cuius vulnera viscerũt dyaboli potestãtẽ supera uerunt p̃zimi parẽtis beneficia. p̃fregẽrũt portas inferni ⁊ aperuerũt portas paradisi. ⁊ in tũ abundat malicia cordis mei vt nõ deuinẽatur a tam excellẽtissima bonitate. Quid ergo me neq̃s et q̃d malus malicia cordis mei? Heu michi quid faciã qui nimis infirmus a passione dñi mei iesu ch̃risti nequeo recipere medicinam. Nõ cessent oculi mei a ploratu donec lacrimarũ abũdãtia demolliat duritiã cordis mei. Heu heu quo ibo a spũ tuo Quid faciã ex quo aĩe mee vitã nescio iuenirez erga me summã diffusioẽ diuine clemẽtie nõ valeo degustare. Sedebo in sterquilinis ⁊ mẽtis mee sanie detestadã. affligã me de cetero nec aliquatenõ michi pctã donec in afflictione inueniã dñz meũ afflictũ Mirum est certe quõ homo h̃z paciẽtiã in seipso vidẽs tantã nequitiaẽ cordis sui ⁊ nõ delect. O cor pessimũ imo dyabolicũ vsq̃quo resistes largitati imense. Quare magis delectaris in vulneribõ peccati q̃ in vulneribus iesu xp̃i. Quare magis cõpateris parue picture pedis tui q̃ grauissime morti dñi tui ⁊ intẽtissimo dolori capitis sui. vltẽ aĩe tue ch̃risti. Abi maior ibecillitas et insania. O homo nonne tibi videt q̃ illũ plus diligis eui plus cõpateris in dolore Et nõquid ergo plus diligis pedẽ tuum q̃ dñm tuum. qz scz isti pedi plus cõpateris in parua afflictione. ⁊ in illum quasi cor tuũ tendis q̃ illi scz dño deo tuo in maxima agustia ⁊ dolore ⁊ parum aut nichil inclinatur cor tuum ad ipsum

Cecitas immēsa. **S**erpētibus deteriores q̄ in afflictione cōpatiēdo capiti totū corpus suū exponūt flagello. Sed certē videtur q̄ tanq̄ mēbra putrida iam sumus excisi a capite n̄ro iesu chūsto qz ipso vulnerato eius vulnera non sētimus. Heu heu dñe mi quare me fecisti si non debeo tibi esse cōsūctus. aut si tibi sum coniunctus quare nō sum tecū pariter vulneratus. **P**ro me dñe p̄ me vulneratus es non p̄ te. et tu vulnera portas non ego. **Q**uid hoc est? ego debeo esse subiectū vulnerum et nō tu. qz ego sum q̄ peccant ego qui si que egi. s; tu qui es innocēs ouis qd̄ fecisti? **V**ertātur obsecro vulnera hec ī me et ī domū p̄fis mei. Redde nobis dñe redde vulnera n̄ra ne tu q̄ innocēs es nocēs appeas retinēs vulnera aliena. aut saltē rectū vulnera corda n̄ra. En mori volo nisi vulneres mētē meā. Abhorreo videre cor meū nō vulneratū cui videā te saluatore sic p̄ me vilissimo cruci affixum. **A**nt ergo dñe iesu me tecū vulnera. aut certe da michi licētiam trāsuerberādt̄ mei p̄ mali gladio. **N**olo enī dñe sine vulnere viuere. qz te video vulneratū. Si hec oīa nō voluerit tibi tā nobilissimo bñficio es indign⁹ et de cetero si reputes te hoīem s; bestia et cū feris sit habitatio tua. qz ī dign⁹ es p̄sortio alior. **F**orte tñ si multū te hūiliaueris ille q̄ respexit humilitatē ancille sue respiciet hūilitatē aīe tue et dabit tibi cor nouū vt cognoscas dñm deū tuū passum. **S**ed qñ dñe iesu qñ hoc erit? **D**ifferre dñe mors michi ē. **E**t si multū expectaueris forte desiderio liquefiā. et postmodū in liquido vulnera permanentia īprimi nō valebūt. **H**āc aīa mea dñe incipit iā laguerē et quasi ad nichilum redigoz

desiderās tuis vulnerib⁹ consolari. **O** dñe iesu vbi
 est sapiētia tua. An ignoras q̄ melius ē te habere
 creaturā tuā vulneratā q̄ ad nichilū redactā. **N**ō
 ergo me queso differas vulnerare ne multa dilatio
 ne amittas quem tuo p̄cioso sanguine redemisti.
Curre curre dñe iesu/curre ⁊ me vulnera. qz fortas
 se nichil de me inuenies si expectas. Sed heu mi
 chi q̄ vilis factus sū. qz videtur etiā q̄ deua q̄ ini
 micos diligit me odiat. **N**ūq̄d ergo plus q̄ inimic⁹
 fact⁹ sum? **N**ā vt inimicos redimeret voluit letaliter
 vulnerari. et ego deficio ⁊ non videt curare. **N**on
 enī peto vt p̄ me āplius vulneret. sed vt michi q̄si
 iam mortuo applicet sua vulnera ⁊ reuiuam. **D**ñe
 iesu ferrum tuā creaturā insensibilē voluisti tuum
 corpus vulnerādo intrare et me tuā creaturā ra
 tionalē intrare. per iā facta vulnera non p̄mittis.
Quid hoc est? **N**ūquid cor inclū est durū ⁊ vilius
 oī ferro? An cogitas q̄ crudel⁹ est. Sed mea cru
 delitas nō tibi oberit si itrauero cū a modo sis im
 passibilis. **Q**uantūcumq̄ eī intrē per tua vulnera
 ⁊ discurrā ⁊ tuas carnes comedā pre amore semp
 ipassibilis p̄manebis ⁊ meus satiabit⁹ appetitus.
 Ita tamē q̄ āplius incēdatur. Sed q̄d vociferabor
 āplius. **T**ardas ⁊ nō venis ⁊ iam lassat⁹ desiderio
 incipio insanire. **A**mor regit ⁊ nō ratio. ⁊ curro cuz
 ipetu quocūq̄ me volueris inclinare. **N**āz qui me
 videt derident. ⁊ q̄ tuo amore sim ebrius non co
 gnoscūt. **D**icunt enī quid iste insanus vociferatur
 in plateis. **E**t quātum sit desiderū non aduertunt
Ignorāt q̄ amor tuus intēsus ipedit vsuū sēsus
 et q̄ qui te feruēter querit seipm ⁊ omnia derelin
 quit. et qui te querit puro corde sic parum ipse de

extrinsecis curat. vt etiam quid faciat multotiens
aduertat. Veni dñe bone iesu et noli amplius tar
dare ne pre nimio desiderio fias simplr sine sensu.
Sed forsità hoc requiris vt eū ab oibus fuero ab
stract⁹ purus intrēt per vulnera tua glorioza q̄b⁹
tunc plenarie vulneres amantē. Tunc clamabo ⁊
dicā heu heu michi dñe mi iesu quō te video erude
liter vulneratū. quāto dolore te video agrauatū
Quis michi hoc tribuat v p te moriar dulcissime
dñe iesu. Te videre viuere in tāto dolore sustinere
nō possum. te aspiciere horreo supra modū te etiam
liberari mors michi esset. ⁊ tō angustie sunt michi
vndiq; et quid eligā ignoro nisi tecū pariter cruci
figi. Tuas āgustias cōsiderās in mēpso deficio ⁊
tam exanimis efficioz pre dolore et ira q̄ p me sus
tines tanta mala. Quid fecisti dñe quare pro me
vilissimo ascendisti in crucē. ⁊ quid sum ego vilissi
mus vermis putredo detestabilis. pro quo tu dñs
omniū debeas sic affligi eū tu scis sapiētia patris
Quare talē cōmutationē fecisti vt dares vitam p
morte. veritatem p vanitate gratiam p malicia.
gloriam p miseria Quis quare hoc tu potens fe
ceris/poterit cogitare vel indicare. Nimia fuit di
lectio tua. et in hoc appuit abyssus tue scz imensū
tas pietatis. Non enī in te video causam mortis
nisi supabundātiā caritatis. Nonne melius erat
bone iesu vt nō essem q̄ vt factus te occiderē. Et
cur carnes meas nō lacero pre dolore aut quō me
oīs creatura nō occidit qui fuit occasio tue mortis
Nonne mirabile videt me cogitare te tā nobilissi
mū ⁊ benignissimū dñm p me tā vilissimo mortuū
et nō statim deficere pre nimia tristitia. Et quōsi

non esset tue p̄rium volūtati / me materiali gladio
 non occido pre dolore qui fuit occasio tue mortis.
 Quā pugna ergo magna me debes sustinere sicut su-
 stinerē aliquē inimicū meū corā oculis meis cū vi-
 deo quē toto corde occidere affectarē quīs nō au-
 derē aliqua rōne. Hōne et hoc nequissimū est quod post
 tam admirabile et fructuosū tue passionis b̄nificiū
 nō cesso peccare in cōspectu oculorū tuorū ac si tua
 passio nichil eēt. Te michi dedisti et te reuoc. tene-
 bras effugasti et ipsas incurro. mundus abieci et
 ipm eligo vel elegi. An nō vides patiētissime dñe
 iesu quod semp nitōr facere tue contrariū volūtati et
 in facie tibi resisto aperte. Si dicis nolo ut hoc fas-
 cias / dico volo. si dicis volo ut hoc fiat / dico nolo.
 Scio te dñm meū summū bonū eē et nichil ego sū
 et ad te ac si nichil esses nō aspicio s̄ cōuerto cor
 dis et corporis mei faciē ad ea quā vana sūt et aliqñ
 ad quā incongruū est noīare. sic eis cor meū amoris
 vinculo colligat. ut ad te cui⁹ est nequeat eleuari
 et hoc certe detestabilis abusus est. Sed nunquid
 bone dñe iesu voluisti p̄ me frustra mori qui quem
 sic care emisti pre nichilo pdidisti. De tecum occi-
 das et pariter trāffigas ne a te valeā amplius se-
 parari et tecū possum vsuere in eternum. Amen.

Oratio deuotissima

Domine iesu xp̄e cor meū tuis vulnerib⁹ sa-
 ciat et tuo sanguine inebria mentē meā ut quo-
 cunq; vertā sp̄ te videā crucifixū. et quicquid aspere
 ro in tuo sanguine michi appeat rubricatū ut sic in
 te totus tendēs nichil p̄ter te valeā iuētre. nichil
 nisi tua vulnera valeā intueri. Hec michi cōsolatio
 tecū mi dñe vulnerari. hec intima sit michi affectio

sub te aliqd meditari. Non quiescat cor meū bone
iesu donec iueniat tecētrum suū. Ibi cubet ibi suū
terminet appetitum. Amen

Meditatio cōpassiua in parasceue doloris quē
tunc habuit beata virgo maria. ca. lii.

Sabat iuxta crucem iesu mater eius. **O** dñs
Sine a vbi stabas. **Al**iquid tantum iuxta crucē?
imo certe in cruce cū filio vbi crucifixa eras secum
Sed hoc distat / qz ipse in corpore / tu autē in corde
Hec non r eius vulnera p corpus eius dispsa sunt
in tuo corde vnita. Ibi dñs lanceatū est cor tuum.
Ibi sp̄s coronatū. ibi illudum exprobratū et cōtu
melius plenū aceto r felle potatū **O** dñs cur iuisti
imolari p nobis. nūquid sufficiebat filii passio no
bis nisi crucifigeret et mater. **O** cor amoris cur cō
uersum es in globū doloris. **A**spicio dñs cor tuum
et id nō cor s; mirrā r absintū r felvīdeo. **Q**uero
matrē dei r ecce inuenio sputa flagella et vulnera.
qz tota conuersa es in istis. **O** amaritudine plena
quid fecisti? cur vas sanctitatis fecisti vas penalis
tatis. **O** dñs quare non es solitaria in camera tua
quare iuisti ad caluarie locū. **H**ō ē tua consuetudo
dñs ad talia spectacula pperare. **C**ur te n̄ retinuit
pudor mulieris cur te nō retinuit horror facinoris
Cur te non retinuit verecūdia virginittatis. cur te
non retinuit loci turptudo. multitudo vulgi. dete
statio mali **C**ur te nō retinuit clamoris vehemētia
stultor vesania demoniacorū caterua **H**ec nō con
siderasti dñs / quia cor tuū alienatū totum pre do
lore non erat in te sed in afflictione filii et in vulne
ribus vnici r in morte delicti. **N**on cōsiderabat cor
mum vulgus sed vulnus. non pressurā sed fixuram

non clamorē sed lūorem. nō horrozē sed dolozem.
 Revertere dñā ad locū pristinū ne cum p̄cussione
 pañous te etiaz amittam⁹ vt nōvna hora vtriusq̄
 priuamur regimine. Non est consuetudo domina
 mulieres tali morte condēnari. nec etiaz contra te
 dñā sentētia est puulgata. S3 vt puto audire hec
 nō potes qz amaritudine repleta es. totū cor tuuz
 versum est dñā circa filii tui passionē. Mira res
 tota es in vulnerib⁹ christi. totus xp̄s crucifixus ē
 in intimis visceribus cordis tui. Quomodo ē hoc
 q̄ cōtinēs sit in contēto. Homo vulnera cor tuū
 si vis hāc intelligere questionē. Aperi cor tuū cla
 uis et lancea et vita subintrabit. Non enī intrabit
 sol iusticie in cor clausum. S3 o vulnerata domina
 vulnera corda nostra z in cordib⁹ nostris tuam et
 filiū tuū renoua passionē. Cor tuum vulneratū con
 iunge cordi nostro vt tecuz tuis vulnerib⁹ pariter
 vulneremur. Cur hoc totū cor saltē domina nō ha
 beo/vt quocūq̄ pergā semper tuo filio videam te
 confixā. O domina si non vis michi dare tuū filiū
 crucifixū nec cor tuū vulneratū/saltē queso michi
 tribue filii tui vulnera contumeliasq̄ et illusiones
 ac opprobria z illa que i te sentis. Que enī mater
 est q̄ si posset z a se z suo filio nō auferret passioēs
 et in suo poneret seruo. Aut si sic inebriata es. istis
 q̄ nec ea vis a tuo corde nec a tuo filio separare.
 Saltem domina illis ignominias et vulneribus in
 dignissimū me coniunge vt tibi et filio tuo solatiū
 sit habere socium penarum. O q̄ beatus essem si
 possem vobis saltem in vulneribus sociari. Nam
 quid ē maius hodie domina q̄ habere cor lunctuz
 cordi tuo/etiam z filii tui corpori perforato

Nonne cor tuū plenū est gratie illius. Et si apertum
est gratia illa nō decurrit in cor sibi iunctū. Et si
lius tu⁹ gloria beatorū quō si perforatū est corpus
eius nō emanat illius dulcedo glorie in cor sibi iū-
ctum. Non enī intelligo aliter posse esse sed timeo
ne simus aliqñ longe et credam⁹ esse ppe. **D**ñs
quare michi qđ peto nō tribuis. Si te offendi pro
iusticia cor meū vulnera Si tibi seruius/nunc pro
mercede peto vulnera. Et vbi est dñs. vbi ē pietas
tua vbi est immēsa clementia tua. Quare facta es
michi crudelis q̄ semp fuisti benigna quare facta
es michi amara q̄ semper fuisti dulcis ⁊ p̄ta. quare
facta es michi auara que semper fuisti liberalis et
larga. Non peto a te dñs solē neq; sydera sed peto
vulnera. Quid est hoc si de istis vulnerib⁹ es aua-
ra. aut a me dñs vltam auferas corporalē aut cor
meū vulnera. **A**recundum enī ⁊ opprobriosum est
michi videre dñm meū iesum vulneratū ⁊ te cōul-
neratā dñam et me seruū vilissimū pertrāsire ille-
sum **C**erte scio quid facias vel tibi sine cessatione
vel inmissiōe cū clamore ⁊ lacrimis tuis pedib⁹
p̄uolutus postulabo p̄clamābo ⁊ ero nimis īpor-
tunus. Aut hec michi tribues aut si me p̄cusseris
vt recedas tñ stabo ⁊ tua sustinebo flagella donec
ero vndiq; vulnerat⁹/nec aliud a te nisi vulnera pe-
to. Si aut sine p̄cussione blā dirt volueris perseue-
rabo cōstans ⁊ tua recipiā blandimēta. et ipse blā-
dicie cor meū vulnerabit amore Si aut nec quic-
q; dixeris tunc cor meū vulnerabit tristitia et do-
lore. ⁊ sic sine dolore non recedam.

Circa passionē dom̄ni sex sūt cōsiderāda
Capitulum quartum

Circa passionem dñi Iesu sic potest hō se habere
 ut cōsideret eā. Primo ad imitandū. secūdo
 ad cōpatiendū. tercio ad admirandū. quarto ad ex
 ultandū. quinto ad resoluēdum. Sexto ad quiescē
 dum. Primo igit eam cōsideret ad imitandū. hec
 enī est summa et pfectissima christiani imitatio. hec
 est summa et pfectissima vīta imitādo xpm. hec est
 sūma et perfecta religio et religiosa pfectio hec ē
 regula et exēplar pfectionis oīs vīte et virtutis. s.
 christū imitari ī passione et morte. Sit ergo regula
 nostra viuēdi passio saluatoris. et tanto āplius in
 hoc cōsolemur quāto āplius christo cōformemur et
 tanto āplius desolemur q̄to ab hoc exēplari et re
 gula āplius elōgamur. Semp̄ ergo q̄tuz in nobis
 est velim⁹ ab oībus cōculcari deici vilipēdi illud
 psequi flagellari et in diuinis obsequiis ab oībus
 exprobrari. Simus nudi cū eo nudo et nichil peni
 tus cupiam⁹ habere imo habere aliquid sit nobis
 grauissima pena et dolor imēsus. nichil aut habere
 plena exultatio. Abhorream⁹ dulcia et delectabi
 lia degustare. et potius velimus vilibus et amaris
 cibari et desiderem⁹ q̄ q̄libet cibaria felle nobis
 potius q̄ melleū ferant saporē. qz ipse xps felle et
 aceto fuit potatus. Et ut dicitur dīcā cōsiderem⁹
 q̄ p nobis sustinuit qualitē in passionib⁹ se habuit.
 et nos p modulo nostro q̄tum possumus cōforme
 mus ei des. **C** Scdo deberet eaz hō cōsiderare ad
 cōpatiendū. Debem⁹ enī cōsiderare ipsius flagella
 illusiones opprobria. et in corde nostro ruminare et
 ymaginari q̄ta ibi fuit delectio et contēptus et q̄
 dñm nostrū Iesum christū q̄tus dolor q̄ta ve affli
 ctio in corde et corpore. Sic et ratione passionis et

cōpassionis p̄ pctis nostris fuit. Cōsiderem⁹ ergo
Q̄ta tūc amaritudine replet⁹ erat āgelox dulcedo
Q̄tumq; aggrauabat cū non tm̄ pene illatio ⁊ n̄ra
īgratitudo s; ⁊ assistētis matris afflictio quā sic dī
ligebat. et quasi deficere p̄e cōpassionis dolore vī
debat. Ibi filius crucifigebat cū matre et propter
mutuā et intēsam dilectionē ex cōpassione mutua
erat nimia afflictio vtriusq; ⁊ maxime cū p̄ inuicē
paterētur. Sciebat mater q̄ filius patiebat p̄ ipsa
sicut pro reliquis redimēdis. Sciebat filius ⁊ ceter
tissime scrutabatur q̄ suus gladius ex cōpassione
matris aīam p̄transibat. An̄ passio filii erat passio
matris. Eya ergo christiane hec X̄te et cōuerte in
corde tuo ⁊ totū cor tuū reple cōuiciis illis ⁊ penis
videns dñm tuuz et sp̄sum tuū pro te tanta sustinē
Si enī cū per amorē bene vnitus fueris tūc compa
steris eidē. Si autē non sentis dolozē capitis quō
es vnū cum ipso. Et sicut plus cōpatiēdum est cap
piti q̄ ceteris mēbris / sic magis sine cōparatione
sibi cōpati debemus plus q̄ q̄tum cū q; dilecto filio
vel amico. imo plus q̄ tibi ipsi si oīa p̄dicta patere
ris. Hūc ergo carissimi felle ⁊ absintio atq; mirra
īebulamur ⁊ solsi eius vulnera sentiam⁹ transfigāt
cordis nostri ītma eius tōnicia flagella ⁊ vulnera
nec in nobis sit qd̄ nō p̄fundaē cōpassionis dolore
et affigat̄ intēse. ¶ Tertio cōsiderem⁹ eā ad admī
randū. Si enī considerem⁹ quis q̄ pro quibus pas
sus est multū mirari debemus. Quis sc; filius dei
verus sūme potens sapiēs ⁊ bonus et simplr̄ quies
quid nobilitatis ei attribueris nichil est adhuc re
spectu magnitudinis sue. Omnia q̄tūcunq; bona
sūt ⁊ magna sunt sicut quedā fauilla imo quedas

unitas i comparatione ipsius. Sz q̄ pegrinatōne
 fugā/sitim/famē/calozē/frigus/terationes/horzo
 res/psecutiones/obseruationes/spita/ opprobria
 vīcula/flagella/illusiones et dolozes/plagas ⁊ vul
 nera. Conspuit enī gloria. condēnat iusticia iudex
 iudicat. inoffensus iculpat. innocēs infamat deus
 blasphemaf xps conculcat. occidit vita. obscuraf
 sol. luna denigrat. sidera disp̄gūt. et hec oīa tol
 lerat patēter vt agnus cum solo nutu omnē crea
 turā demergere potet in pfundum inferni. Sz p
 quibus hec patitur. Pro nequissimis mācipis p
 sceleratissimis imicis imo pro dyabolicis viris et
 per imitationē dyaboli filijs. p contemptoribus di
 uine maiestatis et diuine bonitatis igratis. Ergo
 talis et tantus talia ⁊ tanta p tam vilissimis et ab
 lectissimis passus est. Sed a quibus? a specialiter
 predilectis et alijs preelectis quibus oēm benigni
 tatem ostendit. a vilissimis maximis a stultis sa
 piētissimis. quia dei v̄bum et dei sapiētia. ab ip̄is
 sunt me pius. a sancte felidissima splendor eternus
 In his ergo omibus in diuine benignitatis et lar
 gitatis admirationē eleuimur. ¶ Quarto consi
 deremus eam ad exultandū. Exultare in ea debe
 mus de redēptione humana restauratione āgelica
 et diuina clemētia. De redemptione humana sine
 dubio n̄m̄s gaudere debem⁹ facta per christi pas
 sionem et mortem. Quis queso nō exultet et gau
 deat cum cernit seipsum per hāc beatissimā pas
 sionem liberatū a dānatione eterna a culpe igno
 minia a potestate diabolica. Sed quis nō exultet
 in immēsū cum cernit deū ipsum in tantum dili
 gere vt tante vtilitati et penalitati subiecerit se.

metipsum p̄ eo. Non q̄ gaudeat de eius vtilitate
et passione dico sed de eius effectu affectusq; et a-
moris manifestatione. Quis princeps in regno vel
ip̄rio alicuius ip̄eratois vel regis cernēsq; tñ a
rege vel ip̄eratore diligi vt paratus esset mori pro
ip̄o non gauderet et exultaret. Quātomagis nos
vilissimi hoīes et nephādisimi pctōres et serui gau-
dere debem⁹ et exultare cuz videmus regē regum
et dñm dominantī et creatorem nostrū iesuz nos
ita cōtinue diligere vt imolauerit seipsum p̄ nobis
in tam turpi et vilissima morte. Debemus etiā sup
extollimēsa exultatione. Plus enī sine cōpara-
tione me diligit q̄ ego meipsum. Gaudemus etiaz
et exultemus q̄ per ch̄risti passionē restaurata est
angelica ruina. Magna locūditas debet nobis eē
cū videmus p̄ ch̄risti mortē tam nobile collegium
reparari de nobis vt fiat vnū ouille et vnus pastor
et simus vnū in vno. In hoc enī debet tota celestis
curia et etiaz militaris ecclesia gratulari. O certe
amabilis et venerabilis passio saluatoris q̄ sic dis-
iuncta cōiungis et transeq̄strata cōglutinas et vnīs
firmissime in sumilis stringisq; vinculo cōsummati
amoris et felicitate gaudiū sempiterni. P̄ecipue
sūt gaudere et exultare debem⁹ cernētes in supra
dictis oībus summā clemētīā dñi deiq; nostri iesu
ch̄risti. Hec puto summā esse gloriā bonorū tā hoīz
q̄ etiā angelorū q̄to intimius et p̄fundius contē
plātur clemētīam et beniuolentiā dei et imensitatē
bonitatis eius. et hoc d̄z esse cuiuslibet cōtēplantis
exultatio medullaris. Sed vbi queso magis appa-
ret diffusio bonitatis diuine et benignissime clemē-
tie dulcissimi et amātissimi patris et dñi nostri iesu

christi q̄ in passione sua. ubi talia tanta tā turpia
 et graua sustinere voluit p̄ inimico suo liberādo
 ⁊ glouificādo p̄ vanitate quadā digna morte c̄na
 In istud gaudū intret hō et reficiat magnificētia
 benignitatis diuine. Recedat hō ad cor aliū et in
 corde suo exaltef̄ excellentissima ⁊ inenarrabilis
 clemētia christi passi ⁊c. ¶ **Quinto** etiā p̄siderem⁹
 beatissimā christi passiōē ad cordiū nostrō p̄reso
 lutiōē ⁊ etiā p̄fectā trāsformatiōem in ipsum
 quod fit quādo hō non solum imitat⁹ ⁊ p̄p̄at̄ur ad
 mirat⁹ et exultat. sed etiā totus hō conuertit̄ in euz
 scz dñm nostrū iesum xp̄m crucifixum vt iā quasi
 vbiq; ⁊ semp crucifixus sibi occurrat imo tūc ille
 vere in ip̄m resoluīt homo q̄n̄ exiens ex se ⁊ super
 positus vniuersis imo sup se abstractus ab oibus
 totus est cōuersus in dñm suū passum vt nichil vī
 deat aut sentiat intra seipsuz nisi xp̄m crucifixum
 illud exprobatum ⁊ passum p̄ nobis. ¶ **Sexto**
 consideremus eandē vilissimā christi passiōē ad
 quietē dulcoris interni qd̄ fit q̄n̄ resolutus homo
 (vt dixi) sitibūdus eandem passiōē ruminare nō
 cessat. ⁊ intrās s̄m posse suuz illū passiōis thesau
 rum humili ter ⁊ deuote liquefcit amore deuoto. et
 feruida deuotione vel dilectione deficit a se et re
 quiescit in xp̄o crucifixo. S; quāto ei pl⁹ inheret
 et appodiat tanto āplius deuotissimo amore ī se
 deficit et liquefcit. ⁊ quāto plus deficit a se amore
 ⁊ deuotione tāto āplius eidē dilectio p̄ se mortuo
 inheret et plus requiescit in eo. Et sic mutuo se au
 gent adhesio amoris ⁊ deuotio donec tota sponsa
 absorbeat̄ ab illo camino amoris passiōis dilecti
 Sic in āplexibus sp̄si sopozata q̄scit q̄ clamat

et dicit. Adiuvo vos filie hierusalem ne euigiletis
neque suscitare faciatis dilectam donec ipsa velit etc.
Sic ergo circa passionem domini dicitur esse imitatio ad
purgationem mentis et dilectionem passio ad unionem
et amorem admiratio ad mentis elevationem. gaudium
et exultatio ad cordis dilatationem resolutio ad per
fectam confirmationem qui es et passio ad deuotio
nis compositionem.

Qualiter passio domini adaptatur quattuor affectibus autem
Sed nec dum ruminare cessamus christi gloriosissimi
suam passionem ut per eam dirigamur in omni bona
affectione virtute sapientia cogitatione locutione et
operatione. Sed primo de quattuor affectibus animi
videamus. qui sunt gaudium dolor spes et timor. In
hac autem beatissima passione datur nobilissimi gaudii
materia et vehemens exultatio. Ubi est etiam omnis inu
tilis et nocui gaudii refectio. Ubi est maior ma
teria gaudii et exultationis quam circa christi passionem. quia
ab omni peccato diaboli liberamur a culpa et pena ab
soluimur in dei filios adoptamur. et christo in matrem
monium legitur. quia etiam gratia largitur / celum aperit
gloria offert et datur. Ubi maior est et excellentior
gaudii materia quam ut videamus nos a deo in tantum
diligere ut talia voluerit pati pro nobis. Est etiam ibi
inutilis et nocui gaudii refectio. Considera domine no
stri passionem vilissimam et videbis quam refecanda est
omnis consolatio corporalis et omne gaudium corporale
et omnis laus humana. Est etiam in hac vilissima passio
ne materia inmensi doloris. In dolore enim domini
nostri iesu christi debemus intus sibi condolere et
pati. Debemus etiam et condolere et multum dolere quod
peccata nostra fuerunt sibi occasio tante abiectionis et

tam inense afflictionis. Est insup ibi materia spel
 Qui enim p pmo filio suo nō pepercit sed p nobis
 oibus tradidit illū. quō etiā cū illo non oīa nobis
 donauit. Est etiā ibi vehemētis materia timoris.
 Si enī p delictis nostris passus est hō deus i quo
 nō potuit esse peccatū pto magis punientur pctō
 res. Si enī sic actū est i viridi qd fiet in arido In
 uicē aut cōsūge ses gaudiū ⁊ dolorē spēq; ac timo
 rem ne desperationē incurras vel presumptionem
 Et si aliquo modo adaptatio de quatuor animi effe
 ctibus patet.

Quomodo passio dñi adaptatur virtutibus ⁊
 primo fidel et post de aliis Ca. vi.

Nunc aliquatū de virtutibus videamus di
 uinis. Quid dicemus de fide: dico qd hec est
 robur et fundamentum totius christiane fidei vel
 religionis. **P**roto an deus erat iste qui passus ē
 aut nō Si sic habeo propositū quia ipsa passio ve
 ram humanitatē demonstrat. patet ipm esse vcrū
 deum et hominē. Si autem dubitas/ostendo tibi
 ex ipsa passione ipm fuisse deum. Nam si non erat
 deus et dicebat se esse deum erat supbissimus ho
 minū immo ⁊ demonū q; lucifer nūq; dixit se esse
 deum licet quantum ad aliud voluerit esse similis
 altissimo. Sed sic superbū impossibile est tantam
 deiectionē illusionem; passionem ⁊ ignominiosam
 mortem subire tā voluntarie tam humiliter tam
 pacifice ⁊ velle euz peccatoribus reputari. q; chris
 tus se deum ostendere voluit per multotiens oc
 cultauit. Si enī non erat deus et volebat se osten
 dere deum quicquid fuisset vilitatis fragilitatis
 et deiectionis occultasset pro posse. Ideoq; nec

famē nec sitim nec laborē nec fatigationē nec las-
crimationē nec timorē nec vllum dolorē oñdisset
sed si habuisset libēter ocnstasset. Nec enī multū
curasset se ostēdere hominē et maxime passibilē et
mortalē sed q̄ viderē esse apparētie sublimitatis
et magnificētie vt posset aliqualiter credi de⁹. Suf-
fecisset supbo credi deus nō multū curasset repu-
tari hō. Quz hec sumal credere sit difficilimū et pas-
rum ad elationē superbi faceret reputari hō mor-
talis. quō obsecro dixisset. tristis est aīa mea vsq̄
ad mortē quomodo se dixisset filiū hoīs. Si dicas
q̄ nō voluntarie sz inuite passus est hoc stare non
pōt. qz ipse dixerat. Ecce ascēdimus hīerosolimaz
et filius hoīs tradetur vt crucifigat. et. An̄ predixi
oīa. Si dicas q̄ hec ad deceptionē fecit. hoc nichil
est q̄ seꝛ aliquis se velit morti tradere propter ali-
quā deceptionē. Si dicas q̄ videbat mortē sed nō
moriebatur. Ad hoc dico q̄ nullo mō hō q̄tuncūq̄
maliciosus seu etiā dyabolicus nec etiā dyabolus
hoc fecisset. qz nō erat ista via tradēda ad credē-
dū aliquē nō deū eē deū sed potius d̄riebatur. qd̄
patet. q̄a discipuli eius relicto eo abierūt. et vt d̄r
in sola virgine remāsit fides ecclesie. Stultissimū
enī et incredibile est nec etiā licet dicere nec etiā
cogitare q̄ hō q̄tuncūq̄ dyabolic⁹ procuraret se
ab oībus pro deo colli tam ignominiosa morte vlti-
missima deiectione sed potius ecōtrario. cum passio
chr̄i si sit iudeis scandalū gēibus autem stultitia
Et quia gloriosissima passione arguit̄ Iesum xpm̄
nō esse tm̄ verū hominē sed etiā verū deum et oīm
dñm. Itē si solam humanā laudē quereret et appe-
teret nōne descēdisset de cruce qñ iudei dixerunt.

descēdat nūc de cruce et credimus ei. Hec enī vīa
passionis ignominiose ⁊ si non esset expediēs hōi
decipere volēt (vt ostēsūm est) tñ congruentissima
fuit deo saluare cupiēt ratione sue bonitatis potē
tie ⁊ sapientie qui nō pcurabat nisi nostrā redem
ptionē ⁊ salutem obediendo patri vsq; ad mortē.

C De spe et caritate

Est autē hec gloriofissima passio nō soluz fidei
fundamētum sed et spci erectio. Vbi seipsum
donauit ⁊ caritatis iustlāmatio vbi se p nobis imo
lauit. Et hec sufficiant de theologicis virtutibus et
etiā de cardinalibus. de qbus tñ latius tam in p
cedētibus q̄ etiā in sequētibus patet

C De quattuor virtutib⁹ cardinalibus ca. vii

Si nichilominus exemplū ⁊ ratio pfectissime
prudētie tēperantie fortitudinis et iusticie. si
cut intelligentibus apparet manifestissime.

C De septēplici ascensu stēplationis in passione
fm septiformā grām spūsancti. ca. viii.

In hac etiā gloriofissima passione gloriofiss
ime relucet speculum sapientie et intellect⁹ cō
siliū et fortitudinis scientie et pietatis et timoris.
Sed qualis ibi sit ⁊ apparet sūma sapiētia et sen
sus cōsummat⁹ cogitare de ea. ⁊ q̄ sapientissimus
hō fiat in illa ⁊ de aliis donis p tractare p singula
nimis est plixū. Adhuc tñ carissime frater potes
tu pclarissima passione quā noīare sum indignus
septē ascensus siue gradus cōtemplationis euidē
tissime speculari fm septiformez grām spūsancti
donū sez sapientie ⁊ intellectus. ⁊c.

C Ascensus primus siue gradus
per donum sapientie.

¶ Nam in illa vilissima passione crucifixus cum xpo
ad acumen contemplationis ascendit per sapientie donum
hoc modo. Consideratio sapientialis est in hac vilissi-
ma passione quam homo proderat potentissimum pro nos-
tris concubari. sapientissimum ad modum stulti illud
optimam amaritudine repleri. et tanquam pessimum tur-
pissima morte dānari. Et ex hoc surgit mens in quadam
admiratione tante, dignationis divine et tante erga
nos benignitatis indignos. Et tunc masticat illam
passionem domini sui iesu diligenter admirans in ea excel-
lentissimam benignitatem domini dei nostri iesu xpi
erga nos seruos suos. Incipit mentis desiderium
et amoris ardor erga deum nostrum iesum christum
intendit et quadam aviditate hanc excellentissimam
passionem et immensam salvatoris clementiam ruminans
Incipit eius gustus animi quodammodo ineffabilis
dulcorari amaritudine appetit refici. et totus homo
interior alienari a se et equari in christo. ¶ Mira et a
seculis res inaudita. ineffabili amaritudine dulcor-
sudicibilis reperitur et in hoc perficitur contemplatio
speculatio. quia summam et inenarrabilem dulcoris sus-
tinentem quam sentit in consideratione illius summe cle-
mentie qua dignatus est pro nobis mori coniungit cum
amaritudine inestimabili quam sentit participando do-
loribus domini nostri iesu christi passi. Amaritudo enim com-
passionis animam recolligit et unit admiratio divine
clementie in eadem passione animam iam unitam elevat
et totum in deum diffundit. ¶ Mira passio ineffabilis
potatio. ¶ Confectio inpreclabilis commixtio ineffa-
bilis. Intimam dolorem eterne passionis cum immensa ex-
ultatione divine bonitatis. Et quia ibi inenarrabilis
amaritudo cum inenarrabili dulcedine reperitur. ideo

Introrsus contemplatis animus obstupescit: quasi
 ebrius corruit totus in deum. In compassione illius
 amaritudinis fit quasi aurum in fornace aia purissi-
 ma. In consideratione vero illius clementie beni-
 gnitatis fit aia ab illo sole iusticie splendissima.
 Fit quidem illa amaritudine homo innocensissimus/
 fit illa benignitate doctissimus / fit homo interior
 illa amaritudine abstractissimus / et fit illa clementie
 immensitate dulcissimus. Quid dicam: extaticus fit
 aspectus interior: ab illa ineffabili clementia absor-
 betur: et tunc requiescit sponsa cum sponso et mira sua-
 nitate sopitur.

¶ Secundus gradus per pontum intellectus.

¶ Est etiam ascensus in admirabili passione per dominum
 intellectus hoc modo. Eo enim quod homo cogitat quod filius
 dei voluit per ipsum redimendo talia sustinere reco-
 gnoscit quod nobilitatis sit aia sua per qua redimen-
 da voluit filius dei mori: et hoc ipso ad nobiliora aia
 Et quod illum preciosissimum sanguinem per aia sua de al-
 banda effusum esse agnoscit dedignatur se vilita-
 tibus viciorum inquinari. Quia cognoscit etiam per
 illam beatissimam passionem ruinam angelorum de ho-
 minibus reparari. ideo reuocatur ad angelice viuendae
 et in celestibus conuersari. Et quod videt christum in cruce
 totum pro nobis expositum tribulationi iam sibi omnia
 leuia videntur dum tamen possit illi soli viuere et pla-
 cere. Recogitat quomodo ab ipso christo dilectus est quem
 per se sic videt ignominiose et acerbe tractatum. et
 amore ipsius accensus illud latus beatissimum per
 suo modulo nititur introire quod per se ac sibi digno-
 scit esse apertum. Ardescit quasi ignis animus eius
 et cum christo toto corde desiderat crucifigi. Suspirat

anhelat et anxietate totaliter illa passione perfundi. et plenarie in suum dominum crucifixum transformari. In seruitute et miseria se reputat esse nisi confuetur in sanguine redemptionis. Non se reputat hominem sed bestiam et peius quam bestiam nisi sit vestitus dominice passionis. Abhorret negligere tam nobilissimum dei beneficium et ideo semper vel quasi vult meditari de ipsa passione. Sicut enim vult semper redemptus manere sic semper vult redemptionis precium in corde portare. Suam vitam et suas delicias reputat christi passum et ideo semper conversatur cum illo. Quod tantus dolor quantumque tristitia si videat cor suum ad aliud inclinari. Inebriatur se christi cruore et iam designat proficere aliam rem. Nam sanguis christi ornat genas eius ut christi formis sit pura christi sponsa. Agnoscit enim quod a passione lateris eius copulata est in coniugium eius. Et ideo semper vult stare ad latus eius. Palpat et tractat spolum suum vulneratum et totum vulnerat cor eius. Applicat cor suum vulneribus sponsi. pligat et signat indissolubili vinculo caritatis. et sic colligat vulnerata sponsa cum vulnerato sponso. et vulnus vulneri copulat. Emanat sponsi sanguis in vulnera sponse et ipsa deficit dolore. amore liquescit ibique requiescit.

Tertius gradus per donum consilii

Tertius ascensus est in illa beatissima passione per donum consilii hoc modo. Recogitat animus contentum quod dominus noster iesus christus crucifixus usque ad crucis mortem fuit obediens patri omni vilitati abiectioni et derisui subiectus pro nobis paternum cum sua deiectione requirens honorem. ut sicut quantumque ex parte nulla erat peccata nostris inhonoraueramus eum sic seipsum inhonoraret ignominiose moriendo pro nobis. Recogit

gitat etiam q̄ si christus semp fuerit paup̄/in cruce
 in pauperrimus fuit. cū expoliat⁹ nudus remansit
 pendens in ligno. Recogitat etiam q̄ in cruce fuit
 amaritudine ⁊ dolorib⁹ plenus q̄ angelorū dulcedo
 et solatiū erat. Elōgata enī fuit ab eo oīs delecta
 tio ⁊ solatio tēporalis. Ex his ergo cōsurgit aīm⁹
 ad similia faciēda et iam se abstrahere cupit ab oī
 appetitu honoris ⁊ ab omni re ⁊ passione ac ab oī
 corporali cōsolatione. Primo ergo intuēs christū
 dñm suum abiectū et vilificatū nō iam temporalē
 honorē appetit s̄ toto corde desiderat cū dño suo
 oēm vilitatē abiectiōnez et derisionē subire in qb⁹
 possit dño suo aliqualitē conformari. honores tanq̄
 vilissimū sterc⁹ adhorret. Nā nō desiderat placere
 hoībus sed potius q̄tum in se est oībus displicere
 et ab oībus abhorrerī / semp̄ tñ ad dei honorē. Et
 etiam si indifferēter esset vtrūq̄ vituperiū potius
 apperet q̄ honores. Sunt enī ei fetidissime santes
 laudes sui. i. de seip̄o. Unde solū diuinas laudes re
 quirīt / ibiq̄ totus affluit. resoluit et siti inextingui
 bili iestimabili in oībus solū diuinū honorē requi
 rit. Nam nō ad se reflexus nec ad talia obligat⁹ sed
 totus rectissime tendēs in deū. Tunc maxie letatē
 eius animus qñ vituperiō suo honorificat deum qz
 ad vtrūq̄ anhelat cor eius ⁊ vtrūq̄ respicit in xp̄o
 crucifixo fuisse. Sed quid dicā de paup̄tate. semp̄
 vellet eē nudus cū nudo in cruce. Dolor enī sibi ē
 intim⁹ aliquid h̄fe. gaudiū maximū nō habere siue
 in pp̄rio siue in cōmuni siue q̄tuz ad dominiū siue
 q̄tuz ad vsū. Vnus enī paup̄tatis maxie ei placet
 Sed qz necessitas aut spūalis vtilitas nō p̄mittit
 cum aliquorū sibus idigere. ideo fm̄ q̄ ad honorē

dei videt eē tenet ea/ sed tamē quasi gladiū acutū
in corde. Et ideo pauciorib⁹ vtitur q̄bns pōt alle-
ulans se amplius quo potest. nec delectat̄ in multū
plicādo sed gaudet in abiciēdo. Sed quid de cor-
poris cōsolationibus et delictis dicam⁹? E b omni-
breuiter consolatione q̄ nō est a deo vel fm dei/ vel
in deo se abstrahit q̄tum potest. Semp desiderat
amaritudine et afflictione cū chusto repleri. q̄cqd
complacet suo corpori aut corporis sui oblacioni
corde abhorreret. Nō potest gaudere nō potest le-
tari nisi videat se illis vilissimis vulneribus cōfor-
mari. horret in cōsolationibus in amaritudinib⁹ et
doloribus gaudet. Sic ergo egregius cōtēplator
p donū cōsiliū in passione xp̄i se ab oib⁹ abstrahēs
totus in deū tendēs super oīa eleuatus a seipso ab-
stractus solum in dei honore in xp̄i vilificatione et
afflictione. cor suum et sua meditatio conuersatur.
Iam solus eius solo cōuersatur et circa diuinos ho-
nores circa eternas dignitates circa imensas dei de-
litas negociatur in predicta passione aīa delicatā
ibi habitat. ibi redescit. i dño deo suo dulcoratur
cor. liquefcit pectus. mens supra se eleuat̄. inebriat̄
anima spūalibus delictis et in eis sepelitur.

¶ Quartus gradus p donū fortitudinis

¶ Quart⁹ ascēsus est p donū fortitudis per hūc
modū in p̄dicta passione. Nam aīa diligēter illas
passionē dñi sui ruminās cōsiderat xp̄i fortitudinē
aggrediēdo tollerādo sublugādo. In aggredien-
do tā volūtate tā opprobriosa certamē offerēdo
se ad tā vilia et acerbissima pferēda p nobis ydo-
latriis et inimicissimis suis. In tollerando tā acerba
et vilia a creatura sua quam in momēto destruere

possz quasi māsuetissim⁹ agn⁹ imo sine cōpatione
 māsuetius in tollerando. In subiugando se ī cruce
 dyabolū dñs supault et mortē moriēdo destruxit.
 Sic et fortis xp̄i miles et imitator dñi fut q̄to res
 difficilior q̄toq; ignominiosior tanto feruētus et
 ardētius atq; libētius aggredit̄ eam/dñi tñ sit ad
 dei honorē et laudē aut aliorū salutē vel pp̄ie aīe
 vtilitatē qđ totū ad honorē dñi est. Nam nichil ei
 difficile eēvel ignominiosum videt̄ dum p̄ eo facit
 qđ pro ip̄o idigno talia ē aggressus imo oīa dulcia
 oīa amabilia oīa laudabilia et desiderata iudicat.
 Quāto magis assimilat̄ illi ignominiose patienti
 illa libentius abstringit/amplectitur aut dius. Hec
 querit hec recogitat hec scienti aīo adimplere desi-
 derat. Non dicit quare michi ipositum est hoc vel
 illud onus. sed dicit quare non subeo hoc et illud
 grauissimū et vilissimū opus. Ex hoc nititur etiam
 imitari dñm suum iesum in tollerantia passionum
 Sit enī agnus et coram se tondētibus irridētibus
 et flagellātibus obmītescīt penitus imo in oībus
 his aridet cor eius videns se domino suo confor-
 marī et pro meritis digna pati et eo ip̄o dñm ho-
 norari. Imitatur etiaz dñm in fortitudine dominā
 di. Subiugat enī sibi omnē animi sui appetitus vt
 ad nichil nociusū nichil superuacū et inutile exten-
 datur Quasi castrum fortissimū cor suuz custodit/
 vt non solum nociua sed etiā octosa vel ifructuosa
 permittat ibi rogarī. Omni custodia custodit cor
 suuz ⁊ semp̄ vult diuinavel ad deū suū tendētia
 ruminare Et qz dum ī hac vita sumus semp̄ vel q̄si
 semp̄ tritico palee admiscētur. sō semp̄ ventilau ⁊
 ī manu ad cōtinue p̄flandū ⁊ purgādum areā suaz

In hostio cordis suspensus statuit versatille gladius
vt ipsum quasi dei paradysum custodiat diligēter
Quisq; cogitat? in corde suo vefci voluerit ligno
vite; hūc diligēter fouet et nutrit q; vero ad lignū
vetiū solum aspectū direxerit / illū statim a corde
suo abscidit. Non tibi introit? colubz tortuosi nec
muliebris cogitatio reperitur. Et si inueniatur euz
vituperio et quodā impetu remouet solūq; ibi viri
lia nutriūtur. Hic vere pōt diuine contemplationi
adherere. q; purgato corde ⁊ mūdo corpore cedit
Non enī leuat oculos ad vana. aures ad iurilia vel
noctua. nō nares ad odorifera. nō gustus ad dulcia
nō tactū ad mollia s; totaliter interior ⁊ exterior
cū omni diligētia se custodit. et dominātur sui ple-
narie finē q; potest assequi in hac vita. Sicq; ppf
sui puritatē aptissimus fit ad susceptionē diuinā
irradiationū. Libēter in tā puro habitaculo hītat.
sol iusticie et fulget in q;buslibet angulis eius. In
ītūmīs eius resplēdet claritas huius solis. quia nec
īpediens iuenit nec resistēs. Splēdet et resplēdet
donec illō cor purū absorbeat dīna claritate. Tunc
aīa sup se eleuata diuina caliginē intrat tunc cla-
mat et dicit. Et nox illuminatio mea in deliciis meis

¶ Quintus gradus p; donum scientie

¶ Quintus per donū scie ascensus est in vilissima
passione dñi nostri iesu xpī. Et si velis accipere do-
num scie in medio nationis prave et quere prudē-
ter cōuersari. Primo clarissimuz speculum de hoc
inuenies in hac vilissima passione. Possū? tamen
prefatum donū scētie accipere. put est inferiorum
cognitio prout ipsa sunt auxiliātia ⁊ inducētia ad
spūalia et supcelestia contēplanda. ⁊ in hoc in pas-

stone dñi nostri Iesu xpi iuenire poterimus marie
 cōsiderātes correspondentiā figurarū. Et reperies
 tibi mirabilē thesaurū sub illis figuris absconditū
 in quo mira deuotionis suauitas et aīarū facietas
 fodiēti eum diligētia elargiē. Videas ergo qualiter
 figure et diuina scriptura in dñi passione clarescūt
 et inde postmodū altius eleuare ad admirandā fa
 piētiam et clementiā dei patris nostri q̄ sic ad uul
 tatē nostrā oīa tam diligēter ordinauit. **D**ia ergo
 inq̄tum possumus ad xpm̄ crucifixū reducāmus.
Dicam⁹ igitur. In p̄ncipio creauit deus celum et
 terrā. i. in filio sic crucifixo angelicā et humanā na
 turā restaurauit. humanā redimēdo/angelicā de
 homibus reparando. **D**ixit deus. **F**iat lux. Ipse in
 cruce lux ē expellēs oēs peccatorū tenebras p̄ sui
 p̄sentiā faciēs diē. et per absentiam noctē. **F**ecit etiā
 firmamētum in medio aquarū in cruce diuidēs cō
 solatiōes tēporales ab eternis vel diuidēs aquas
 sapiētie humane ab aquis sapiētie diuine. vel diuis
 dens aquas uiciorū ab aquis gratiarū. vel diuis
 bulationū ab aquis dignarū seu diuinarū cōsolatio
 num. **I**te in christo exhīte in cruce congregatē sunt
 aque q̄ sub celo erant. qz de⁹ posui in eo oēs iniqui
 tates nrās. i. penas p̄ nostris iniquitatibus debitas
In eo uero facta est congregatio aquarū. qz in eo
 fuerit diluuiū passionū amaritudinū et opprobrio
 rū. ideo gratia sui terra apparuit arida. **Q**ui enī
 pro peccatis nostris digni eramus mūdatione oīs pe
 ne liberati sumus merito passionis sue. **U**nde uere
 ipse fuit mare magnū et spaciōsum nimis et p̄fun
 dum. **E**t sic discurre per scripturas s̄m q̄ dñs tibi
 dabit. qz quasi infinita inuenies ibi. q̄ pulcherrime

hanc passionem designant. Nec tamen si multo plus
sine comparatione essent sufficeret ad ipsam planar-
re declarandam. Et si quis bene et diligenter eas scri-
pturas recolligeret et videret in quo ista et illa Christi
passionem ostendunt videret in hoc eis mirabilem cor-
respondentiam audiret ibi mirabilem melodiam quam miro
modo dulcoraret cor suum et faceret eum ingredi in
sanctuarium domini. Accipe unum quantum tumorem vis akenam
figuram de passione domini nostri Iesu Christi et videbis
quanta est ibi dulcedo si bene cum diligentia rumine. Et
de obsecro illam abraham figuram de vitulo quem tri-
bus angelis ad vescendum dedit quam dulcedinem
continet contemplationis que tamen in apparentia parum
vel parua apparet. Quantam ergo continet dulcedi-
nem quam in ipso primo aspectu ipsam mentem dulcorat
sicut est illa lignivite in medio paradisi et Christi in
cruce in medio ecclesie siue in corde virginis quam erat
sicut paradysus et de fonte egrediente de loco vol-
uptatis id est de latere Christi etc. Quid est obsecro
abraham vitulum tenerrimum de armato dare ac vesce-
dum tribus viris nisi deum patrem suum filium unigen-
nitum innocentissimum inno gratie veritatis plenus
per tria iniquitates tradere morti crucis. et quod est
tres viros vitulo vesci nisi ex illa passione toti sa-
tisfieri trinitati que erat per nostras iniquitates ad-
iustitiam famelica. In hoc apparet illius figure
dulcedo quod per abraham intelligitur deus pater. et per
vitulum filius. et per illos tres viros ipsa trinitas cuius
tamen non distingantur pater et filius ab ipsa trinitate
nisi quod sunt de tribus personis due. In hoc dico apper-
teffabit mira testimabile dulcedo cordi contemplatis
quod deo ad iustitiam famescente in seipso propter nimiam

Benignitate suaz iudiciū flexit. Alio qñ deuorasset
 nos iusticie fames qz non erat q̄ satisfacere posset
 illi appetitui nisi iste vitulus tenerrim⁹. De⁹ ergo
 pater tradidit filium suū omni affectioni et derisit
 ad satisfaciēdū sibi et filio et spūi sancto pro iniu-
 ria eis illata a nobis. Quid est hoc? Nunq̄d offen-
 dimus euz. debuit seipsum iudicare. Nonne aliter
 potuit vindicare se nisi adiret penam offense. Ipse
 xp̄us erat offensus a nobis et iterū iudicatus fuit
 a nobis et in nobis et p̄ nobis. et hoc fm̄ diuersas
 naturas tamē eadem plona fuit offensa et iudicata.
 Concede ergo te frat̄ dulcissime de vitulo abrahe
 si vis mirabilē refectionē habere. Attēde etiam
 q̄cquid in figura seq̄tur. Filius abrahe p̄mittitur
 be sarra post vituli comestationē, cuz tñ essent abo-
 senes prouecteqz etatis. Quid hoc est? Nunquid
 post mortē chustu nascit̄ denno xp̄s qui p̄ ysac̄ in-
 telligitur. Sic certe in cordibus nostris. Nam iste
 abrahā senex est deus pater q̄ antiqu⁹ dierū in da-
 niele vocat̄ p̄pter p̄ncipalitātē auctoritatis que
 residerē cōsuevit apud senes. Non enī in eo est du-
 rationis successio. nā et si p̄pter imensitatē sit eius
 duratio oī terminabilis vite possessio tñ propter ni-
 miā simplicitatē est tota s̄p̄. Iste pater antiquus de
 sarra antiq̄ post vituli comestationē genuit ysac̄. i.
 vnicū filium quē genuit et ḡiat ab eterno. i. postq̄
 p̄ nobis in cruce imolatus est in mētes nostras oī
 malitia antiquitas misit nō p̄ loci mutationē sed p̄
 mentū nostrarū traditōes. et tunc ridere vere po-
 tuisim⁹. qz dulce lumē et delectabile oculis solē iustis
 ele itueri potuim⁹ et iōvere ysac̄ d̄z risu noster. Sz
 q̄d d̄no mirabile fuit q̄ antiqu⁹ de antiq̄ ḡiaret

Ita oī admiratiōe dignū ⁊ gratiā actione q̄ ille
 q̄ est sūme maiestatis ⁊ antiqu⁹ ppter auctoritatis
 p̄cipalitātē viliſſimay aīarum ⁊ ydolatrarū oīq̄
 malitia antiquozꝝ voluerit recordari. Sꝫ hoc ma
 xime mirū videtur/qz post mortē vituli i filii qz eo
 sp̄o digni eramus carētia eius qz ip̄m occideram⁹
 Fecit ergo benignissim⁹ dñs ātiquo tpe ⁊ ātīqta
 malicia nobis bñ qz facim⁹ ei male occidim⁹ filius
 suuz ⁊ illa morte nobis xp̄s dānauit. Vide ⁊ attēde
 mirabilia dei. Sꝫ nōne anxieris in corde i nouissī
 mis diebus iam sene sarra? Quid si sarra mortua
 eēt quid si paululū expectasset q̄ tāto distulit tpe
 nōne defecissem⁹ i iniquitatibus nostris nisi esset
 ysaac ampli⁹ risus n̄. Sed quare pl⁹ modo q̄ pri⁹
 nōne qz abūdauerūt iniquitates p̄e ceteris. H̄as
 tibi dñe iesu grās agimus/qz recordat⁹ es nostri
 repugnātibus meritis nostris Totū ergo me tibi
 debeo. Imo in fīnitunt plusq̄ totū si possem. qz nō
 solū me fecisti totū sed inēsa etiā benignitate tua
 me refecisti. Accedā ergo ⁊ attendam ad te totus
 et tibi totalit̄ adh̄erebo. Ibi req̄ſcat cor meuz ⁊ de
 cetero p̄ deūa non discurrat. Si ergo in p̄dicta
 passiōe mēs eleuari dꝫ p̄ sciētiam figuraruz corre
 spōdent suz ⁊ p̄figurantiū ip̄az viliſſimā passiōē.
 Debet enī eas cum summa diligētia ruminare. in
 illos diuine bonitatis ei benignitatis thesauros p̄
 sp̄arum considerationē introſre donec int̄m eleuet
 vt tota mens in xp̄m suuz dñm vulneratū totaliter
 per fundatur et eius amore absorbeat⁹ cor eius.
 Hoc tamē donum dei est totūq̄ ab sp̄o ⁊ recogno
 scere debet/faciat tamen quod se est

C Sextus gradus per donū pietatis

Sextus est etiã ibi ascẽsus per donũ pietatis
 Cũ enĩ homo cõsiderat illa ituna pietatis viscera
 dñi nostri Iesu xpi que sup nos effudit in cruce ta
 liter moriendo p nobis mouet & aperitur cor eius
 erga primum suum vt libeter p salute sua se to
 tum ei spendat p quo videt suum dñm crucifixus.
 Dilatatur cor eius ad sanguinẽ christi redẽptos
 & sicut toto corde compatitur dño suo iesu xpo in
 cruce pendẽti. ita itime & quasi sibi met ipsi pdolet
 primo suo ab ipis vulnerib⁹ recedẽti imo istũ sã
 guinẽ conculcãti. Ideo vulneratur cor eius ppter
 contẽptum sui dñi vlnerati. & ppter compassionẽ
 scz primi beatã vitã in eternã mortẽ voluntarie
 pmutãtis. Dei videt ptemptũ. mortẽ christi filii
 dei vnigeniti contemptam eiusq; preciosissimũ sã
 guinẽ conculcatũ. nobilissimã creaturam dei yma
 gine insignitã volũtarie ire ad inferni suspẽdium
 Et sicut malis cõdolet/ ita bonis cõgaudet vidẽs
 eos recipientes effectum vulnerum iesu xpi. Cum
 oĩbus intrat vulnera illa & fit vnũ cum illis. Cum
 gaudẽtib⁹ de bono gaudet & cum tristãtib⁹ de
 malo tristat. Quenlibet primum reputat seipm
 videns se & primũ esse ab eodẽ creatos consimili
 ymagine insignitos eodẽ sanguine redẽptos et ad
 idẽ premiũ ordinatus. Et ex hoc precipue ad pri
 mum cor suũ aderit. qz videt dñm suũ p omnibus
 crucifixũ. et ideo ipm in oĩbus requirit in omnib⁹
 cõsiderat et in oĩbus p suo modũ intuet scz xpm
 suũ contẽplans. totusq; est primi qz totus ẽ cruc
 fixi. Q̃tum cordis gaudiũ q̃tumq; tripudiũ cũ
 videt primũ suum dñm bonis opibus honorare
 Non iuidet/ non emulat/ nõ detrahit/ nõ retrahit

non impedit. nō retardat signis dietis aut factis
causaliter seu occasionali sed totaliter sitit. primi
perfectū et detestatur defectū utrūq; reputans suū
et hoc maxie placet dño nostro iesu xpo crucifixo.
qz p iparum salute et paterno amore est ipe affix⁹
in cruce. Aiarum salus honor diuin⁹ cōpassio pro
ximi inflāmatiō sui sunt pprie attendēda in vulne
ribus xpi et p illud pietatis donū modo mirabili
aia eleuatur in deū suū. Qñ enī homo in q̄tum
pōt se nititur cōformare illi dñe pietati quā erga
nos manifestauit in cruce. tunc aia precipue com
placet tpi xpo. et ideo sibi cōformata sibi dilectas
pietate apertā ad suos āplexus tanq̄ spōsam cle
ctam adduxit. Hanc amat hanc diligit hanc strin
git quā videt secum idē sentire sibi cōpatiēdo. idē
sapere deū honorādo. idē zelare aias sibi cōpatiēdo. idē
ipsum trāsformari nimio amore ardēdo. Ideo ple
tas ad oīa utilis est. q̄ et diuinū honorē appetit et
dolores ab alabus expellit et aiarum fructus sitit
et christi sanguinē in anima sua requirit. et amorem
erga deū et primū erigit et ignit. zc. Attēdamus
ergo earissimi qz p certo credo q̄ istud donū iter
oīa et forte pre aliis imo summiter credo q̄ pre aliis
placet dño deo nostro iesu xpo. Faciamus ergo
obsecro benep' a itū eius. et pietatē suā hauriam⁹
de latere eius. Simus oēs vnū i dño nostro cruci
fixo. et nichil nisi iesum in primo requiram⁹. et sic
in primum tēdamus vt sup in christi vulneribus
recurram⁹ cū tpo. Non primū nostrū aspiciamus
vt pulchrū aut hmōi que aiam retrahere a xpi vel
eius amore possunt sed vt christi morte redēptum
sanguinē xpi psum. Aia. primi cū sanguine xpi

144

Intret in cor nostrū nichil nobis sit difficile. nichil
videat vile. etiā ignominiosa morte mori pro illo pro
quo dñs noster est cum tanta ignominia crucifixus
immo oēs sitiamus pro aīarum salute oēm afflictionē
oēm ignominiam et mortē etiā turpissimā sustinere.
Sit unusquisque primus sicut cor nostrū pro quo fuit
cor vel corpus dñi nostri iesu xpī tot doloribus ag-
gravatū. Multiplicem predicatōes exercitationes
bona exēpla/orōnes/ieiunia/genuflectiones/vigilias
et utilitatōes pro aīarum salute. Hoc sit officiū
nostrum. hec gloria et cōsolatio nostra semp pro aīa
bus aliquid deo offerre. Nec cesset lacrimarū fons
ab oculis nris pro nostris et primorū peccatis. Suffi-
ciat nobis carissimī hīs doloribus in hac vale mise-
rie satiari. Semp primorū peccatā et nostra pēdeāt
in oculis nostris imo intrēt et penetrēt intima cor
dñs nostri. et semp vbiq; et in oībus dñs noster iesus
xps pro peccatis nostris crucifixus occurrat. Hec
pietatis ascensio totū emollit cor et dilatat et iter
xpī aplexus collocat et quietat.

Septimus gradus pro donū timoris
timoris a quo oīs perfectio actionis et contēplati-
onis obseruatur vel conseruatur dum tarat vt ser-
uitus excludatur. Et est iste ascensus per hūc mo-
dum in passione dñi nostri iesu christi. Quādo enī
hō videt qd filius dei dñs deus suus natura hūana
assumpta tāta pro peccatis nostris sustinuit tam
grauissime peccatū nostrū in se iudice innocentissimo
immo deo nostro piissimo vindicauit cōsiderat q̄ta
pena q̄tis opprobriis atq; illusionibus et flagellis
dignus est ipse qui ipsam nequitiam perpetravit.

*Ecce quatuor
supplicet deo
petri meo*

Cognoscit etiā ex hoc quod peccatū suū summe
maiestati displicuit et quod ipsum abhorruit dū ad
ipsum ablundū suū filiū tradidit morti crucis.
Sicut enī deo displicet filii contēpus et occasio. sic
suo modo eo nostrū displicet petri p quo facta est
illa traditio. imo tantū petri nostrū abhorruit. vt
potius mortem filii quā peccatū sustinet. magis si-
bi placuit filiū tradere cruci quā dedecus petri sustine-
re. Videat ergo hō et cōsideret quod illā maiestatem
offenderit dū ipsum deū etiā post tale iudiciū con-
tēpsit. rursus quod in se est dei filiū crucifigens.
Mirū est quomodo hō nimio timore nō continue
tremat corā deo quē offēdit sicut tremuit populē
folium cū a magno vento mouet. et deberet quasi
in cinere et terrā p timore resolui. Recurrā ergo
carissimi ad vnitatē et nequitiam nostrā et diuinam
offensam. et corā ipso nos humiliem. quod tunc po-
terimus quia adhuc modicū est fin quod aggrueret ne-
quitiā nre et maiestati sue. Paueam atque vereamur
oculos nostros ad celū leuare et tondam pectora
more publicani vt nobis ipsis pectoribus misereat.
Dicamus. magnū est si indignabilē aspicere nos / quod
pro vllissimo stercore contēpsimus ipse. Timore re-
uerētie illius summe maiestatis nichilū put possu-
mus redigamur et de cetero de nobis non nisi vili-
tia sentiam. Cōtra nostrā prauā nequitiam atemur
et nos ipsi nostri iudices simus vindicem in nobis
iniuriā dñi nostri et quod possumus nos conculce-
mus dicētes vnusquisq; intra se. Si pro petis meis
dñs meus ita vilificatus est et afflictus quō mee vti-
litati et afflictioni parcere potero qui peccaui.
Absit a me vt de cetero presumā de me nisi dete-

In tu

stabile vilissimū ⁊ abhominabile stercus cui⁹ fetor
 rem ego ipse sustinere nō possum. Ego ipse q̄ contē
 psi dñm deū ⁊ p̄ quo mortuus est dñs deus meus
 iesus. Jam horrēt me vestimēta mea ⁊ mirū videt̄
 quō me nō detestaf̄ om̄is creatura. qz omniū crea
 torē contēpsi. Sic tamē timere debemus vt semp
 de dei infinita clemētia cōfidam⁹. qz certe in infinitū
 sua bonitas excellit malitiā nostram. Et iste supra
 dictus timor et hūilitatis ⁊ reuerētie est mire ascē
 sionis occasio. qz tunc precipue ducitur hō ad sup
 abundantiā gratiē. Sed ne tibi displiceat carissime
 frater si hui⁹ timoris occasione aliquā digressio
 nem fecero a dñica passione. Intendo enī eādē re
 uerti ad illā. vt plenus ergo hui⁹ timoris conceptus
 tibi exprimere valeā. Nā michi videt̄ vt tota hui⁹
 mundi machina post me ⁊ cōtra me nephādum p̄
 clamet ⁊ dicat. Iste est ille qui dñm deū nostrū cō
 tēpsit et cōtenuit. Iste est ille vanissimus et nequissi
 mus qui plus vanitatē q̄ dñm dilexit. Iste est ille
 pessim⁹ et ingratiissimus q̄ plus dyabolicis figmē
 tis q̄ dñis bñficiis est tractus. plus sibi cōplacuit
 dyabolica nequicia q̄ diuina benivolētia magis
 elegit eē suus dyaboli q̄ filius dei. Iste est qui in
 p̄fita dei ei iuriari nō timuit. iste trahi non potuit
 diuinis blādictis nec terreri diuinis iudiciis. Iste
 certe est q̄ diuinā potentiā diuinā scientiā diuinā
 sapientiā. diuināq; bonitatē suis maleficiis contē
 psit. et q̄tum in se fuit irrisit. Plus timuit vni infir
 missimo viro iuriari q̄ summe potētie dei. Plus
 verecūdabatur corā aliquo vilissimo rustico aliq̄
 turpia pagere q̄ corā summe sapiētie deo nephā
 distima p̄petrare. plus āplexus est stercus fetidissimū

simū q̄ summe bonū et summe suauissimū. cum istud
id eēt in p̄hibitione istud in p̄cepto ⁊ exhortatiōe
Iste est q̄ deum p̄ nichilo reputauit et non p̄ deo
adorauit et vanitatē supra deū dilexit cōuertebat
se ad abhominabilissimā santē ⁊ dorsum vertebat
ad diuinā maiestātē Quid dicā? omnia abhōmis
bilia nō timuit in dei p̄sentia p̄petrare. Nec X̄tus
est creatorē suum. Clamāt suo modo creature ⁊ dē
cunt. Iste est q̄ nobis abusus ē et qui debuit in b̄n
placito creatoris nos ordinare fecit nos ad dyaboli
dolum fure. dū nos supra deū amauit magnā
nobis iniuriā fecit. Iste est nephādissimus hō qui
nos ad honorē dei factas in iniuriam dei conuertit
debuit nobis in beneplacito dei vti. ⁊ voluit poti⁹
nobis in dyabolica seruitute abuti. Erat aīa eius
ad ymaginē dei facta ⁊ sp̄m deturpās voluit om
nīū nostrū ymaginē insigniri. Terrenior entz fuit
terra fluxibilior aqua/vanior aere/plus ardescēs
vel ardēior igne cōcupiscentie/durior saxo/con
tra se crudelior brutis / contra malos venenosos
basilicis. Quid dicā? Nec deus timuit nec hoīes
reueritus est suum venenū q̄tum in se fuit in mul
tos diffudit/nunc oculis/nūc cogitationibus/nūc
verbis/nūc gestibus et factis. Non sufficit eī deo
iniurari in se sed ⁊ alios ad dei iniuriā quasi in q̄tū
potuit puocauit Quid dicā? Seipsum quasi ali
quid magnū non oīpotentē deū existimauit. dum
nec dei voluntate nec aliqua lege voluit regulari
sed p̄ libito contra deum ⁊ put sibi placuit sua vo
luntate vagari se pro suo posse supra dum erexit.
Sī deus suum nō adimpleuit beneplacitū et aliqua
aduersa intulit vel nō semper sue felicitati p̄uidit

contra ipsum dñm deum suū quasi contra vnū suū
 famulū turbabat. Non deum dilexit ppter deum
 sed ppter seipsum. ⁊ deum ordinās ad se tanq̄ ad
 finē. In sua ppria volūtate oīa ad se tanq̄ finem
 et deū et finē vltimum put potuit ordinauit. Et si
 dimisit aliquādo peccare non dimisit ppter odium
 et detestationē mali et delectationem summi boni
 sed qz aliquando timuit sue pelli. Vñ semper erat
 ad se reflexus siue in dsmittendo siue i faciendo ⁊
 omīa ppter se vel dimisit vel fecit. Tam de bonis
 q̄ de malis voluit cōmēdari ac si deus esset a quo
 cuncta que sunt bona ⁊ mala ordinātur in bonum
Quid ultra discurrā? Supbio: fuit lucifero pre-
 sūptuosior adā eiecto de paradiso. qz illi claritati
 pleni habuerūt allectusū aliquod. imo maximum
 ad presumēdum. Iste aut̄ plenus fetidissimo ster-
 core tenebrositate et miseria non habuit nisi retra-
 hentia. Clamāt ergo cōtra me indignissimū dignis-
 sime oēs vel diuerse creature et dicūt. Venie ⁊ dis-
 perdamus eum q̄ totus fuit dedit⁹ in iure dei nři
 Vñ suo modo clamat ⁊ dicit fra. **Quare iā neq̄ssi-
 mū sustineo?** Aqua dicit quare eū si suffoco? Dicit
 aer. quare nō deficio? Ignis aut̄ quare eū nō obu-
 ro? Lapis quare eū nō lapido? Infern⁹. quare eū
 nō deuoro? crucio? Heu heu miser quid faciā quo
 ibo. qz oīa cōtra me sunt armata. Ad quē recurrā?
 quo diuertā? Contra oīa feci/deum contēpsi/ange-
 los irritaui/sanctos inhonoraui/hoīes viatores
 multiplē offēnsi/abuius sum ceteris creaturis.
Quid tm̄ discurre hoc ip̄o q̄ deo creatori oīs iū-
 riat⁹ sū cū ip̄o simul oēs creaturā offēdi. Nescio
 ergo miser quo me puertā q̄ oīs me pstitui inimicū

nec superius vel inferius aſi vel retro a dextris vel
a ſinistris declinare poſſum. imo nec intus nec
exterius. Conſciētia enī mea contra me pugnat ⁊
totū diuinū eſt cor meum. Euigilabo ego miſer et
oculis ſine fine plorabo dū ſuſ in hac valle miſere
Si forte dignēſ me reſpicere piſſimus pater ſcio
quid faciā vel facere diſpoſuit. Proliciā me in con-
ſpectu dñi dei mei ⁊ dicā ei. Eya vere dñe ego ſum
ille tuus peſſim⁹ inimic⁹ neq̄ſſimus ſuus nephādif-
ſima creatura q̄ feci deteſtabiliffima in preſentia
tua. Non ſum dignus dñe creatura tua eſſe etiā in
q̄racūq; pena conſtitutus Si enī ego ſolus habe-
rē illā penā ifernalē quā oēs demones ⁊ oēs hoīes
dānari habebūt nō ſufficiēter ſm peccata mea pu-
nirer. Expāde dñe ſup hūc miſerū pallium imenſe
clemētie tue ⁊ vincat neq̄tiam meā immenſa boni-
tas tua Reconnosce in me ymaginē tuā q̄uis de-
turpatā ⁊ deduc me ouē q̄uis errātem ad te pium
paſtorē. Gratulet dulciſſimus pater de redeunte
p̄digo filio. paſtor bonus q̄ inuēta oue. ⁊ piſſima
mater q̄ dragma repta. **D** q̄ felix erit dies ⁊ hora
qñ ſuper collum meū corruer ⁊ oscula exhibebis.
et vt te q̄dem poſſim placere ſcio qd faciā Cōtra
meipm ego ipſe armabor et ero p̄c ceteris crude-
lior michi et ſeueriſſim⁹ iudex. Afficiā me vndiq;
penalitatib⁹ ⁊ anguſtiis et me tanq̄ luctū fetidiſſi-
mum cōculcabo ⁊ abhomiabor me ſicut ſtercus et
ſtollerabilis ero michi metipſi. In mea p̄fuſione ⁊
deiectione et conculcatione ſiue a me ſiue ab aliis
illata letabor ⁊ exultabo cū apparuerit ignominia
mea Et qz nō ſufficiō me deteſtari contra me vni-
verſum cetū creaturay p̄gregabo ⁊ a qualibz con-

fundi et puniri desiderabo. qz earuz contēpsi crea-
 torē. Hic erit michi thesaur⁹ desiderabilis sup me
 penas et opprobria aggregare et eos itimo corde
 diligere q̄ me auduerit in hoc facto. Om̄ conso-
 lationē ⁊ honorē vite p̄fittis horrebo et velut valde
 hostes blandiētes habebo. Credo firmiter q̄ si sic
 fecero vniuersa q̄nis a me offensa ad michi cōpa-
 tiēdum potius q̄ ad v̄dicādū īclinabo ⁊ q̄ prius
 contra me clamabāt nunc suo modo p̄ me creatori
 suo intercedēt. Aperietur sup me indignuz ⁊ miser-
 rimū diuine pietatis thesaurus s; et illustrabor in
 euz vel gloria sua. Eruar vestimētis viduitatis ni-
 mie et clara veste fulgebo. ⁊ certus sum q̄ si sic me
 deiecerō sicut dixi q̄ nunc sum oībus creaturis ab-
 hominabilis et malo dignissimus p̄pter niniā cle-
 mētiam dei mei ornabor monilibus et in ei⁹ spon-
 sam assumar. Introibo secuz in cubiculuz ei⁹ ⁊ tan-
 dem secum matrimoniū cōsummabo. Resoluar in
 ipsuz ⁊ flam̄ vnus spūs euz eo. et q̄ prius erā demo-
 niac⁹ ero diuin⁹. Mira et īenarrabilis īmutatio
 dextre tue dñe deus meus Ad quid ergo retarda-
 bo adimplere q̄ dixi? quō captent somnum oculi mei
 aut quietā cor meū donec veniā ad dñū desideratū
 spōsus meū ⁊ dñm meuz iesum. Currāt ergo v̄diqs
 opprobria et flagella et me neq̄issimum ītroducāt
 ad benignissimū dñm meuz iesum Omne honorifi-
 cuz ⁊ delectabile sit p̄cul a me nec audiat in finib⁹
 meis. Solus honor diuinus in oībus nobis requir-
 ratur ⁊ abiectio n̄ra. Scio etiā quid factā dñi mei
 iesu vulnera introibo et in eius dolores et oppro-
 bria q̄tum potero trāsibo vel trāsformabor ⁊ eius
 opprobriossimā passionē induā tanq̄ vestimētuz

regale et nichil requirā nisi q̄ sunt conformia huic
passioni. Ceteraq; abiciā sicut stercus. Que crea-
turarū audebit de cetero post me conclamitare/si
facro hac veste indutus. Jam xp̄i passio p̄ me pro-
ut necessarie fuerit contra oīa militabit. Non erit
q̄ contra me militare audeat/si xp̄i stigmatib⁹ fue-
ro consignatus. Ubique et semp habitabo in illis ut
sim quasi in castro securus ab oī impullū maligno
et impossibile erit carissime frater q̄ si fuero bñ in
xp̄m crucifixū trāssformat⁹ qui sim illi cōformis et
coheres in regno ubi illi sūt dilectissimi dei q̄ sunt
crucifixi cū xp̄o. Non enī pōt se deus negare san-
guine xp̄i p̄fuso. Ornabo ergo genas meas ch̄usti
cruore et ero amabilis deo mirabilis mūdo lauda-
bilis cōsolatio btōy clamabūt et dicēt Quis ē iste
formosus in stola sua. q̄s est iste q̄ sic gloriose ince-
dit laureat⁹ in sanguine xp̄i? Certe oēs p̄dicabūt
me beatū qui oculū habebūt apertū. Vñ nō dubi-
tes frater carissime q̄ hoc ē summū refugīū ad oē
malū vitā dūm et ad oē bonū assequēdū. Hic deli-
ciarū paradīsus/de cui⁹ lateris medio abūdantia
oīs dulcoris et suauitatis emanat. Vbi inebriat hō
dulcedine idicibili et mira amenitate alienat a se
et super excedēt deuotione reparat et sic superet
in ch̄isto. Vbiq; requiescit inter amplexus dilecti.
Hec aut omnia carissime frater redigamus ad tria
ad que semp tenemur vel conemur/scz ad honorē
dei compassionē ch̄isti et proximī et deiectionem
nostri. Et hoc toto corde et nichil aliud sitiamus:
Quod nobis concedat qui uiuit et regnat etc.
¶ Q̄ xp̄s sua in passione beatitudines octo p̄fecte
habuit.

Beatitudinū septē refulget clarissimus splen-
 dor in hac vilissima passione dñi nostri iesu
 chusti. immo proprie hic est fons et origo earum &
 etiā alleluia et directiuū exēplar. Quis enī pang
 spiritu nisi xp̄s in cruce nudus? Quis inuitis nisi q̄
 tanq̄ ouis ad occisionē ductus est/et corā tondēte
 se nō apperuit os suū? Quis lugēs nisi qui cū cla-
 more valido et lachrymis preces supplicationesq̄
 offerens pro suis crucifixorū/et nobis pctōribus
 suisq̄ imitissimis quos excusabat apud deū patrē
 Incedēdo dicebat. Pater ignosce illis q̄ nesciūt
 quid faciunt. Ipse enī plus pctā nostra lugebat q̄
 penā suam. plus cōpatiēdo nobis q̄ sibi Quis vō
 esuriuit et sitiuit iusticia/nisi xp̄s in cruce pro pctis
 nostris satisfaciēdo iurie patris esuriēs et sitiens
 staruz salutē in cul^o rei signū dicebat. sitio. Quis
 vero misericors nisi hic samaritan^o qui trāseunte
 sacerdote: et leuita infundēs vinū et oleū vulnerato
 alligauit vulnera et iposuit iumento suo scz corpori
 pprio nostras infirmitates assumēs p nostris pec-
 catis. Quis patiens/nisi qui iustissimus et innocen-
 tissimus pro pctis et iniusticiis nostris crucifixus
 vi amoris et ardore caritatis iniquitates nostras
 portauit super lignū Abi relucet munditia cordis
 nisi in eo qui innocēs imolatur et ipse corda nostra
 sito sanguine precioso mūdauit et latuit Quis vero
 pacific^o nisi ille qui est pax nostra qui fecit vtraq̄
 vni et passione sua pacificauit nos deo in sanguie
 suo Quis vero psecutionem passus est ppter iustit-
 ciam quā hēbat faciebat p̄dicabat et sc̄iebat/nisi
 ille q̄ est a iudeis crucifix^o. Vere hic ē X̄c̄ b̄tus cui
 mēdixerūt hoīes aduersus eum mētientes. Hec

sint beatitudines quas h̄c ipse christus docuit et
in seipso qualiter sint adimplende suo exēplo mon
strauit.

¶ In cruce apparēt duodeci fructus spūs quos
enarrat apostolus ad galathas ca. x

In hac etiā cruce arboze sunt illi inuissimi
fructus quos enarrat ap̄tus ad galathas ca
pitulo quinto dicēs. Fructus autē spūs sunt caritas
gaudiu/pax/patiētia/logaminitas/bonitas/beni
gnitas/manusuetudo/fides qz ibi est fundamētum
fidei et fulcimētum ⁊ veruz oblectamētum in rōne
sui obiecti ⁊ nō subiecti/qz ī xp̄o non fuit fides. Se
q̄tur modestia continētia et castitas. hec oīs mani
festissime relucent in passione xp̄i in cruce. Et ideo
cōueniētissime subdit apostol⁹ ibidē. Qui autē sunt
christi carnē suaz crucifixerunt cuz vicis ⁊ concupī
scentiis/scz vt manifestissime ostēdat hos fructus
pēdere in arboze sancte crucis quos capē possunt
conformantes se ei affligantes seip̄os cruce.

¶ In cruce speculari possumus pulcherrimū ex
emplar. x. mandatorum decalogi ca. x

Est etiā in hac vilissima passione regula ⁊ exē
plar et executio mandatorum dei. vt sicut ip̄e
fuit deo patri obediens vsqz ad mortē/sic ⁊ tu obe
dias vsqz ad mortē diuinis mandatis. ¶ Possumus
autē ibi speculari exēplar pulcherrimuz oīm mā
datorum. Quantū enī ad primuz mādatuz in q̄tū
ip̄e h̄c summus dei cultor fuit. offerēs se deo patri
in ara crucis sacrificiuz medullatū oblauiōē ⁊ ho
strā pacificaz p̄ petō. Quantuz ad sc̄dm mandatū
non assumpsit nomē dei in vanū nec falsuz iurauit
s̄ in passione crucis vilissima q̄ patribus iurauerat

adimpleuit. Quantū ad tertium mandatum sabbato in
 sepulchro quēuit et ibidē etiam nos debemus cele-
 brare sabbata nrā non in trifis vanitauib⁹ et discursibus
 sed in dēte cui⁹ gratiarū actiōe. Quantū ad
 primum preceptū scdē tabule patri summas reueren-
 tiā in cruce exhibuit dū se ei vsq⁹ ad moriē crucis
 hūiliauit vt debitū honorē contra iniuriā a nobis
 illatam impenderet ei. Exhibuit etiā debitiā reueren-
 tiā matri sue cui nō soluz modo fuit subiectus/ in o-
 mnī cruce pēdens cū magna diligētia dilecto disci-
 pulo eam cōmendauit. Quantū ad scdōm non soluz
 mortuos nō occidit sed etiā sua vilissima passione et
 morte moriē occidit et mortuos viuificauit. Quan-
 tum ad tertium contra mechā detestabilē sibi in ma-
 trimoniū copulauit ecclesiā sponsus castissimus et
 spōsā castissimā eligēdo nō hūit maculā neq⁹ rugā
 Quātū ad quartū nō rapinā arbitrat⁹ est eē se equalē
 deo sed extinuit semetipsuz formā serui accipiens
 Vel dicimus q⁹ furtū non fecit sed furtum recupera-
 uit p⁹ noctē. Descendit enī inferos et spoliavit in-
 fernuz et quos furtiua man⁹ dyaboli de bonis iu-
 ste rapuerat et iniuste detinebat merito sue passio-
 nis redemit captiuāq⁹ ducens captiuitatem dedit
 bona hoībus. Quantū ad quintum nō solum falsuz
 testimoniū non dixit sed p⁹veritate quā dicebat et
 faciebat contra se falsos testēs habuit dicētes cō-
 tra eum blasphemā et nequitā p⁹pter quod etiā
 adiudicat⁹ est morti. Quātum ad sextū et septimū
 non soluz nō aliena concupiuit/ sed etiā semetipsuz
 primis in cruce donauit. Sic igit⁹ manifestissime
 apparet qualiter mandatorū obseruantia relucet
 in passione glorioza dñi nostri iesu christi.

Quod a passione dñi omnia sacramēta ecclesiastica
trahunt virtutē ⁊ quod sine ea impossibile est intelligere
sacram scripturam ca. xii

Ad hanc etiā sacratissimam passionem oīa sacramē
ta ecclesiastica trahūt virtutem quā sunt nobis
contra omnē morbum spiritalē saluberrima medi
cina. Hec etiā viliissima passio est nobis diuinarum
scripturarū dauitica clauis que aperit ⁊ nemo clau
dit ⁊ nemo aperit. Sine hac enim impossibile ē in
telligere sacram scripturā. ⁊ hac bene in mēte im
pressa oīa in luce clarescūt. Incipias ab adam quō
eua de latere eius formata est. ⁊ de ligno vite in es
dio paradisi de imolatione abel ⁊ morte eius. Et
sic per totam scripturā discurre si vis videre quō
veritas eius resplēdet in speculo passionis.

Quō in beata dñi passione relucēt oīa āgelica
rum hierarchiarum officia. ca. xiii

Et p̄dictis manifestissime apparet quō a passio
ne christi emanat omnis perfectio ⁊ in ea re
lucet omnis pulchritudo ecclesiasticæ vel euāgelicæ
hierarchie. Simili modo in ea resplendet ⁊ re
lucet omnis perfectio pulchritudo ⁊ decor āgelicæ
hierarchie. Inā in ea primo ⁊ principaliter reful
get ille seraphicus ardor amoris. quia maiore cari
tatem nemo habet ut animā suā ponat quis pro
amicis suis. Non credo quod oīes āgeli de paradiso
possent suis intelligentiis capere hanc vehementiā
caritatis quā dominus noster iesus voluit talia pati p̄
nobis viliissimis seruis imo nequissimis inimicis eius.
Refulget etiā cherubica speculatio ⁊ intelligētia
veritatis. Nichil enim scio in hoc mūdo quod tātum
veritatem scripture elucidet tñ ad celestia cōtem

150
plenda eleuet. tñ ad deū sapiēdum illuminet sicut
passio iesu xpi. Crevere inuenit scientie plenitudo
hic etiā maxime splēdet erga maiestatem eternā
thronica reuerētia et veneratio. Sicut enī. Illi cele-
stes spūs throni dicuntur. qz in ipsis dicitur deus tanq̄
in suo throno dēscere ppter nimiam venerationē
et reuerētiam quā erga diuinā maiestatem habēt. qz
ipse dēscit sup̄ humiles et timētes eius sermones.
sic et in hac vniuersa passione dñi nostri iesu xpi dñs
dñs deus tanq̄ in suo throno quiescere. qz ibi fuit
excellēs humilitas reuerentia et veneratio summa
erga maiestatem eternam. Nullāqz credo angelorū
reuerentiā huic posse cōparari. Et ideo vt p̄ antro-
pato loquar spūs dei peccatis nostris irritatus
et indetatus in hac beatissima passione pacificat⁹
fuit et quieuit. Naturaliter enī dei thronus potest
appellari passio qz in ea. i. in signis eius iudicatu-
rus est mundū. Vñ etiam firmiter credo q̄ ad mō-
dum iudicandū de neq̄tia sua apparebit ibi lācea
corona spinea clauis spongia et hñōi. et dñs iesus
cū stigmatibus suis qui clamabit dicens. Videte
qualia a vobis in vobis et pro vobis passus sum et
tamē ingrati oīa contēpsistis et p̄ nichilo penas et
ignominiam meas duxistis. Ite ergo maledicti in
ignem eternū etc. Et sic patet de primā hierarchia
In hac etiā beatissima passione relucet dñationis
precellētia. hñmiliauit enī semetipsum factus obe-
diens vsqz ad mortē mortē autē crucis. Propter
qđ et deus exaltauit illū et dedit illi nomen qđ est
super omne nomen. Ibi etiā relucet vel resplendet
potestatum resistētia qz illam dyabollicā potesta-
tem de qua dicitur qđ non est potestas super terrā

que comparetur ei ipse iesus victoriosissime sibi sub
iugavit p patibulum crucis et mortem inouedo de
struxit. Refulget etiam ibi virutu efficax operatio
et pcpue ibi fuit virtus cordiu penetratiua et at-
tractiua. An illud est. Quod exultatus fuero a terra
oia traha ad meipsum. An q nos credamus et dili-
gamus est nullo mo nobis ipsis attribuam. qz nes-
mo venit nisi tractatus. In quo nota est motus non
voluntarius ex pte nostra sed potius violentus. et sic
p de secunda hierarchia. Clarescit etiaz in hac bea-
tissima passione principatus regimē qz factus est
pncipatus sup humerū eius. Ibi etiā virescit ar-
changeloz resolutio qz p hāc gloriosissimā passi-
onē fit sufficiens leuatio ab omi culpa et ab omi pena
Ibi etiaz lucefcit angeloz reuelatio qua occulta
scripture abdita vel abscondita et diuinorū secretorū
mysteria panduntur p operationē lateris xpī. ideo
merito in eius morte vellū templi scissum est appa-
rent q erant in sanctis scripturis occulta. et sic patz
de tertia hierarchia. ¶ Ex his ergo oibus patet
manifestissime quō soluz ecclesiastica s; etiaz ange-
lica hierarchia in passione dñi refulget. Et sicut est
angelozū purgare illuminare et perficere/sic imo
multo magis in passione xpī reperit. aperte. ppter
has igitur cōformitates quas xpī passio ordinib;
angelozū habet conuenientissimū fuit nō solū redi-
mere aīas/sed etiā ad reparatōnē angelice ruine
conuenientissime disponere et ordinare. ppter
enī nimīā caritatē que resplendet in cruce incen-
dium amoris erga deū et primum in hoībus accē-
debat. et sic reddebatur et adhuc redduū apti ad
supereminētē seraphicū ordinē. ppter veritatem

157

etiā in hac beatissima passione exp̄ssaz illuminā
hoīes p̄lātes ip̄am ad diuine veritatis cogni-
tionē ⁊ ideo aperti sunt ad cognitionē ⁊ restaura-
tionē cherubin. Et per magnā humilitatē et reue-
rentiā et venerationē erga dei maiestatē que fuit
in illa passione puocātur hoīes ad consimilem p̄
suo modulo humilitatē ⁊ venerationē ac reueren-
tiā et honorē ⁊ sic apti fiunt ad thronozū repara-
tiones. Exēplo etiā illius excellentissime dānatiōis
diuine per passionē habite de qua dictū est supra.
p̄pter qđ et deus exaltauit illū ⁊ hoīes puocantē
vt macerationibus et afflictionibus corporalibus
nitantur viciis et concupiscētiis dominari et oēm
sibi animi appetitum subiugare vt nichil ociosum
nichil inordinatuz p̄sumāt in ratione hoīs dñari
sed oīa recto iudicio rōnis huiusmodi appetituz
genus flectātur et sic apti fiāt ad reparatiōē or-
dinis dominationū. Et vt breuiter transeā sic per
reliquos ordines discurre siue p̄ ordinū perfectio-
nes s̄m qđ de istis dictum est vt scz per resistētiā
contra dyabolicā temptatiōē ⁊ fraudē ad po-
states. p̄ virtuosas opationes et p̄uersiones
ad virtutes. p̄ diligens regimē omnīū sensū
suoz ⁊ motū internoz ⁊ etiā aliozum hoīm si ad
ip̄m spectāt ad p̄ncipatus. p̄ reuelatiōē ne-
cessitatū et diligētiaz p̄ximozū ad archāgelos
p̄ predicationē ⁊ doctrinā ad angelos. Vel si
vis dicere qđ archāgelozum est maiora angelozū
minora docere sic doctores ad archangelos p̄di-
catores ad āgelos ordina. Et hec oīa ad passiōē
christi ordina sicut de seraphico ⁊ aliis dictum est
¶ Potes etiā illā breuē assignare rōnem quare

passio xpi fuit ydonea ad reparacionē angeloz qz
sicut illi p summā presumptionē ⁊ superbiam cecide-
ruut. Ita p infinitā exinanitionē ⁊ humiliationem
christi crucifixi veri dei ⁊ hoīs. debuerūt predicti
ordines ex hoībuz in suis oculis abiectis ⁊ humi-
libus reparari vt qđ superius dictū est particularitē
p restauracionē thronoz hoc pro oībus vniversa-
liter restaurēdis ordinibus sumam⁹. His autē eisđ
rōnibus quibus videm⁹ qualiter angeloz decor ⁊
pfectio in xpo crucifixo refulget possumus videre
quo in ead passione refulget gloria hoīm beatorū
qz illi date veritati q̄ est in illa passione beatissima
sicut supra dicitū est correspondet aperta visio pa-
trie q̄tum ad cognitionē rationalis. Illi pfundis-
sime humilitatis et reuerētie qua passio dñi thron⁹
dicebat superius correspōdet firma intētio q̄tum
ad irascibile. qz sup quē requiescet spūs meus nisi
super humilē ⁊c. Illi etiā super excellētissime caris-
tati dñice passionis correspondet in patria ipsius
cōcupiscibilis dilectio vere consummata. Illi dñia
tioni de qua dictū est ppter qđ et deus exaltauit
illum ⁊c. correspōdet agilitas. qz subest ei cum vo-
luerit posse. Illi resistētie potestatis qua moriēdo
mortē destruxit correspondet impassibilitas. Illi
virtuositati qua exaltatus a terra omēa traxit ad
seipsum correspondet subtilitas tanq̄ penetratiua
virtus. Illi claritati et nobilitati principatus de
quo dicitur factus est principatus eius super hu-
merū eius ⁊c et de qua claritate pōt illud adduci.
Pater clarifica me ⁊c. correspōdet dos claritatis.
Officio autē archangeloz angelozum quod bene
rāpēntatur in illa passione vt pmonstratū est cor

responde in hostibus beatis decore aureole que debet
 doctoribus et predicatoribus. Et sic patet qualiter
 in hac beatissima passione refulget tanquam in specu-
 lo preclarissimo et mundissimo omnis gratie et glo-
 rie plenitudo. Glorie dico quantum ad premium substā-
 tiale ut dicitur. et anime quantum ad premium consub-
 stantiale ut dicitur corporis. et quantum ad premium
 accidentale ut decore aureole que debetur predica-
 toribus siue doctoribus martiribus et virginibus.
 Nam in cathedra sancte crucis docuit et martirium
 caput fuit et virgo virginum virginem virginem com-
 mendavit. Non solum autem ipsorum sanctorum plenitudo
 glorie refulget in hac beatissima passione sed etiam
 ab ipsa merito emanat. Et ut magis appropria-
 te loquamur per apertionem lateris mittit sanctis
 visionem apertam per pedum et manuum conelauatio-
 nem intentionem firmam per gustationem acetii et
 fellis inebriationem amoris et hoc erat quod stiebat
 per coartationem ligaminum meruit vobis agilitatem
 per illusionem sumptorum solis claritatem. per mortem
 impassibilitatem. per inclusionem in sepulchro subtilis-
 tatem per coronam spinam non solum auree sed etiam
 aureole venustatem sed et illis tribus generibus hominum
 videlicet virginum martirum doctorum. Et quicquid
 dicamus credo quod in hac beatissima passione est ma-
 teria excellentissime glorie et inensi gaudii tam an-
 gelorum quam hominum beatorum. Et hoc est quod credo
 firmiter et non dubito quod tam angeli quam homines beati
 totaliter in deum tendunt et totaliter et totis mentibus
 intime deum diligunt ita quod plus sine comparatione
 deum diligunt quam semetipsos. Imo non credo quod se-
 ipsos diligant nisi propter deum. et ideo sine com-

*Et ita per nos ipsos
 diligere debemus
 non nisi propter deum*

paratione plus exultant ⁊ gaudent de dei magnifi-
centia q̄ de ppria gloria. Cū ergo in xp̄i passiōe
sit excellētissima manifestatio sūme potētie. sūme
sapientie sūme clemētie dei. sicut postea aliquantū
declarabo. ideo predicta passio est eis materia ex-
cellētissimi gaudiū ⁊ exultationis imēse. Tū q̄uis
gaudeāt hōies vidētes se p̄ illā passiōez redēptos
et āngeli vidētes se p̄ eādez reparatos. et sic quod
modo ad seipos reflectātūr q̄uis hoc sēp̄ videāt
et referāt in deum. tñ credo q̄ sine compatiōe pl̄
exultēt ⁊ gaudeāt ⁊ totalī in deū excedāt cogno-
scētes in ea tā potentiā q̄ sapientiā et iestimabilē
et imēsā clemētiā dei sui. Tandē sicut apparet hic
sūma et imēsā diffusio dīne bonitatis. ita credo q̄
in ea sit excellētissima plenissima ⁊ totalī medul-
laris diffusio mentiū in deū ob nīmā locunditatē
⁊ gaudium. Sic ergo manifeste apparet q̄ passio
xp̄i fons gr̄e ⁊ glorie reperit ⁊ q̄ ī ea refulget. de
cor et p̄fectio sub celestis hierarchie et ēt celestis.
¶ Q̄ summa potentia sapiētia ⁊ clemētia summa
tibi relucent et etiā circa hec quedā excitatiua vel
exercitatiua.

ca. xiiii.

Nunc deo fauēte videre restat qualī superce-
lestis hierarchia q̄ deus est in cruce splendet
vt scz aliquantū videam⁹ qualī in ea refulget sum-
ma potētia summa sapiētia summa elementia dei
Et qz infirmū de potētia. stultū de sapiētia. prauū
de bonitate loq̄ p̄sumptuosū est. ideo nichil velle
subtilia ⁊ q̄ supra vires meas sunt iuestigare non
licet. Altramē ad maiorē predictorū itelligentiā ⁊
consolationē nostrā aliqua cōia videamus. Mani-
festatur autē in illa beatissima passione dīuina por-

tentia et beniuolētia in tollerādo. in liberando. in
 gratificādo. in iustificādo. in suscitādo. in magni
 ficādo. Dico p̄mo q̄ manifestat̄ in hac beatissima
 passione eius fortitudo et clemētia in tollerando.
 q̄ aut̄ ille q̄ est deus oīm ⁊ oīa cōseruat sine cuius
 manu oīa redīguntur in nichilū sustineret patiēf
 effugari q̄ ubiq̄ erat. ligari qui imensus erat. fla-
 gellari q̄ gloriofus exitebat. alapari qui mūdum
 plasmauerat. sp̄ui splēdor̄ eterius ⁊ speculū sine
 macula blasphemari pater imense bonitatis diu
 dicare iudex immēse potestatis. crucifigi dñs im-
 mense libertatis. aceto et felle potari fons imense
 suauitatis gaudiū angeloz affligi. uita uinētium
 occidi. spinis coronari glorie corona. lat⁹ aperiri
 agnus imēse clemētie in lapide sepeliri sol iusticie
 Hec oīa a nequissimo homine p̄ eo patienter susti-
 nere immo p̄ eis ozare fuit potestatis immēse tol-
 lerātie bonitatis et clementie. Sic ergo patet po-
 testas seu potentia et bonitas xpi in tollerando.
 Signū etiā fuit huius imense bonitatis ⁊ potētie
 in liberādo. q̄ enī christus crucifixus potētissimū
 ligaret mortē moriendo destrueret et occideret et
 sepultus infernū spoliaret fuit imense potētie si-
 gnū Sed etiā hoc fuit imēse ⁊ excessiue clemētie
 signū q̄ p̄ suis neq̄ssimis imicis a morte liberan-
 dis dignatus est mori. Hoc enī Inexcogitabile est
 q̄ morte que sibi infercbat̄ liberaret inferentes a
 morte. cū propter hoc debuisset fortius uel potius
 s̄m humanū iudiciū nos omnes eterna morte con-
 dēnare. hoc ipso q̄ a nobis et occasione nfi fuisset
 tam uili et crudeli morte occisus. Hec credo q̄ an-
 geli de paradiso potuissent hanc summā clemētiā

cogitasse ante q̄ fuerit eis reuelatū. Fuit autē im-
mense potētie ⁊ beniuolētie signum in iustificādo.
Si enī maius est iustificare ip̄ium q̄ celū et terrā
creare p̄pter repugnantīā volūtatis / quāte ergo
clemētie q̄tēq̄ fuit potentie saluare et iustificare
ip̄ium summā impictatē perpetrantē ⁊ saluatores
et iustificatores occidētem. Et ideo illud immense
clemētie fuit q̄ effectū illius summe ip̄letatis vo-
luerit nos ab omni ip̄letate iustificare cum fm̄ hu-
manū iudiciū debuisset si nunq̄ alia interuenisset
culpa nos penitus reliquisset ad nichilū, redegisse
q̄ idē est. qz si penitus nos relinqueret in nichilū
redigeremur aut illā nequitā nō in iustificationē
sed in penā ordinasse eternā Hoc ergo summe po-
tētie ⁊ clementie fuit q̄ nos iustificauit merito sue
passionis q̄ p̄creata est a nequitia nostra ⁊ merito
nequitie nostre Hoc oīa inaudita ⁊ mirabilia sunt
diligenter rumināda et oī admiratione digna. et
deficit ibi oīs ratio ⁊ intellectus ⁊ nō modicū suc-
cenditur affectus. Apparuit etiā ibi summa potē-
tia in resurgēdo. q̄ lanū est enī q̄ a mortuis resur-
gere ⁊ maxime p̄ se vel mortuū resuscitare. vtrūq̄
est infinite potētie ⁊ vtrūq̄ ibi fuit. qz resurrexit
⁊ aliquos seculū suscitauit qui uenerūt in sanctā dul-
tates ⁊ apparuerūt multis. Sed ⁊ hoc fuit, imense
clemētie q̄ dignatus est nō statim resurgere sed p̄
fide nostra aliquātulū differre ⁊ p̄ nobis mortuus
p̄manere ut ipsum fuisse uerū hoīem crederemus
fidelit̄ Hoc nimis distulit. ut et ip̄m esse deū uerū
credamus et alios suscitauit ut ei redderent testi-
moniū Et ip̄emet p̄ quadraginta dies adhuc ap-
parēs in multis argumētis ut ei crederem⁹ distu-

lit ad celsū ascēdere cū omni dignatione et feruētī
dilectione nostrā salutē operans ⁊ pcurans. Non
enī sufficit ei mortalis ⁊ passibilis cōuersari nobis
cum. scz ⁊ glorio sus ⁊ immortalis p quadragita dies
manifestissime apparere apostolis ⁊ eos de regno
dei docere. **Q** amor q̄tū deū nostrū iesum signasti
nobiscū qui nō videt posse separari a nobis ⁊ nos
vilissimā sanē dignatur tū tāta ac tali diligentia
sibi per fidē ⁊ amorē vnire. Manifestata est etiam
sibi summa potētia in magnificādo Magnificauit
enī eum in cōspectu regū ⁊ principum qui tamē in
cōspectu dei fuit semp magnus. et istud scz xpm
crucifixū in cōspectu hominū magnificaret oibus
sup extollere fuit summe potentie. **Q**uare? qz fuit
cōtra sapiētiam grecorū. contra scandalū iudeoz
cōtra ydolatriam romanorum. cōtra scuitiā tyzā
norum. contra omnē astutiā demonioz. supra oēs
rationē ⁊ intellectū scz credere hominē crucifixū
esse deū. Et istud fuit summe clemētie eius q̄ nos
fecerit sibi credere imo etiam eum credere deum
contra omnē duriciā ⁊ nequitiāz nostrā nos ad se
sua itima virtute trahēdo. ⁊ ideo summas grates
⁊ gratias ei debemus. qz nō fuit currētis neqz vo-
lentis sed dei miserātis. **Q**uid enī sibi fecimus q̄
nos in eum plus q̄ reliqui crederemus. **F**ideliter
ergo ⁊ cū omni timore et honore seruiamus ei per
fecto corde ⁊ aīo volēti et iubilemus ei cum totis
p̄cordiis nostris qz nobis indignis luxit cū locun-
ditate āmirabile lumē eius et dulcissima suauissi-
ma et amabilissima claritas eius irradiat intima
mētis. ⁊ tenebras conuertit in lucē/eleuat ⁊ iungit
deificat et resoluit. **C** Ex his ergo manifeste ap-

paret q̄ summa potētia ⁊ summa clemētia dei res-
fulget in passione dñi nostri iesu xpi. Hunc restat
videre qualī summa sapiētia relucet ibidē. ⁊ quis
non sufficiam⁹ neq; sciam⁹ oīa enarrare in aliqua
de multis ad psolationē nostrā dicam⁹. Sapiētia
eius summa in hac passione apparet ingratissima
correspondētia in oībus mysteris redēptionis a
culpa. Nam sicut p̄ima mulier de virginea carne
sumpta ⁊ facta seducta est/ sic christus de virgine
natus crucifixus est. Et sicut illa accepit de ligno
vittæ ⁊ dedit viro suo de quo facta erat sic xp̄us
in ligno crucis est passus volūtarie ⁊ hanc passio-
nem matri sue de qua natus fuerat cōmunicauit.
cuius animā doloris gladius p̄transiuit. Usq; enī
hodie ignorauī q̄re dñs noster iesus xp̄s voluerit
illā dulcissimā matrem suam sibi assistere ⁊ secum
tam inenso dolore affligi cū bene nobis sufficeret
sua passio. Sed vt video hoc sūma clemētia ⁊ sum-
ma eius sapiētia exlegebat q̄uis essemus indigni.
Et sicut eua seducta est volēdo esse sicut deus/ ita
passus est hō de⁹. Et sicut illa de latere viri facta
fuit principū nostre dānationis qz virū sibi cōfen-
tire fecit. sic xp̄s latus aperuit vnde virtus sacra-
mentozū emanant. Et sic illa vidit lignū quod
erat pulchrū visui et ad vescēdū suauē/ sic christus
cōspuitus est in vultu et amaritudine fellis gustat⁹
Et sicut illius pedes currunt ad lignū ⁊ manus ex-
tendūtur ad fructū sic christus pedibus ⁊ manib⁹
est in cruce affixus. Illa ābitiosa. Iste humilimus
Illa vero inobediētissima iste vsq; ad mortē obe-
diētissimus. Contra appetitū scientie/ dei sapiētia
condēnatur. Illi erant ābo nudi cum peccauerūt

xpm vero nuduz crucifixerūt. Ibi hoīes post culpā
 se abscederūt a facie dei hic xps dñs deus noster
 post mortem in sepulchro absceditur a facie hoīm
 Illi descēderunt ad ymū ad laborādum hic descē
 dit ad infernum spoliandū. Sic apparet aperte et
 manifeste qualr in hac beatissima passione glorio
 sissima sūma dei sapientia claret. Et in oībus istis
 non solū dei sapientia s; etiā summa dei dignatio
 clementia demonstrat q; ipse voluerit p̄ comestio
 ne illius ligni/lignū crucis ascendere et p̄ extēsis
 ad fructū manibus/manus suas eleuare in cruce.
 et hmōi que superius dicta sunt. Hoc enī fuit sūme
 et ineffabilis sue clemētie. nec credo q; tanta digna
 tio possit a creatura aliqua cōprehēdi Sed credo
 q; in ipsa angeli et sancti vere exceduntur et super
 effundūtur ab illis īmensitate clementie v; po; e sū
 cut piscis in mari et si nō sit similitudo p̄fecta. Acs
 cedamus ergo carissimi ad cor altū ⁊ in illa p̄fun
 ditate benignitatis īmense totaliter īmergamur.
 Accedamus cū fiducia ad xpi latus et intrem⁹ ip̄s
 Accedam⁹ carissimi accedamus et moriamur enī
 ip̄o. Accedamus obsecro accedam⁹/ q; ad aplex⁹
 eius brachia sunt extēsa. **O** bone iesu qd fecisti q;
 me tm̄ amasti? **Q**uare dñe quare. quare dñe iesu?
Quid sum ego: nōne sum dignus vt intres sub tes
 ctum meū q; to magis vt moriaris. p̄pter peccatus
 meū sed tm̄ dic verbo ⁊ sanabitur aīa mea. **Q**uare
 ad ip̄am sanandā vis emittere aīam tuā. Sufficit
 dñe sufficit xbum tuū. **Q**uare tam ignominiosa et
 crudeli morte offendis sanguinē tuū? Soīo verbo
 angelos celos et totū hunc mundū creasti? quare
 tot dolorib⁹ tam dura ⁊ crudeli morte me nequissī

mun seruu redemisti. Sonet obsecro carissimi fra-
tres in auribus vestris vox illa dñi nostri iesu xpi
imo sonet in intima cordis vestri. Attēdite et vide-
te si est dolor similis sicut dolor meus. Penetrent
carissimi etiā isti dolores intima nostra ⁊ corda nrā
istis dolorib⁹ gladietur. Accedamus ad latus ei⁹
et fugamus sanguinē eius/qz hoc bñplacito ei⁹ est
Non faciam⁹ ipsum talia frustra pati. non permit-
tam⁹ hūc sanguinez effluere sup terras. Fiant ergo
corda nostra receptacula et vasa sanguinis dñi. nři
iesu xpi et eius inebriati doloribus dicam⁹. Vobis
autēz absit gloriari nisi in cruce dñi nostri iesu xpi
crucifixi. Qd nobis cōcedat q̄ vliuit et regnat. ⁊c.

¶ q̄ in passione dñi excite⁹ et inflāme⁹ cor hoīs
ad septem opera misericordie. ca. xv

Dum tamen per ea q̄ dicta sunt in passione dñi
nostri iesu ehristi multiplici⁹ possit nostra con-
templatio regulari et p̄fici. nunc qualiter in eadez
ad actionē excitemur et dirigamur restat aliquat̄
intueri. Et qz actiue vitē siue inter alia opera mie
et pietatis āplius eloquia sacra cōmendauit ⁊ etiā
qz de illa actione q̄ ad verā afflictionē ⁊ deuotionē
spectat satis est superius tractatū. Ideo ad p̄sens
ollis p̄termiſſis videamus qualiter in illa passione
dñica est excitatio inflāmatio exēplar et speculum
illoz misericordie operū de quibus in Mat. dñs
noster dicit se in iudicio diseptaturum et pro illis
eternum p̄miū largiturū siue redditurū. Venite
inquit bene dicti patris mei ⁊c. esurīul ⁊c. Abster-
gamus ergo carissimi caliginem ab oculis cordis
nostri et intueamur diligētissime illam beatissimā

passionē? videbimus clare qualiter in ipsa p̄dicta
 opera eleganter relucet. Sed primo videamus
 qualiter ab ip̄a complēda allicimur postea videre
 poterim⁹ qualiter per ipsam in eisdē operibus re-
 gulantur. Si enī consideramus qualiter dominus
 noster esuriuit et sitiuit multuz pro nobis/multum
 moueri debemus vt esuriētes et sitientes pascam⁹
 vt sibi in suis mēbris subueniamus. Et vt oīa redu-
 camus ad passionē ch̄usti audiamus in euangelio
 ipsum iesum clamantē in cruce sitio. Nam si beati
 sunt qui esuriunt et sitiunt iusticiā cum ipse fuerit
 plenus omni gratia et perfectione. ipse maxime in
 hac beatissima passione nostram iusticiā esuriuit et
 sitiuit. qz quando moriebatur non pro ea soluz esu-
 riam et sitim spiritualē habuit ipse in cruce sc̄e et
 valde pbabiliter credo qz corporalē famē et sitim
 sibi habuit. qz nocte precedenti multū laborauerat
 et vigilauerat in oratione et postmodū in capture
 anxietate et demuz diuersis flagellis et laboribus
 fatigatus circa horam sextam quando appetitus
 solet incitari et intendi vel excitari et incendi. fuit
 cruci affixus et vsqz ad nonam ieiunauit ibidem et
 dixit sitio. Et ipsi ei propinauerunt acetum quod
 cum accepisset inclinato capite emisit spiritum.
 Nec est multum credibile qz tunc virtute diuinita-
 tis restiterit alicui necessitati et indigente corpo-
 rali. sicut cum quadraginta diebus ieiunauit quia
 ipsi passioni exposuerat se plene pro nobis in cruce
 Sic ergo quia domin⁹ noster iesus ch̄ustus esu-
 riuuit et sitiuit pro nobis multum alicui debemus ad
 ipsum pascendum in membris suis. Peregrinus
 etiam fuit dominus noster. quia dixit imminente illa

morte beatissima. Regnū meū nō ē de hoc mūdo.
Et in cruce maxime pegrinus fuit et alienus re-
putatus p nobis. qz amici et pxiimi eius tunc lōge
recesserūt ab eo. et tanq̄ peregrinus extrancus
factus est fratrib⁹ suis. Hunc ergo peregrinuz fra-
tres carissimi p nobis factū recolligamus in mē-
bris eius. Hucus etiam fuit dñs noster in cruce p
nobis ipm obsecro induamus in membris ei⁹. Ibi
etiā apparuit vere infirm⁹ doloribus et angustiis
plenus p nobis ipsum visitemus in membris eius.
Captus est p nobis et capti⁹ ad crucem deduct⁹
in ea suspēsus et cōclauatus ad mēbra sua captiua
et incarcerata eamus. Sic ergo apparet qualiter
in p̄habita passione fuit tanq̄ verū ablectū allecti-
uum ⁊ excitatiū ad p̄dicta opera minime cōplēda
in membris ei⁹. Hunc videamus qualiter i p̄dicta
passione fuit exēplar motiū et directiū in operis
bus supradictis. Ipse enī eadem opa exercuit. ipse
latus suū aperuit et sanguinem suū fudit ad sitien-
tes potādos. Carnē suā i ara crucis igne ardoris
nīmi amoris cōcremauit ad esuriētes pascendos.
Et ideo in cena precedēt sacramentū altaris ordi-
nauit ad nos reficiendū. qđ quidē sacramentuz est
memoziale dñice passionis. Nam caro sua vere est
cibus et sanguis eius vere est potus. sicut dñs ipse
testatur. Si ergo de seipso dñs noster iesus fecit ei-
bum nobis et potū / q̄to magis nos alere debem⁹
esuriētes et sitiētes non solū de supfluis sed etiam
de necessariis nostris. Si enī dñs noster dedit no-
bis carnem suā in cibū / q̄to magis nos debem⁹
dare ei in mēbro suo carnes bestiarū nostraruz. Si
enī seipsum panem viuum q̄ de celo descendit dedit

nobis ad māducādū/ q̄to magis dare ei debem⁹
 In mēbris eius panem mortuū qui de terra exiit.
 Si nobis dedit cibū spiritualē panē scz angeloz
 q̄ nos sibi vnit et cōuertit ī seipsū/ q̄to magis nos
 ei in mēbris eius dare debemus vtrēvin/ vel lactis
 vermiū scz nutrimentū. Simus ergo carissimi fra
 tres solliciti ad alēdos pauperes xp̄i. imo ad alen
 dū xp̄m ī pauperib⁹ suis. Op⁹ etiā hospitalitatis
 exercuit in ipsa cruce Nam ibi erat quidam pere
 grinus q̄ ierat viā longincā et a ch̄usto hospituz
 petēs ait. Memēto mei dñe dum veneris in regnū
 tuum quasi diceret. Digneris dñe iesu ch̄uste pere
 grinū recognoscere et ī illo regni tui palati recol
 ligere Mirū de dci clemētia. iam oblitus eē videt
 qd̄ alias dixit illi q̄ de eius hospitio interrogabat
 eū Vulpes foueas h̄sit/ et volucres celi nidos/ fili⁹
 hoīs nō h̄z vbi caput suū reclinet. Sed quid. Non
 tantum nō tradat ipsuz hospitio recipere non sub
 porticu nō in stabulo sed in seipso. nō cras nō post
 cras s̄z hodie meclū eris in paradiso. O misera ho
 minū nequitia dñs noster latronē recepit in hospi
 tio. et in seipso et nos in terrenijs et lutosis domib⁹
 etiā bonos recipere nolumus sed excusam⁹ nos et
 dicimus forte ipsi sunt latroues. Memento miser
 homo q̄ latronē domin⁹ ipse recepit. et si forte nō
 potes q̄a et tu pauper es recolligere in materiali
 domo/ recollige saltem cum in corde tuo et compa
 tiendo. Venudauit etiā se dñs noster iesus xp̄s ad
 nostra verēda operiēda et nudus pepēdit in cruce
 q̄to magis pertitas nostras nudare debemus ad
 operiendū cum in pauperib⁹ suis. aut vt de nobis
 loquar cellarū aut lectorū āgelos a supfluis tunicis

pro christi pauperibus euacuare debemus. **Q**antum
gaudium nobis esse deberet cum nos exuere possimus
pro christo ut non solum superflua sed etiam nobis necessaria
pauperibus largiremur. Ipse enim pro me nudatus est
et ego pro ipso nolo indigentiam illam pati. Absit a no-
bis hoc fratres carissimi non solum nostra sed nos pro
ximis nostris. Immo christo in primo largiamur. quia
ipse se totum nobis dedit. Nam et ipse nos infirmos
visitauit et in cruce infirmitates nostras et cunctas
infirmitatum nostrarum angustias et dolores super se
portauit. Si carissimi fratres infirmos eius solici-
te visitemus et eorum infirmitates in nos compa-
tendo in simul recipiamus siue transformemus ut
dicamus cum apostolo paulo. Quis infirmus est et ego
non infirmus. Ipse etiam dominus noster iesus in illo tri-
duo captiuos inferni adiit. Quod ergo erit sic deter-
rimus et profundissimus carcer qui ibi visitemus
captiuos. Immo in captiuus dominum nostrum iesum. Totum
enim reputat dominus noster sibi fieri quod amore ipsius
facimus membris eius. Sim autem istarum pietatum
in domino nostro compulsiua conseruatiua et conforma-
tiua fuit illa pietas qua pro suis crucifixoribus ex-
orauit. Sic et nos nostram pietatem et misericordiam erga
proximum conseruare debemus in hoc ut non solum
nos offendentibus parcamus et erga illos tran-
quillum animum habeamus verum etiam pro ipsis affectuo-
sissimas ad deum preces fundamus. Quod nobis
concedat qui in trinitate etc.

Coro valde deuota circa passionem domini. ca. xvi.
O Domine iesu christe. o vere amice. o amanti-
sime sponse fac lutum ex spuro et lini oculos
meos ut qui cecus sum videre valeas vulnera tua.

Introduc me dñe iesu Quis indignissimū famulus
 tuum in gazophylatuz veri tēplivt intueri valeam
 quid Quis obtuleris patri pro nobis. Fortassis
 aīa mea Quis a tevero sponso multis iniquitatibus
 viduata sit offerret tibi duo minuta. Recipe me Quis
 uis filium prodigū ad comedēdum tecum vitulum
 saginatū aīatū in cruce. O bone et vere magister
 doce me thesauros sapientie vilissimę moris tue.
 Iterum atq; iterū dñe iesu aperire digneris latus
 tuum michi nequissimo famulo tuo/vt oculi mei q̄
 depredati sunt animam meam in tuo latere inue
 niant p̄dā meaz. O bone iesu nimis sarell est cor
 meū nisi emollatur sanguine tuo. nimis distractū
 est cor meuz nisi recolligatur in latere tuo. O bone
 pastor ego sum illa ovis que perit et erravit p̄ qua
 in cruce posuisti aīam tuaz. Ecce ego sum agnosce
 eam introduce me caulas vulnērū tuoz. Tu autē
 dñe iesu xp̄e in tua passiōe me custodias diligēter.
 Nam sine tua morte morioz sine tuis vulneribus
 vulneroz sine tuis cōfūcis conuicioz sine tuis fla
 gellis virga non equitatis s; iniquitatis flagelloz.
 Sed qz nesciui pseuerare in tua vilissima passiōe
 sum quasi in nichilum iam redactus quia ignomi
 niam crucis dimisi ignominiosus factus suz quia
 stultitiaz crucis reliqui. stultissimū et vanissimū
 factus sum/qz infirmitatez tue passiōis neglexi.
 infirmus factus sum/quia a doloribus aculeozum
 tuozum recessi sp̄ius concupiscentiarum confixus
 sum. Quid dicā? nisi cor meuz doloribus tuis ape
 riatur nefandissimis vicis aperitur. Nisi sciat la
 titare in vulneribus tuis a latronib⁹ plagis impos
 sitis spoliatur. Nam contra supuaciam et vanam

gloriā auariciā et inuidiā odium siue irā et accidiā
gulā et luxuriā pfectissima medicina imo sine qua
nulla alia medicina ē passio tua. Contra su perbiā
eius humilitas. vanā gloriā eius vilitas auariciā
eius nimia largitas. et sic de aliis Ipsa est q̄ sepit
aures ne audias vanā vel praua. oculos claudit ne
aspicias mortifera vel nociua. os obstruit ne loq̄s
vel gustu offendā. narces obturat ne circa odorifera
offendā. manus ligno affigit ne extēdatur ad ta
ctus vel opera viciosa pedes cōclauat cruce ne in
utiliter vel nocue discurrāt Ipsa fouet mutuā di
lectionē. auget internam deuotionē. eleuat ad sup
nam contemplationē. Hanc ergo dñe acerbissimā
passionē et ignominiosam da michi in sponsam et in
diuisibilem et in dissolubile vinculo ipsam michi con
iūge sup oēs mulieres s. delicias et consolationes
tēporales adamauī eam et tñ sepe alia sup inducta
repudiāui eā nunc modo venio et requiro eam ne
queso mecum agas furis rigore sed tue clemētie di
spensatione. Hanc ergo da michi dñe iesu qz hanc
amauī. hanc dilexi. hanc totis visceribus cōcupsi.
Ipsa sola michi sufficit. ipsa sola me medullitus nu
trit et reficit in hac vita ipsa est vita mea consolatio
mea et deliciae mee. ipsa lux et sapiētia mea ipsa redu
cit et deducit. sine ipsa deuio et erro. sine ipsa a portu
salutis declino. **O** bone iesu nichil a te peto in hac
vita nisi vt pfecte sim tecum crucifixus in cruce. Cer
te dilectissime dñe iesu nolo viuere nisi moriar tec
cum aut ergo da michi mortem temporalem. aut in
corde meo ipzime tuā mortē. Ne michi quare na
tus sum nisi dñm meum iesum amplectar in cruce et re
quiescā in vulneribus eius. Magis eligo ad p̄sens

iam deuotissimam
et ieiunā

tecū crucifigi q̄ tecū delictis affluere hanc tuā vi-
 lissimā passionē volo. hanc peto. hāc totis iterius
 cōcupisco medullis oibus p̄ ip̄a abrenūcio ⁊ etiaz
 meip̄in relinquo. ipsa sit michi aīa mea et corpus
 meū et oīs cōsolatio mea. Nā sāguis tuus iebuiat
 me ⁊ dolores tui scinderūt cor meū. Dñe iesu pro
 me fecisti celū/et solā/lunā/ ⁊ stellas/ignē/ aerem/
 aquā/ ⁊ terrā/ aues/ ⁊ pisces/ bestias/ ⁊ reptilia/ ar-
 bores/ ⁊ flores/ herbas/ et olera/ aurū/ et argentū/
 vniuersalia metalla/ colores diuersos/ ⁊ lapides p̄-
 ciosos Sed quis de manib⁹ tuis q̄siuit hec? Sine
 petitione sine instantia hec oīa nobis dedisti ⁊ to-
 ta die affligo aīam meā petēdo ignominiosā mor-
 tē tuā ⁊ vix possū aliquā guttulā īpetrare Scias
 dñe iesu qz omnia visibilia michi vilescūt pro ip̄a
 tibi vniuersa restituo ⁊ da michi vulnera tua. Nec
 sup celū habilitāt cor meū sup sidera refulgent et
 illumināt intellectū meū sup ignē accendant affe-
 ctum meū super aerē fecundāt s̄monē meū super
 aquā emolliūt animū meū. sup terrā stabiliunt et
 fecundant affectū meū. Nec auib⁹ bestiis et piscib⁹
 vtiliora fructibus suauiora arboribus et floribus
 amentiora argēto auro ⁊ lapidibus p̄ciosis p̄cios-
 siora imo cerie hec oīa nō nisi vanitas est vel sunt
 respectu tue passionis vilissime. Nā volo domine
 iesu hanc volo tribue michi in vxorem. Non peto
 pulchritudinē celi sed ignominiosā tuī non mūdi
 delicias sed tuas āgustias Lito michi dñe iesu tri-
 bue eā. nolo secum dñe iesu sp̄salia facere. sed ma-
 trimoniū cōsummare. Cōsētāt in mc dñe iesu qz
 cōsenitio in eā ⁊ est matrimoniū ratum. Intrēt cor
 meū vulnera tua et ip̄a intrēt aīam meam et erit

matrimonii summam. Sed quis sum ego domine iesu
ut a te in sponsam illam audeam petere quam sola tuis
intimis amicis et maximis pro omnibus amicitis tuis
conligis. Sed quis nichil nisi vanitas et detestanda
sanies sum presumo tamen de imensa clementia tua . et si
non habeam puritatem et sanctitatem maris tue ut digne
tibi copulari latronis tui praueitatem habeo ut secum
ad latus tuum crucifigi debeam. Magis in hac vita
desidero domine iesu cum latrone tecum in cruce ascendere
quam cum petro iacobo et iohanne in inuentum transfigurationis
tue ascendere. Magis placet ad patris
oculo mentis videre te conspici quam transfiguratum
et si non sum tanquam velim nobilissimum in templo ut in
morte tua scindar. sum tamen fetidissimum monumen-
tum ut ad apertionem tui lateris aperiri debeam.
Quid in me queris dulcissime domine iesu? Si in mor-
te petre scisse sunt ego tamen durior sum petra. Si enim
terra mota est et ego terrenissimus sum. Quid ergo
iniquitatis deest in me ut non indigeam tua morte.
Et si celestis non sum in tibi copatiendo nec queam
cum sole obscurari tamen infernalis conversationis
sum ut in hoc triduo mortis tue ad te debeam visitari.
Non ergo domine iesu te retrahat iniquitas mea quin
michi hanc nobilissimam sponsam ignominiosam sed
mortem tuam inseparabiliter michi eius desiderio
estuanti coniugas. Ipsa enim est pulcherrima omnium
mulierum id est excellentissima omnium gratiarum. In
ea fuit summus cultus dei . summa dei dignatio .
summa dei ad nos diffusio . Ipsa summa dei sapientia
et prudentia percussit superbam tua potentia animas
de inferno transtulit in celum sua potestate . placuit
imo et donavit oculi cuius visibili colore amplectitur

humiles et confessores lili cādozem Innocētes et
virgines roseum ruborem amplectūtur martyres
in caritate feruētes. q̄ in ea fuit summa humilitas
innocentissima & gunitas & excellētissima et excessi
ua caritas. Eius purpureū et coccineum colorem
admirātur angeli. ac eius fragrātissimū odozem
sentunt & suscitātur morti. Ad eius suauissimum
tactū roborātur infirmi ad eius dulcissimū gustū
reficiūtur & cōseruant̄ p̄fecti. Talis est filii hierusa
lez et filie sponsa mea et amica mea desiderii aīe
mee. Ipsa inimicū meū dyabolum superat in me a
mundo me alienat. carnem meam bene castigat.
Michi ergo absit gloriari nisi in cruce dñi nostri
iesu christi per quem michi mūdus. crucifixus &c.
Est erga michi q̄ppe mi dñe iesu magna gloriatio
q̄ p me cclū & sydera et alias inferiores creaturas
fecisti. Sed multo sine comparatōe maior michi
gloriatio q̄ p me dignatus es mortalis fieri. Ma
gna quippe gloriatio q̄ me fecisti ad ymagines et
similitudinē tuā sed sine cōparatione maior michi
gloriatio q̄ p me formā serui accipiens factus es
similis michi. Magna michi gloriatio q̄ tot bene
ficiis me gubernas & nutris. Sed sine p̄paratione
maior michi gloriatio q̄ p me esuristi sicisti & fati
gatus super fontē sedisti et multa incōmoda susti
nuisti. Magna michi gloriatio q̄ cūctis aīalibus
me p̄posuisti. s; sine cōparatione maior q̄ p me te
dñm omnī vni puelle & fabro subdidisti. Magna
michi gloriatio q̄ me si amicus tuus fuero hono
rificatur̄ es i ccelo tuo sed sine p̄paratione maior
michi gloriatio q̄ p me adhuc pessimo inimicq̄ tuo
p̄ulciatus conspurus et multipliciter illusus es in

medio terre. Magna michi gloriatio quod me si iustus
fuero ditaturus es in regno . sed multo magis est
michi magna gloriatio quod pro me peccatore in extrema
paupertate fuisti in ligno quod quantum ad gustum cum si
tires fel habuisti et acetum quantum ad operimentum cor
pus habuisti nudus quantum ad reclinatorium non ha
buisti ubi reclinares caput tuum . imo corona spinea
fuit puluinar tuum Magna michi gloriatio quod si gra
tam usque ad finem habueris me delectatione es imple
turus uniuersarum deliciarum paradisi . sed multo michi
maior gloriatio quod pro me tuo contentore et pleno ob
abominabili sanie . impletus es inestimabilibus an
gustis et doloribus morte turpissima condempnatus in
caluarie loco Magna michi gloriatio quod si angelice
vixero in terris . angelis es me sociaturus in celis .
sed multo maior michi gloriatio quod pro me dyabo
licam vitam ducere cum latronibus es crucifixus in
terris cum impiis et iniquis associatus et deputatus
Michi ergo absit nisi in cruce Iesu Christi gloriari
In quo debeo gloriari nisi in summo dei mei honore
in summa dei mei erga me gratia sine dilectione et di
gnatione . Hec autem sunt plene in cruce . michi ergo
absit gloriari etc . Si enim preciosa est in conspectu domini
mors sanctorum eius quod patiuntur et moriuntur pro ipso
quantum magis debet esse gloriosa in conspectu nostro mors
domini nostri Iesu Christi cum ipse patiat et moriatur pro nobis
Igitur gloriari nos oportet in cruce domini nostri Iesu
Christi . Sed heu heu audacter clamant Iesum et
dicentem . Longe fecisti notos meos a me posuerunt
me abominationem sibi . Elongasti a me amicum et
proximum et notos meos a miseria qui videbant me
foras fugerunt a me . perlit fuga a me et non est qui

requirat aīam meā. Extrane⁹ fact⁹ sum fratribus
 meis ⁊ peregrin⁹ filiis matris mee. Sustinui qui si
 milis cōtristare^t ⁊ nō fuit qui cōsole^t ⁊ non inueni.
 Holtre fratres carissimi nolite fugere nolite cruci
 fixum in medio latronū solum relinquare. Redite
 obsecro ⁊ eamus et moriamur cū illo oēs fugerūt
 sola dñā mater remāsit cū eo. Eamus cū iohanne
 associem⁹ dñā nostrā ⁊ stemus iuxta crucē cū ea
 Si enī maria cleophe ⁊ maria magdalene associā
 tur virgini matri bene possum⁹ uos associare ma
 tri ⁊ discipulo. Credo firmiter q̄ cū iohanne dice^t
 nobis. Ecce mater uestra de dñā nostra. et ei dice^t
 ecce filii tui. Simus carissimi cū matre si volumus
 filiū cum matre lucrari. Non enīz potest vnus sine
 altero ipetrari. Accendamus cū eis i palmā ⁊ ap
 prehēdamus fructū eius. nā in ea cor virginis cuz
 filio pendet. Nullus se excuset in quocūq; sit natu
 q; nullus est q̄ non iueniat i hac arboze suauissimū
 fructū ⁊ sufficientissimū nutrimentū. Hā si petōr es
 illā acerbissimā ⁊ ignominiosam passionē cōsidera
 ad detestandū peccatū ⁊ horrendū. q; ipse p̄ petis
 nostris mortu⁹ est. Si incipiens et penitēs es cōsi
 dera illā passionē ad exēplum penitētie ⁊ satisfas
 tionē habendā. Si es pficiēs considera illā passio
 nem ad eius effectus rimandū et ruminādū i quo
 multum pficit hō. Si es pfect⁹ cōsidera illā passi
 onē ad xp̄m et matri eius intime cōpatiendū et to
 tum te in illā passionē transformandum. Si tu es i
 iusticia cōsummat⁹ considera illā passionē ad dei
 dilectionē ⁊ dignationē erga nos admirādū. Nul
 lus ergo se excuset qui hīc iuentat suū pabulū qn
 hic iuentat portū domiciliū ⁊ centrū suū. Nos igif

quinq; status quinq; dñi nostri plagas cum estuati
desiderio apprehēdite in curā ⁊ sollicitudinem con
tinnā cordis vestri. Qd nobis concedat iesus xp̄s
crucifixus benedictus in secula Amen

¶ Explicit prima pars huius libri que specialiter
tractat de christi passione gloriofissima.

¶ Incipit secunda pars q̄ specialiter tractat de p
fectu hoīs et contēplatione. de his videlicet q̄ ad
contēplationē dispositiva sunt. Et primo qualiter
hō possit āplius p̄ficere et magis deo placere.

Capitulum primū

¶ Homo possit āplius proficere ⁊ ma
gis deo placere ista decē que sequunt̄
in se studeat habere. ¶ Primo stu
deat qualiter possit vel q̄um potest
se vilissimum reputare et indignū omni beneficio
dei sibi displiceat soli deo placere cupiat ab aliis
vel t̄vilis nō hūilis reputari. Et ex hoc summā dei
clemētiam recognoscat q̄ euz stercus sit vilissimū
in omnibus infidelissimū ad imense maiestatis in
iuriam tam promptissimū dignatur in seruis sibi
assumere. ⁊ quod maius est adoptare in filiū. Non
enī reputes magnū q̄ deo seruis. sed reputa mari
mum q̄ ipse dignatur habere sicut insufficientem et
miserum seruū. ¶ Secundo vt de nichilo de pec
cato vel ad peccatū inducente ⁊ a bono retrahēte
doleat immo de quacunq; tribulatione iniuria et
afflictione gaudeat. Inferētes intime dilgat spe
cialem orationem p̄ eis faciat deo inde copiosas

laudes referat. et ad regratiandū ei de tanto bene-
 ficio insufficientem se recognoscat. q̄ quez diligit
 deus corripit et castigat. Et ipse tribulationes ad
 deum nos ire cōpellunt. ¶ Tertio ut paupertatē
 et omnē penuriā p̄pter christum diligat. de tempo-
 ralibus nisi stricte ad necessitatē suam non regrat
 aut quocunq; modo appetat. sed christo capiti in
 paupertate et in oīs consolationis corporalis deie-
 ctione se studeat p̄formare. Et hoc debet maximū
 reputare q̄ rex regū et dominus dominātium xp̄s
 sicferuū vilissimū suis dignat̄ induere ornamētis
 vel vestimētis et sibi lutum fetidissimum simulare.
 Ideoq; q̄to videt se ditiozem et in pluribus corp̄s
 consolationib⁹ abūdere tāto d̄z intinuis et p̄fun-
 dius contristari cernēs se eo magis xp̄i similitu-
 dine clōgatū. ¶ Quarto ut bonis et in idifferētis-
 bus alterius potius q̄ suā studeat adimplere volū-
 tatem. imo semp suam in exterioribus actibus stu-
 deat abnegare. aliorum beneplacita affectans euz
 omni vigilantia inclitis adimplere. Et si hoc cir-
 ca omnes facere debeat suozū tamen superiorum
 d̄z p̄cipue obedire bñplacitis et ea totis viribus
 et visceribus āplexari quocūq; dixerint honesta cē-
 aut velle fieri. Si ergo aliqua intimauerint debet
 p̄ posse suo cū magno desiderio effectū mācipare
 ¶ Quinto ut nullū q̄tumcunq; miserū despiciat
 sed potius erga oēs materno moneat affectu et sic
 omibus intimē cōpatiatur. sicut mater vnico filio
 suo p̄ dilecto oēs eoz miseras reputat esse suas.
 Et sicut sibimetipsi d̄z oibus si tñ potest subuenire
 Et q̄uis erga oēs in compatiendo et ministrando
 debeat materialiter se habere. debet tamē omnes

tanq̄ patres et dños reuereri. ¶ Sexto vt nullū
iudicet de pctō cum ignoret qđ dīuina gfa in aīa
operē. Sed si aliquē per singula aliqua manifesta
cōpeterit peccatorē plus de pctō doleat q̄ si vuln^o
pprio corpori millesies inferret. Recogitet etiam
q̄ pctosior est aīa que sic letaliter vnnerat q̄ oīa
corpora vniuersi scz tam hoīm q̄ celozum in q̄tum
corpora. Et ideo sicut corpus meum amare vel cu
stodire vellē. sic imo multo magis deberē pximus
cū omni diligentia custodire a peccato retrahere
orōne exhortatiōe et exēplo. ¶ Septimo vt bonū
proximi sicut suum diligat. et sicut mater in bonis
filiū iocūdat. sic in bonis oīm viuētū debent lo
cūdari et maxime de his q̄ spiritualia sunt et ad spū
alia īductiua et sic ac si sua cēnt debet aliorū bona
pcurare et pcurata solcite pmouere. et semper dī
plura et maiora de pximo credere q̄ valeat intue
ri. debet nichilominus de bonis tēporalibus px
mi non modicū congaudere. ¶ Octauo vt nichil
p̄ter deū diligat sed pure p̄pter deū vt in oībus
solus deus sinceriter diligat sine socio. nec alicuius
q̄tacunq̄ sanctitas alicuius aut beneficiorū īmen
sitas. nec aliquē diligat amore singulari sed amore
cōiuni. vt scz caritate oēs in deū referens magis
diligat meliorē. ¶ Potest tñ beneficiis p̄ beneficiis
repēdere. et p̄ benefactoribus et p̄p̄nquis et precī
pue parētib^o orationē deo ad salutē animarū effun
dere specialē. ¶ Non vt quicquid faciat et quibus
cūq̄ negociis implicet deū tñ semp̄ actu in corde
habeat vt nichil aliud q̄ honorē suū in oībus actu
aliter seu habitualit̄ intendat. ac ad hoc se ip̄ue nī
tatur vt sic semp̄ presentē deū intelligat ac si ip̄m

q̄ vbiq̄ est p̄sens i sua videret substātia et essentia
 sicq̄ euz timeat et reuerēat ⁊ imenso amore in sp̄m
 feratur eoq̄ prout p̄t in via fruā et in ipso et nō
 in alio req̄scat. ¶ Decimo vi si p̄dicta assequi p̄t
 esse dei beneficia recognoscat. Debet tñ ceterozū
 benefictozū innumerabiliū fm q̄ potest reminisci ⁊
 precipue q̄ sua euz voluit ymagine insigniri eiusq̄
 naturaz assumere ⁊ se p̄ ipso morti tradere. In via
 sibi in cibis in gloria in premiū tribuere semetip̄m
 Et q̄ nondū assecutus est eū i premiū tandē in via
 aspiciat eum in patibulo sicq̄ sibi cōpatiatur ac si
 oia eius vulnera in suo corde sustineret. Et de hoc
 precipue dolere debet q̄ tot videt frustrari bñficio
 tam imenso. Lernet eum deniq̄ in altari exhibitū
 sibi in cibum ⁊ potum ois saporis suauitatē hñtem
 et in ipso toto affectu delectatus clamet et dicat
 Dñe iesu ch̄iste q̄ es panis vite ita me de te satia-
 re dignare vt nichil preter te esuriam. ita me de te
 inebuare digneris vt nichil p̄ter te sitiā. Tene dñe
 mentes meā ne interuentēte vmbra terre a te vero
 sole iusticie separet. Matrī autē ch̄isti omnē quaz
 poterit reuerentiam exhibeat ⁊ dicat. Dilectissime
 dñe iesu dignare me infirmus peccatorē matrī tue
 reuerentiam debitā exhibere. Et tu clementissima
 dñā impetra michi vt sue ⁊ tue semper deditus sim
 seruituti ⁊ tibi omni tempore obsequar pura mēte
 et corde ⁊ corpore deuotis continue tue benignita-
 ti assistam. Amen.

¶ Qualiter homo in se amorē vel ad amorem dei
 se debet incitare vel excitare ⁊ quantum potest cor
 suum vnire vel ignire.

Capitulum secundū

Quia cor contemplantis non cessat siue cessare
non debz inuestigare quō sui creatoris amore
āplius tardescat pposui balbutiēs ad hoc inducē
aliqđ iuductiū. ¶ **P**rimū ergo agnosce o homo
qđ nichil est qđ ad eius amorē tantuz te inflāmet si
cut beneficiorum ei⁹ imensa donatio. Hoc enī ipso
qđ ipsum ad largiendum tibi ineffabilia liberuz vel
liberalē recogitas ipsum te diligere nimituz recogni
tare conuinceris. Quid est hodie qđ magis incitet
vel excitet ad amorem qđ diligi et amari. Hoc enī
faciunt qđ tuncūq; crudeles hoīes/qz diligētes se
diligunt qđuis hoc erga suū creatorē instigante an
tiquo serpēte negligāt adimplerē. Cogita qđquid
velis ⁊ inde creatorē tuū habebis non modicā ma
teriā diligēdi. Accede ergo ad ipsum p hūc modū
Debes nō fecte sed veracit̄ recogitare te assistere
corā dño tuo. Ita enī est vbi es sicut ē ī celo ēpireo
et te esse suū ⁊ nō tuū cogita. et nō dubites qđ ab eo
qđquid ad salutē pertinet non ad tuum damnū pe
tieris ipetrabis. Hec certe oīa sūt incētīua amoris.
Quō diligis euz cuius es ⁊ qui paratus est oīa tibi
dare. Nonne multum diligis eum qui aliqđ tibi tri
buit. Nonne ergo magis eum diligis qui oīa imo
ettam tibi tribuit semetipsum. Si ergo te diligis
quō ipsuz qui te fecit non diligis. Tu te destruxisti
et adhuc destruis et te amas et ipsum qđ te cōstruxit
et restruxit et conseruat non amas. Dic ergo dño.
domine creatura tua sum et michi teipsum negare
non potes. Sed ante qđ pcedas hec qđ dixisti medi
tare et inflamare amore. Quis enī amplius se con
tinere potest qui statim oībus oblitis in deum se
totū proiciat nō per partes dū cogitat dñm suū.

summū bonū delicias angeloz premiū beatoz hoī
 infirmo ⁊ corruptibili/cuius miseriam nemo posset
 exprimere senuēpm negare non posse. ⁊ q̄tuncūqz
 sit infirmus seu miserim⁹ et peccator si ad ipm se
 conuerterit et ipsum petierit obtinebit et hoc nos
 desiderat petere et largiri cū dicit petite et accipie
 tis. Nescio quid amplius laboramus. cur quotidie
 nos affligimus circa nichil cuz possidere creatorez
 omnīū valeamus. Quid ergo amplius laboram⁹ ⁊
 querimus. Si enī omne bonū sic leuiter habere va
 leo cur nitur plena miseris possidere. O dñe deus
 meus quid tibi nisi iniuriā facimus/ q̄ te nobis tri
 buis sic libēter. Si te habeamus nichil tibi cōfert
 et tamē sic nos diligis q̄ te nobiscum esse delicias
 tuas dicit. Quare nos tantuz diligis vt libētius te
 ipsum nobis tribuas q̄ aliquid aliud qd petamus
 Et certe nec ego volo de cetero aliud possidere ex
 quo debita petitiōe valeo possidere deuz in cū. Or
 nabo me monilibus ⁊ ipsum introducam in thala
 mum cordis mei ⁊ ibi secum de cetero requiescam
 Bene scio q̄ nichil aliud petit ⁊ querit ipse animā
 meaz visitare ⁊ intrare desiderat ⁊ dñe q̄ pulsauit
 doleo tamē q̄ tantum et tandiu carū tanto bono
 Dic ergo ei. Scio q̄ plus q̄ ego inē diligis. De me
 igit̄ amplius nō curabo sed solū tuis deliciis inhe
 rebo ⁊ tu mei curaz habeto. Non possum inrēdere
 michi et tibi. ⁊ ideo permutatim tu intende michi
 et mee infirmitati vt ipsam subleues. et ego inten
 dam tue bonitati vt in ipsa delecter. Et q̄uis ego
 tecum lucrer nimis et tu mecum nichil scio tamen
 q̄ libentius mecum es ⁊ me conseruas ⁊ promoues
 q̄ ego tecum vt tua perfruar bonitate. Unde hoc?

corui

Certe nisi quod ego me odi et tu me diligis. Si autem
domine vellem discurrere. per omnia tue dilectionis signa
deficerem. quia nec bona nature nec bona fortune nec
bona gratie nec bona glorie si hominum et angelorum
linguis loquerer exprimere possem. Et ideo his ta-
cuis in tuum filium pater eterne respirabo. **Q**uia
fuit erga hominem deus meus tua dilectio quod cum tamen
dilexisti ut velles hominem esse deum et deum hominem
appellari. **Q**uid dicam de sexu fragili? ipsum tuum
filium de ipso nasci voluisti et quod erat tuus vnicentus
et proprius voluisti filium virginis nominari et esse.
Multum quidem domine secundum utrumque sexum exaltasti gen-
ter humanum qui tibi equalis filium voluisti hominem esse
et filium mulieris. Non hoc dilectionis signum voluisti
circa angelos demonstrari. non enim angelos sed senem
abrahe apprehendit. Mirum est certe quomodo pro tuo
amore corda fidelium vel filiorum hominum non secundum
quod **Q**uid habuit deus aliud facere quam cum peccavimus
in infernum profundum nos deicere et alias nobiliores
creaturas si voluisset in instanti creare. **Q**uanta fuit
ista dei dilectio quod post lapsum dignatus est nos que-
rere tam benigne et post eius offensam nos amplius quam
prius exaltare. **Q**uid fuit istud? nunquam exaltationem
meruit culpa nostra. Certe non sine ad te fugeremus
amplius humanam naturam tibi inseparabiliter unire
voluisti. **M**ira videtur tua dilectio deus meus qui te
odieta diligis et exaltas. Si ergo nos qui nichil sumus
tamen diligis quod es sumus. quomodo nos miserum te non
diligimus quod es omne bonum. **S**ed cor meditantis quomodo
in tam excellenti dilectionis affectu non deficit pro
amore. **Q**uid in hoc deus voluit nisi ut suo nos in-
ebriaret amore. **Q**uanta est hec creatoris nostri di-

gnatio q̄ nos tm̄ desiderat sibi per dilectionis v̄n-
 culū colligari? Quō potest cor hoīs aliū cogitare
 Et sic ergo noa exaltare deus nostervoluiti par-
 vulus naici vt nos bestiales p̄ peccatū celestes fa-
 cerea voluisti inter bestias in presepio collocari et
 reclinari. O mira bonitatis diuine diffusio. O dete-
 stabilis nostrorū execatio oculoꝝ O glacies non
 cor.eur non liqueſcia ad hunc calorē. Hec michi ne-
 ſcio p̄ quaz viam de⁹ āplius noa requirat ex quo p̄
 hanc noa uon habet. S; quid dicā? Chriſtus q̄ eit
 receptaculum expulſorū voluit fugere in egyptium
 Nūquid dñe i eſu q̄ vbiq; eraa fugē nō indigebas
 Non certe/qz omēa inimicos tuos in tua potestate
 tenebas Sed hoc facere voluisti vt pro me patiens
 tuuz michi manifestares amorē ⁊ ad te fugerē per-
 ſecur⁹. O deus mea bene video qz totus es meus
 et meis totalit̄ possidere. Sed quid plura? taceo
 vite tue ꝓcessum qui totua ea dilectione plenus. et
 venio ad alapaa ⁊ conſputa. Certe hoc dilectionis
 ſignuz cor hoīs non ſufficit cogitare. Si enī nichil
 amplius michi vniq; feciſſes nec etiā factur⁹ eſſes
 niſi q̄ de⁹ eternus ī mea natura ſubſtinere voluisti.
 hec opprobria deberent totaliter tuo igniri amore
 Quid enī maus deo/et quid vilius pctōre? ⁊ tm̄ tu
 deus ꝓ peccatorib⁹ voluisti a pctōribus conſpui et
 illudi. O deua mea quid fuit iſtud/qm̄ a creatura
 tua quaz in momēto delere poteraa ſic vilia tolle-
 raſti et dicētib⁹ te eſſe demoniacū benignē reſpō-
 dēbas. O ſūma tue manifeſtatio caritatis q̄ talia
 ꝓ nobis demoniacis audiebaa Quid tibi tantū
 cure erat de nobis q̄ te oī opprobrio ſupponebaa
 S; tua nimia dilectiōe hoc ſuſtinē voluisti ꝓlectde

duſe pati

o cor plus q̄ lapideū. o cor nō cor cur nō accēderis
ex amore Lapis calore solutus in es vertitur et tu
ad tantuz calorē imutabilis pseueras. Atinā ergo
lapideū esses non carneū. Et quid vero mirabilis
q̄ q̄ caro cordis lapide durior et insensibilior inue
nitur. Sed nonne dicit dñs q̄ auferet a nobis cor
lapideū ⁊ dabit nobis cor carneū inio ex quo lapis
citius imutatur q̄ cor carneuz det lapideū/cor car
neū auferendo. Ad verecundiā nostrā dico o cor
nequissimū. o cor Inanissimū. o cor infidelissimum.
Cur te sic odis. cur te sic laceras ⁊ consumis. cur te
sic fortiter diligētem non diligis. o cor crudelissi
mum cur mortē plus q̄ vitam diligis. cur te querēs
tem nō recipis. o lapides ⁊ creature insensibiles
flete vesaniā cordis mei Certe dñe iesu etiaz si me
odires ex quo deus me⁹ es ⁊ refugium meū solus
protector ⁊ gubernator meus te diligere deberem
q̄to magis cū me tantū diligas ⁊ me sequaris tuis
beneficus fugientem. Nam tantū me diligis vt te
pro me odire videaris. Nonne tu iudex omnū vol
uisti pro me iudicari ⁊ mortem turpissimā ⁊ grauif
simā sustinere. o deus meus quid michi amplius
facere debuisti. Certe si hoc michi fecisset minim⁹
rusticus ip̄m deberem diligere in eternū ⁊ ego non
te diligā desū meū. Non dico q̄ sanguinis effusio q̄
tota fuit plena caritate sed plane solus tuus aspe
ct⁹ me inebriare deberet. q̄to magis ergo passio
tua grauissima ⁊ ignominia plena. Certe me totuz
uoluisti qui michi te totum tribuisti. Et quis requi
rebat hoc de manu tua dñe mi. Cur tibi cure fuit
de tam vilissima creatura? Certe nichil aliud nisi
tua maxima bonitas ⁊ imensa dilectio hoc excigit

Nam si nõ redimere volebas aliter facere potuisti
 sed sic facere dignatus es vt nos tuo ãplus inflã-
 mares amore. **O** amor et desiderũ cordis. o dulce
 do 7 suauitas mētis. o ardor inflãmatio peccatoris
 o lux 7 claritas oculoꝝ. o aurum pulchra simpho-
 nis o hostia deo patri odorifera. o melliflua gusta-
 tio fluxus sãguinis. o amãtissima palpatio lateris
 o aima mea. o vita mea o viscera cordis mei. o me-
 dulla ossium vegetatio carnum. sentificatio orga-
 norũ. intellectus inspiratio et exultatio mea **Cur** ego
 non suz cõuersus totus in tuũ amorẽ. **Quare** aliqd ẽ
 in me nisi amor quod possuz aliquid aliud cogitare
 vel meditari. **Et** quod amore tuo dulci. quid ãplus
 cupio cur ego non sum illo illaqtatus 7 captus. **An**
 diqs circumdat me amor tuus 7 nescio quod sit amor
Sz heu michi cur sic insensibilis marico sine causa
Cur vanitas plus quã tu qui es veritas me allexit et
 allicit. **Cur** iniquitas plus quã saluatoris mei benigni-
 tas me attraxit. **Cur** stercorũ odiũ plus quã mei crea-
 toris et redẽptoris amorẽ nimis adamauit. **O** quãtu
 dilexisti hominẽ detus me. non solũ in cruce p ipso
 pati voluisti sz etiã apud inferos ipz visitasti 7 tecũ
 ad supos reduxisti. **Nonne** potuisti dñe iesu p ipso
 mittere aliquẽ ãgelõz nisi ipm extraheres p teipz
Cur vis hoĩem vbiqz sociare. cur in omni loco vis
 cum hoĩe habitare **Quid** hz nisi vilia et mala ipse
 homo. **Cur** ipsum diligis sic immense **Post** quã etiã
 surrexisti voluisti adhuc quadraginta diebus homĩ
 apparere. sed 7 cuz glorificatus esses vesci voluisti
 pacem donasti et te ei palpabilẽ tribuisti. **Sed** dñe
 iesu nonne sufficiebat hoĩ quod pro ipso fueras cruci-
 fixus nisi ipsum de inferni profundo et infimo lacu

extraheres. Vides q̄ tantū hōlem dilexeris vt ab ipso nolueris abstinere. An ignorabas q̄ de tam excellēti passionis b̄ficio fueram⁹ ingratū. Etiam quos speciales habueras increduli extiterūt Quō ergo nos potuisti āplius intueri. **Q̄** mirabilis ē tua dilectio dulcissime dñe iesu. cum non possis ab hōibus separari. Hōne qui ascēsurus eras ad dexterā patris tui potestātē homini dimisisti/vt tecuz velut habeat in altari hāc potestātē ei ante q̄ mori iciperes dimisisti ne admittere te timeret. Sed cur hoc facere voluisti cū missurus esses sp̄s̄i sanctum. **Cur** semp̄ cum hōie vis morari? Sed tuo corpori incorporare nos totalit̄. voluisti ⁊ tuo nos potare sanguine/vt sic tuo ieb̄itari amore tecuz vnum cor et vnā aiām haberemus. Quid enim aliud est tuū sanguinē bibere q̄ sedes est aiā/quā nostraz aiām tue aiē inseparabil̄ it̄ colligare? Hoc ē certe qd̄ vis hoc certe est qd̄ desideras deus me⁹ hoc est redēptor ⁊ dñe mi qd̄ tanto t̄p̄e p̄curasti. p̄pro hoc enī ab infātia tua laborasti. Hoc nobis cōcedas q̄ in eternum viuis ⁊ regnas. Amen

¶ Qualiter homo debz libēter deo dare cor suū
Capitulum tertium.

O Dom̄e mi iesu/tu te michi dedisti/ ⁊ a me cor meū petis. sed q̄ruis est hoc dñe mi qui ita excellēs es. Si enī haberē cor vnū quod solū maius esset q̄ si simul essent om̄ia corda filiorum hōim et oēs angelorū effectus. ⁊ vt materialit̄ loquar mai⁹ esset. ⁊ q̄ plura sp̄s̄ialia ⁊ corporalia simul actu contineret vel continere posset q̄ celū empireū. ipsam totū ⁊ totaliter tibi tribuere deberē. ⁊ adhuc tāto dño munusculū parū imo quasi nichil esset quāto

magis ergo illā parvā scintillā cordis quā habeo
 tibi dabo et totalit̄ in te ponā. Hoc enī per maxi-
 mū est michi q̄ cor meū habere digneris. Rōne er-
 go stult⁹ esse si aliud applicarē de cetero alicui cre-
 ature cū deus me⁹ illud velit h̄re. Et iam in medio
 nolo q̄ remaneat amodo. sed volovt totalit̄ requi-
 escat in te q̄ creasti illud ad laudādu te. Melius ē
 q̄ cor meū maneat in eterna iocunditate in divina
 maiestate ⁊ imensa bonitate q̄ in mea fragilitate
 in tua sc̄z dicitate q̄ in mea iniquitate. Si hoc habe-
 res. et cōtēplative cupis multū corde desideres et
 multū ore postules et si desiderū aīe tue tribuet t̄i
 bi de⁹ ⁊ volūtate tua nō fraudaberis. sed mētē tuā
 elevās in bñfactorib⁹ dulcedinis te p̄ueniet tan q̄
 corona lapidis p̄ciosi semetip̄o mentē tuā circum-
 dabit regula. Null⁹ eī potest p̄fecte inuenire deus
 qui se perfecte non odit.

¶ Qualiter hō ordinet cogitatōes suas ad deum
 ita q̄ deum semp habeat in corde. ca. iiii.

O homo vis cognoscere quō ad deū tuum dirigi-
 gas cogitatū Semp cogitare debes te esse ⁊
 p̄sentia dei tui et ip̄m semp habeas in tuo cogi-
 tati. Sup xpm̄ autem p̄ te grauissime vulneratus
 quasi semp dirigas cogitatū et q̄ ipse sit deus tu⁹
 qui p̄ te tanta passus ē cogitabilis Sepe etiā ad ma-
 trē christi reuerēter q̄ est multoz solatiū festinabis
 et quotiescūq; ad ip̄am tuū diriges cogitatū ip̄az
 cogita matrē dei. vt sic quocūq; dirigas cogitatū
 deum tuū semp habeas in corde et semp corā ip̄o
 existēs suāq; admirās magnitudinē ⁊ suam mīaz
 recognoscens q̄tum poteris resiles in teipsum ad
 mirās nō modicū q̄ dignat̄ rem tuā fetidā coram

suis oculis p̄ntare ⁊ te ad momentum pat̄is in sua
p̄sentia cōmorari. Nec sic faciens de hoc dono ⁊ de
oībus aliis referas deo gr̄as. ⁊ q̄ etiā ei regratiari
possis recogita magnū donū. Et hoc donū sc̄z q̄ i
p̄ntia sua valeas cōmorari semp ⁊ alia q̄ tibi con-
cesserit dñs debes cū oī vigilātia custodire. semp
cū magna auiditate ih̄s ad maiora. Et si p̄pter
tuā mileria aut aliquā occupationē exteriorem co-
gitatū tuum a sua p̄ntia absentare perpēderis vel
respicias īpeditum cū magna anxietate reuersti stu-
deas vbi eras sc̄z ad p̄sentiam dei. Et hoc faciens
qualē p̄cessum habere debeas vnctio te docebit
hoc tñ pro certo in te habes q̄ de quid sit de aliis
semp debes te ad nichilū redigere q̄tum potes et
oīm peccatorū te infimū reputare et tam p̄ te q̄ p̄
aliis a deo tuo tibi p̄sente cum onini humilitate ve-
niā postulare. ⁊ tuā p̄siderationē super hoc diriges
re poteris p̄ hūc modū. Iam q̄ considerare vel co-
gitare debes q̄ alii peccatores talit̄ a deo sint elō-
gati qui ip̄si sepe ⁊ si nō semp ad dñm se cōuertant
in corde. et quin dñm suum tunc ītimus recogitent
q̄ tu ⁊ clariis recognoscāt. et quin reuerentia ma-
iori corā ip̄so assistāt. ⁊ maiorem suorum habeant
p̄sionē peccatorū. ⁊ humil̄ius se ei presentent quin
etiā maiori ⁊ ardētiori moueantur affectu in p̄ntia
santi boni. Et si hoc pleno corde non poteris cogi-
tare hoc ip̄so deberes te superbissimum reputare.
Nec de congruo deberes huic tue superbie p̄pon-
dere conscientias aliorū cum a sapientibus sen-
tiatur q̄ sicut cōtingit de bono ita ⁊ de malo q̄ ali-
que defectum est in quolibet reperir̄ e. quē in aliis
tam excellenter nō possumus inuenire. debes tunc

firmissime credere q̄ supbia sit illud vlcus in quo
 singularit̄ tu excedis ex quo nō potes tuā respice
 re prauitatē. Et certe si hoc est verū satis potes te
 infimū oīm reputare. Sed forsan tua superbia co
 gitatio dicet tibi quomō hoc de ifidelib⁹ cogitare
 possum scz q̄ sim eius infimus qui nec deum etias
 cognoscūt. Sed audi ceca superbia. an ignoras q̄
 si deuz recognōscis ip̄m q̄ te redemisse credis suo
 sanguine p̄cioso ⁊ contra eum eleuaris in supbiā.
 Q̄ grauius peccas q̄ si, hec oīa ignorasses. Nōne
 vbi cū pctō maior ē cognitio maior est contēptus
 Et nōne vbi maior est contēptus maius est pct̄n.
 Nullū ergo excipias o infania! sed pleno corde te
 humiliās tuam miseriā recognosce. Et si tibi tunc
 subrepat cogitatio ergo tu a deo reprobat⁹ hanc
 q̄ citius excludere debes nec p̄mittere aliquo mō
 tecum cōmorari. Timere tamen debes nō modicū
 et altissimi dei supertollere pietatē et confidere in
 christi vulneribus ⁊ in clementia matris eius. Im
 mensa est enim misericordia dei nostri. et si esset in
 te solo oīa peccata q̄ vnq̄ facta sunt v̄ etiā possēt
 de cetero perpetrari. in infinitū superexcellit ei⁹ m̄ia
 ⁊ tibi hec omnia si a te recurreres propter suā pie
 tatem largissimam condonaret. Si etiam tunc ti
 bi subrepat cogitatio vtruz sis in caritate an nō
 timere p̄culdubio debes sz caue ne determinate ⁊
 partē aliquā inclinēris fideliter, tñ age ⁊ de diuina
 m̄ia semp spera. Si enī hoc egeris ⁊ tuā considera
 tione reputaueris te ip̄m peccatorem nocte vndiq̄
 obrutū ac de tanta tenebrositate int̄se dolens ad
 fontē pietatis humili⁹ conuerteris mentē tuā. ori
 etur in tenebris illis lux tua. et eleuaberis dei n̄ri

peccatores ne dep
 peret

dulcissima pietate ad celestia contēplāda . ⁊ ibi de
licis abūdabis ⁊ dices cū ppheta. Et nox illum
natio mea in deliciis meis. Quod nobis ⁊c.

¶ Qualiter homo opere mundo val ad operan
dum plus in deo ferueat ca. v.

Si attēderes o homo qualis de⁹ ad ymaginem
suā te creare ⁊ formare voluit ⁊ p te tot ⁊ tam
nobiles creaturas cōdidit. et tuā assumēs naturā
tam care te redemit. ⁊ nō solū vt ipsum habeas in
sibū in pnti. sed etiā seipsum in futurū tibi ī pntium
repromisit. nunc naturā conseruat/ gratiāq; insun
dit. ⁊ hec oīa ad suū facit honorē. Si etiam in ipm
tenderes vt deberes et eius honorē appeteres. vt
quasi tui oblitus p nichilo te supponeres q̄cquid
honoris consolationis aut tribulationis siue iurte
tibi cōtīgeret ac si nichil accideret reputares totū
in laudē ⁊ gloriā referens creatoris. Et q̄tuncūq;
⁊ q̄ncūq; aliqd faceres ad dei honorem animeq;
salutē vtrum difficile esset nō iudicare deberes/ sed
cum īpetu mentis. imo amore feruenti deberes stu
dere effectui nancipare Si enī bene creatoris tui
esses succēsus amore. o homo nichil p ipō iniuria
sum nichil difficile reputares oīa tibi leuia amabi
lia oīa dulcia ⁊ suauia apparent. ⁊ tam libēter hec
oīa adīperes ⁊ cum oīa pfectisses te tñ quasi nichil
p ipso fecisse crederes imo potius defecisse. ⁊ eq;
ex hoc tñ exosum habereres vt teipsum vix posses
aliquaten⁹ tollerare. et cogitares sollicitate quomō
posses mala facere aut saltē perfectius eadē ad
īplere pponeresq; in corde tuo de factis ⁊ defecti
bus tuis graniter flagellari. Nam erubesceres nō
modicū ⁊ dolores tam altissimo dño sic miserrime

ministrare. Quid plura dicā? quāto plus p̄ficeres
 tanto plus te deficere cogitares ⁊ āplius erubescer
 res ei doleres et inasori succensus ardore semper
 maiora reicipere conareris. Nunq̄ enī de his que
 ad honorez dei cernerer tuus possz refici appetit
 Semp enī famelic⁹ appareres. O mirabilis calor
 amoris q̄ sic cito digeri facis ac tandē conuertis
 in p̄missi sine fine. non dubito qn̄ tunc nimio fer
 uore ebuliret cor tuū summiūq; haberēs exosum ⁊
 q̄cquid ad momētum te subtraheret a seruitio dei
 tui Semp in videris tibi ad seruiendum deo tuo
 piger. Aliq; serui dei respectu tui viderentur tibi
 promptissimi ⁊ seruētissimi apparerent et eorum p
 nitas sed p̄optitas tibi esset in magnū gaudiū. s;
 tua pigritia in merozē verteret. Accede ergo ad
 cor altum et in tuis actibns exaltabit deus tuus.
 Si enī habueris cor infirmū ⁊ terrenū minima ser
 uitia maxima reputabis. et que quasi nichil erant
 tibi difficilia apparebūt. ⁊ illa que p̄ te aut p̄ vno
 amico tuo vilissimo libenter faceres p̄ deo tuo al
 tissimo facere grauaberis vltra modū dulcia ⁊ a
 mabilia reputabis amara ⁊ amarissima dulcia iu
 dicabis. Oculus ifirm⁹ irradiatōes veri solis iusti
 cie abhorrebit ⁊ ambulare in tenebris affectabit.
 De spiritualib⁹ v̄ris triūphabis et de triūphari a
 demonibus ignorabis Sed heu ⁊ ve tibi qz iā be
 stia nō potes comparari. Utinā iunētis liliis factus
 esses que subeunt onera dñozū Non poteris ea de
 culpa alios arguere et te tuis itimis nequitiis ad
 implere. Si ergo sic ad seruiendum deo tuo habes
 manus ligatas ⁊ pedes nō restat tibi nisi vt in ex
 teriores tenebras proiectaris. A quo nos ipse cu

stodiat culus mīa totus est plenus orbis. Amē
Qualiter homo se perfecte odiat: vt deum p-
fecte diligit Ca. vi.

Quoniam ad dilectionē dei habēdam impedit di-
lectio sui. et quāto vna intēditur altera remit-
titur. Ideo vt pfecte possimus deū diligere debemus
nos pfecte odire. Tunc autē perfecte te odis
cū appetis ab hoibus pleno corde cōculcari vilissi-
mum reputari flagellari deici et quasi ad nichilum
redigi et hec oia reputas eē pauca. In tuis iniuriis
delectari et in tuis tribulationib⁹ consolari. et non
solū vis tibi hec ab oibus inferri s; etiā cupis eos
credere te istis iniuriis et tribulationib⁹ eē dignum
hoc dico ideo qz multi appetūt sustinere aduersa
vt in eoz tollerātia ab hoibus pmedentur. Tales
autē non se odūt s; diligūt et mercedē suā pth dolor
tam recipiūt in hoc mūdo. Tūc etiā pfecte te odis
qñ non solū vis ab hoibus pculcari sed etiā teipm
nū abhorres vt vix teipz valeas tolerare. et es tibi
abominabilis nimis. et velles etiā a creaturis irra-
tionabilib⁹ et insensibilib⁹ ipugnari. Et cū aliquid
ppter tuā necessitatē licet non cōtra deū delecta-
bile tñ aut nō afflictiuū recipis contra temetipsum
turbaris solum deū queris et oia renuis extra ipm
Ad hoc donū pmaximū puenire valebis si confi-
deter et ex corde sepe petteris hoc a deo. Et parte
tñ tua possunt eē aliqua inductiua et dispositiua ad
donum istud. p̄ primo cōsiderare debes q̄ natus es
in peccato et ex quo ab illo lauacro regenerat⁹ es
et purgatus et lotus postq̄ vsūm liberī arbitrii ha-
buisi vsq; ad hāc horā quasi cōtinue imemor ablu-
tionis patrie que diriuauit a latere christi iesu et

*Si h̄ oia faris
tunc cognosces
q̄ deū diligis*

diuinā non timēs nec reuerens maieſtatē in cuius
 p̄ſentia exiſtebas temetiſm̄ offenderis pluſq̄ aliſ
 quia crudeliſſimus inimic⁹. Quō ſi hec cogitaueris
 te non odibis. ⁊ quid odinius niſi mala cōtraria et
 nociua et quid peius q̄ ſe opponere ſummo bono
 Quid contrarius q̄ ſanguinis xp̄i euomere medi
 cinā. Quid eſt nociuius q̄ ſue aſe occiſio. et tu tibi
 talis fuiſti etiā pluſq̄ valeas cogitare Debes etiā
 cogitare q̄ quāto ab extrinſecis āpli⁹ moleſtiaris
 tanto magis tibi p̄cluditur via ne vagaris p̄ deuita
 et affectum āplifices creature. ſed vt in ſolo deo al
 tiſſimo requieſcas. Quis ergo nō odibit illi⁹ ap
 ſitionē clauſure vnde poteſt exire a deo. Certe tunc
 aperitur cum pp̄ria tribulatio non amatur ſed ab
 animo effugatur potius volēdo requieſcere in ſter
 core q̄ in deo Cogitat ergo q̄ ſoli deo debetur re
 uerētia ⁊ honor et ipſe in ſe ⁊ in ſuis creaturis ſol⁹
 eſt diligendus. Et ideo ſi vere deum diligis debes
 te honorari ⁊ diligī ab oībus abhorere. Quomō
 nō abhorreo michi attribui qd̄ eſt dei. Imo oppoſi
 tum potius affectabo ne ſi medium tenere vellem
 incurrerē extremū. Q̄ vtilis ſunt iſte afflictioēs
 extrinſece. Certe per ipſas ad cognitionē miſerie
 noſtre deuenimus ⁊ per hanc cognitionē noſtri pre
 uenimus ad cognitionē dei. Nam q̄to quis magis
 eſt ſue vilitatis cognitor / tanto magis eſt diuine
 maieſtatis inſpector Quid ergo vtilius q̄ p̄ hoc
 humiliari et a cœleſti exaltari. Quis ergo reuuet
 ſe odire ⁊ ab omībus cōculcari. Certe nescio niſi
 ſtultus. Si ergo times o homo que ab hominibus
 inferuntur / quanto magis timere deberes que a
 deo infliguntur. Sed ſi illa times certiffime tu iſta

A memoꝛiis
 bulatioēs magis
 q̄ adeo dant

diligēs ⁊ amabis. Nam iste afflictiones sūt vie ad
patriā ⁊ materia magni boni. Cōsolatōes. No sunt
vie ad penas et materia magni casus. Iste scz con
solationes aīam interficiunt ei deturpāt. Hec aut
aīam lauāt a maculis ⁊ purgant a scoria pctōrum
vt sic dealbata ⁊ mūdāta videat deū suū. Deus
quis non appetit hoc habere nisi q̄ non appetit te
videre aut qui nō appetit euolare. Et quō phabē
aliq̄s esse verus tuus amicus nisi q̄ p te aduersa
voluerit sustinere. Nūquid vera amicitia phatur
in cōsolationibus ⁊ honorib⁹ hui⁹ mundi. Certe si
sic pauci inueniunt mali. qz pauci sunt et vix aliqui
qui nō appetāt psolari. Sed certe illi filii tui cōcer
nūtur quos corrigere non desinis. Nam semp cum
talibus amozaris. nō ergo hoc renuat s; diligit ni
si q̄ modo vult tāq̄ specialis amicus imo tanq̄ ca
rissimus filius cuz dño habitare. Et hec nos semp
stimulāt et faciūt currere ad mala. faciūtq; con
scēdere ad inōtāna ⁊ ad celestia contēplanda. Hec
sunt certe q̄ ceteris patiētibus mēbris cōpati in
struunt. Quō enī pximo iurias passiones ei dāna
patiētī spatiar q̄ ea nūq̄ phaut. Propterea dicit
apostol⁹ ad hebreos. Non enī habemus pontificē
q̄ non possit cōpati infirmitatibus nostris. Et hoc
est qz ī suo corpe fuit eas exptus sicut ibidē inult.
Et nūc aliis nō spatiimur quō cum illo conregna
bimus aut si mēbra mortua et insensibilia sumus
q̄d restat nisi vt de corpore excidamur. Aut dicito
michi quō tuo capiti xpo pro te mortuo scies com
pati qui nō pateris aut si nō cōpateris quō poteris
sibi cōformari. S; certe si nichil aliud te moncrēt
hoc solū deberet te facere audīū passionū. Quid

peius aut magis mortiferū aut pestiferū q̄ passio
 nibus xp̄i non cōpari aut tanti bñficii ingratus exi
 ſtere. Aut qđ fructuosius aut suavius q̄ illius pas
 sionis ex corde cōpassionē plenam gerere. qđ bene
 nullus pōt facere nisi qui iniurias passus vel expr̄
 est. Aut dic mihi qđ nobilit̄ est q̄ assumptari filio
 dei? Quō si nūc eis dissimiles fuerimus per cōsola
 tionēs ⁊ honores erimus sibi confratres in regno
 dei minime. Quid enim abhominabilius q̄ viderē
 p me vilissimo stercore dei filiū in assumpta huma
 nitate iniurias ⁊ opprobria sustinere mortē turpissi
 simā ⁊ grauissimā tollerare. ⁊ ego velim ab hoībus
 honorari et deliciis affluere. Q̄ hō stercus et plus q̄
 stercus pro iniuria quā sibi feceras. Ipse semetipm
 ad talia iudicant ipse sc̄ actor ⁊ iudex super se re
 flexit iudiciū amarissimū ⁊ tu adhuc corā eō qđ sibi
 iniuriarū vis p̄transire imunis saltez coram oculis
 sic pro te afflictū pretendo merorez ⁊ corde te offer
 ad cōsimilia patiēda ⁊ certe nō dubites qđ ex quo
 est sufficiē: er punctus si hoc iterū sustinere volueris
 et toto appetieris corde non sustinebis hoc qđ non
 vult vt pro eadez iniuriarū passio inferatur. Sed
 quod credis iniurias esse in honorem conuertet et
 qđ credis tribulationem esse in cōsolationibus mu
 tari videbis et vbi credis esse dānum reperies sar
 tum multū. Et quanto iniuria maior tanto honora
 bilior eris. et quanto tribulatio ⁊ afflictio intensior
 tanto magis cōsolaberis. ⁊ si oīa p̄opten sp̄m ami
 seris certe ipm qđ est oīa possidebis. Si aut̄ honore
 appetieris dep̄imeris. si cōsolationēs tribuaberis
 si tēporalia pauper eris. Qui enī aliud p̄ter deū
 appetierit se affliget imo etiam si se t̄ debite dilexit

se occidet. Si alit se odles deū dilexerit ipm plena
rie possidebit. Enī qui deū diligit ipm tunc h3 deū
ita q̄ si solū deū dilexit ipm plenarie possidebit.
Enī q̄to p̄fectius deū diligit tāto p̄fectius ipm h3
O stultissimi hoīes quō hīc oculos vestros non po
nitis si vultis vos et oīa abhorre. Certe cū vide
ritis vos possidere creatorē oīm et mens vestra in
ipso quīeta fuerit omīa mundanā vanitatē reputa
bitis ⁊ corpa vestra dūz adhuc sunt mortalia tanq̄
stercora erunt vobis abhōiabilia ⁊ sicut q̄ auferret
stercus vel aliqd̄ abhōiabile ab oculis vestris sic q̄
vos vsq̄ ad mortem affligeret. Et sicut q̄ detestā
qd̄ abhōiaremī gauderētis sic qui vos detestādo
inurias ⁊ opprobria vobis dicernit et fecerint erul
tabitis. Nam nichil poterit vobis euenire adūsī qz
consolationes ⁊ honores nō poterūt vos decipere
eo q̄ de ipsis non curatis sed eozū contrariū appe
titis. Aduersitates etiāz non poterūt vos decipere
qz ipsas affectatis. immo q̄to maior erit tribulatio
tanto maior erit cōsolatio quia magis in hoc casu
adimplebitur desiderīū vestrum. Non certe sic de
beret esse. quis enī non debret gaudere si separa
retur a vanitate ⁊ contingeretur veritat. Nonne
hec omīa sūt vanitas. Et quid ⁊ veritas/nichil nisi
deus. Et ideo oīa p̄ter deū aut que in ipsum ten
dunt abhorrēda sūt. Si enī sic esses o homo/q̄ in
solo deo velles affici et suum sitires honorē ⁊ te vt
dictum est nō diligeres sed odires. ⁊ ab aliis appe
teres cōcūleari viā dyabolo obstrueres vel obstru
xisses vt ad te penit? intrare nō posset. In hoc enī
cōcordant doctores q̄ oīs malicie causa est timor
vel amor. Imo etiā causa ipsius timorie ē amor sui

8 h3c xlv

Nota hoc

Quis ergo ex timore peccare poteris q̄ te desides
 rabis affligi ⁊ contēni et ab hominibus cōculcari Et
 quō amore tui peccare poteris qui te p̄fecte odit
 et creatorē tuū diligis Hec certe si habueris a fe-
 stiditate separaberis ⁊ ad perfectā innocentiam et
 sanctitatis cōsummationē p̄tinges ⁊ qui aliquādo
 fuisti seruus dyaboli eris p̄maximus in regno dei
 Quid ergo assequi ista tardas ⁊ quare negligim⁹
 hanc mentis p̄fectionez habere. Inūquid hoc donū
 excellentissimū negabit nobis deus si ab ipso illud
 postulare voluerim⁹. Certe non. de. hoc te certifico
 sicut possum. imo libentissime hoc tibi dabit. Nam
 dico q̄ tibi dabit pati/qz nō oībus concedit hoc/sz
 tribuet tibi velle pati. ⁊ forte si dignus fueris etiaz
 istud dabit tibi Et si dīcis. nō possum tm̄ laborare
 vt ad tantā sanctitatē venrēvt solum deū diligere
 ⁊ me super omnia abhōrere ⁊ ab alijs vilipēdi appe-
 terem Et ego dico tibi q̄ ab hoc non requirit iste
 labor extrinsecus aut corporis valitudo sed potius
 sollicitudo cordis ⁊ corporis quies labor cordis et
 quies mētis. Non requiritur dico multis labor ex-
 trinsecus. qz per illum destrueretur vel distrahere-
 tur homo interior. Labor tamen pietatis ⁊ humi-
 litatis ad hoc ⁊ ad omnia vtilis est. dum tñ quietē
 mentis homo custodiat. Hec requiritur valitudo
 corporis/ quia repugnat valitudīni spiritus. Requiritur
 autem labor cordis in surgendo ⁊ totaliter se
 euellendo ab istis infimis et ad celestia ascēdendo
 et dum ascenderis requiritur quies mentis. Multus
 enim abhōreret deus cum quis eius degustat/ ⁊ ibi
 non quiescit sed potius tanq̄ deus non esset ei suf-
 ficiens redit ad amplexanda stercoza. Et ipse se

*qd desiderandu
qd potendum*

Inquinatus sterū vult dñm amplexari sed hoc vni
rustico facere non auderes. Ergo ipsum deus plus
omni rustico vilipēdimus et nichilomin⁹ volumus
q̄ in oībus satisfactat volūtatī nostre sed nō est ita
Sed si impetrare volueris sine repulsa hoc taz pre
cellēs donum q̄ alia ad ipm reuerenter conscēdas
ibi q̄ quiescas ⁊ sollicitē roga euz vt amplius nō te
pmittat redire ad vōmītū. Et si sic feceris non du
bito q̄ ab illo splendore eterno illuminat⁹ tuas mi
serias recognosces. ⁊ super oīa te odibis/ diuinam
expēris bonitates ⁊ oīa tan q̄ stercoza reputabis ⁊
conūgeris amoris vinculo soli deo. Quod ipse no
bis concedat qui est bñdictus in secula. Amen

¶ Qualis homo debet in omni actione frui cons
templatione. ca vii.

Si homo bene inebriatus amore sui creatoris
esset nichil in omibus requireret nisi quō suo
creatori pōsset diligentius ⁊ perfectius deseruire ⁊
propriā penitus q̄tuz pōsset voluntatē abscindēs
soluz que magis crederet deo placere cum impetu
animi assequi conaretur. et sic in oībus et p omnia
non q̄ sua sunt quereret sed q̄ iesu christo obliuifce
retur quōdāmodo sui solitus memor dei. Hic talis
et tantis pre feruore ⁊ amoris magnitudine vel in
mēsitate nō multū vt credo distingueret inter gra
dum ⁊ gradus vitam. ⁊ vitā statū ⁊ statum psonam
et personā tempus ⁊ tēpus locū ⁊ locū sz quocunq̄
modo ⁊ quacūq̄ hora discernere pōsset q̄s ā plus
suo creatori placeret statim perficere conaret toto
animi affectu tendēs in deū. Quanto enī creature
ad deū mīnus reducuntur tanto sibi vel sese mutuo
ā plus vniūtur. Omīno ergo dūmūcās. i. ad vñ

tōmune oīa reducēs qđ facti quis cū nichil req̄rit
 in oībus nisi honozificētiam dei ad quā facta sunt
 omīa ⁊ ad hoc vniuersa ordinata. et in vno creatore
 coniungēs qđ verū est cū vniuersa in deo collocatz
 solū deum in oībus intuetur oīa cōmunicans et in
 vno creatore cōiungēs. ⁊ nichil in oībus nisi deum
 videret semp̄ suspirās semp̄ anhelans ⁊ ad seruien
 dum deo suo in oībus totus accēsus totus ignitus
 non cōsideraret qđ sibi suauius qđ dulcius esset. s;̄
 in oībus quid deo suo amabilius. **O** felix talis qui
 cū actiua contēplatiuā haberet. qz sic dñs suo mi
 nistraret. vt m̄ritha vt tamen a pedibus dñi nō de
 scēderet cū maria sic se āgelicis spiritibus niteret
 confortare qui nobis ministrādo a diuina contē
 plationē nō vacant. Quid enī est hoc scz dñs mini
 strare aliud nisi cū ministrat sanō cum visitat infir
 mū vel seruit infirmo. semp̄ in eis dñum intueri ⁊
 frui deo in proximo. Assistendo seruit manū porri
 git proximū ⁊ cor ad deū. Proximo seruit non vt
 hominī sed vt in hōie deo. Totū semp̄ refert ad te
 sum qui dicit. Quod vni ex minimis meis fecistis
 michi fecistis. Et ideo cum in lecto videt pximum
 infirmū sibi videtur qđ videat christū suū ac per
 hoc nichil sibi difficile nichil sibi abhominabile ni
 chil ignominiosum estimat facere p̄ infirmis ac p̄
 aliis desolatis. sed oīa dulcia oīa suauia oīa ama
 bilia iudicabit. cuz sic in proximo ministrat christo
 Credo sine p̄iudicio / qđ qui sic vt dicitur est fertiēter
 et diligētēter christo in pximo ministraret p̄ se pro
 p̄ter xpm tendēs in christū qđ plus mereret et vir
 tuosius moreret et a deo amplius approbaret qđ si
 pp̄lo corpori christi ministraret. et hoc si patere p̄t

Eo quō pximi
 seruiēdus est

Unus enī pessimus hō si videret christū esse in vno
lecto ⁊ bene cognosceret eū et non est du bīū q̄ sibi
feruēter ⁊ diligenter ministraret; sed sibi id est xpo
in proximo cū tanto feruore ⁊ diligētia ministrare
non posset nisi perfect⁹ vt credo imo vt ita loquar
et plus q̄ perfectus ⁊ ideo cuz toto animi conamie
hanc gratiaz habere conentur. Quis de cetero ab
horrebit leprosum declinabit infirmus negliget de
solatus cum in eis intuemur christū et plus ibi pos
sumus mereri ⁊ deo placere. vt ⁊ bātū est q̄ si etiaz
ministrarcimus ipsi christo. Iudicabo tibi sponsa
quem diligit anima tua. Certe i infirmita iacet ibi
angustiatur ibi dolore grauatur vel torquetur Cur
re ⁊ similia ministra. sibiq; cōparere infirmēti. Cur
instas sponsa quotidie vt sponsi oculo ocularis. Ac
cede ad leprosum et osculare eū quia ibi iacet. Cur
sponsa misera pre sponsi amore languere te dicis ⁊
te ipsum quotidie nudum discalciatum et afflictum
ante te vides transire/et negligis et etiā non cōpa
teris ei. Et si non possumus fratres omnibus pres
tare obsequia/q; multi sunt indigentes saltē om
nibus compassionē donemus et in omnibus consi
deremus christum. Credo firmiter q̄ si christum
negleximus in sceno vel in terra q̄ ipsum non ha
bemus in celo. Audi quid ipse dicit. Infirmitas erā
et non visitasti me ⁊c. Ite maledicti in ignē eternus
Et bene nostis q̄ nō sunt hec verba mea sed ineffa
bilis veritatis. Timeamus ergo fratres hanc sen
tentiam qui totiens negleximus eum. Non inter
rogemus eum de cetero nec dicamus ei vbi iaces
vbi cubas in meridie quia iam nouimus locum.
Simus enī eum in infirmita iacere. non autem

restat nisi prestare obsequiū. Audite obsecro collu-
 sillum meuz et non aspiciatis ad factuz meum. quid
 enim vult vt dixi cum actiua contēplatiua vitā
 haberevt suum dominū in omnibus contempletur
 Videtur michi q̄ hęc via sit breuis et bona videlz
 vt se totum recolligēs intret ad cor suum et intima
 cordis ingrediens se resoluat in deuz vt nichil nec
 videat nec sentiat nisi deum et tunc aliquo modo
 sic dēficatus et trāssormatus in deuz ad quodcūq̄
 se vertet nichil nisi deum considerabit. et quid ope-
 ris faciat non homini s; soli deofacere existimabit
 Et dum hanc formāz habeat vel teneat in oibus
 deum videbit et in labore actiua contēplatiua fruc-
 tur. Et si cōtingat immo quia continget ab hac no-
 bili forma discedere ad ipsāz statim nitatur homo
 redire et hoc totiens faciat q̄ quasi in habitum du-
 cat. et hoc magis honore et diuina largitate q̄ ali-
 qua industria impetrare se credat. et si hęc omnia
 nimis difficilia tibi videntur saltem ad hoc conare
 vt semper et in omnib; querat facere qd sit magis
 honorificum deo conforme christovtile tibi et pro-
 ximo afflictiuuz et ignominiosum corpori proprio.
 Quod nobis cōcedat qui est benedictus in secula
 seculozum Amen.

Quoddam delectabile et allectiuam.
 Capitulum octauum

Arima mea liquefacta est vt dilectus locutus
 est etc. Mira et inestimabilis virtus amoris.
 deum inclinā ad terram mentēz eleuat ad patriā
 et deum et animāz vel hominem simul congluti-
 nat ad gloriā deum facit hominem et hominem
 facit deū temporalē facit eternū imortale occidit

mortale imortale facit. et ymū excelsū constituit
imicū facit amicū. seruū facit filiū. et homiabile
facit glorioſū frigida facit ignea: obscura facit cla
ra: dura facit liquida: nā aīa mea liquefacta est. **O**
verbū admirabile. o verbum nimum delectabile.
Egouillissimus et neq̄ssimus seruus tuus dñe deus
meus qui etiā non sum dignus aliqua tua cōcatura
vocari nec esse quomodo sū tibi tāte caritatis uicu
lo colligatus ut ad uerbum tuum pre amore fuerim
liq̄factus. **O** ardor amoris qui intima mētis in deū
infundis. Nam adamantina erat aīa mea et eius i
tima nimum solidata: nunc amore liqueſcit nūc extra
se erit. et in deū tota inter se diffundit proprium lo
cum relinquit et in deū currit absorbetur a deo et
obliuiscit sui. **O** amor quid tibi tribuā qui me feci
sti diuinū. **U**iuo ego tā non ego: uiuit aut in me xps
Inenarrabilis est uirtus tua. o amor qui lutū i deū
trāffiguras. **Q**uid ergo te potētius qd dulcius qd
iocundius quid et nobilius obsecro. **B**one amor q
terrena ponis in celum deficio tui memor et facio
me uiri dilecto. **O** felix amor qui nos facis langui
dos sponsi nostri ampleximus sustentari. **O** deside
rabilis amor qui sumis delicias replet egētes. **S**ed
si liq̄facta es ad uerbū eius. o amica mea quomodo
sustines āplexus eius. quomodo non es consumpta
ad oscula eius. **S**i liq̄facta es ad affatū eius quomo
do non es absorpta cū itras p̄ uulnera et per uenas
ad cor eius. **S**z o mira dulcedo et mira iocūditas ut
qd non meremur noīare possumus masticare. non
mereor eē ācilla et fetā sū i delicias carissima. **Q**uis
sufficit tāti amoris etiā scintilā modicā intueri. qd
est hoc? nescio capere nequeo Inquid sz obtupescō

admiratione. iocūdoꝝ delectatione. inebrioz exultatione. Sz quid merui qđ feci vt tanta michi bñficia exhiberis. Te psecutus sum ⁊ in te collocatus sum. tuā faciē conspui / et tu oscula michi tribuisti. te vulneraui gladio et tu mea morte liberaſti. Te repleui dolore ⁊ tu me gaudio ⁊ cōsolatōe. Occidi te deū meuz ⁊ michi te felicē vitā tribuisti. O mira mutatio dextre tue. nō ergo mirū si ad Xbnum tuū liqueſcit cor meū imo de cetero totus accedam et totaliter liqueſcā vt in te totalit̄ sim effusus nichil preter te videaz/nec in aliud cogita dicta vel facta trāſeant yllo modo. imo mirū videtur quomō non sumus sic intenti ad te q̄ ignoramus oīa preter te. Si enī habemus te qđ āplius volum⁹. In te ergo dulcissime dñe iesu quiescat mēs nostra et a te nec ad modicum separetur. Sigtissimiū quidē est tam nobilissimiū ⁊ iocūdiffimū locum exire. Quomodo audemus nisi dulcissimiū sponſum inspicere ne subtrahatur a nobis. Quid queso nos mouet aliud in tueri. Nōne terrena sunt stercoꝝ ⁊ hoc est summū bonū. Quomodo oīa non despiciūt et despiciūtur quō omnia non fetēt ad p̄ſentiā tanti boni. O o stultitia hominū impioꝝz redite preuacicatores ad cor. In vobis est regnum dei et vos p̄ sanie fetidissima insanitis ⁊ dyabolicam seruitutē subitis. In vobis est certe deus noster conuertimini super eum ⁊ firmamini ipso. Et quē prius contēſisti hunc et de cetero contenti ſitis. et hec sit portio vestra. Quod nobis concedat q̄ viuūt et regnat. Amen.

C q̄ sit homo bene ordinatus i cogitatione locutione et operatione. ca. ix.

Seruus dei nunquā deberet nec aliud nec aliter
cogitare loqui et operari quā si deum facie ad fa-
ciem videret. Nec enī dubiū est quod sic ē nobis p̄s
deus et sic nos videt sicut si essemus in celo impi-
reo in sede beate virginis. Quis non sic influat hic
sicut ibi. Et ideo quis cum non videamus ex quo
scimus eū esse iuxta nos et etiā in intimo cordis no-
stri non propter hoc debemus plus vel minus vel
aliter loqui aut facere quā si semper viderem⁹ eum.
Tantū enī timeret seruus imperatoris si sciret quod
imperator esset iuxta eum et videret eū et ipse impe-
ratorē videre nequiret/ quātum timeret si imperatorē
videret. Imo forsitan magis. Nullus enī seruus est
qui non timeat p̄prie quod videatur a dño suo. Unde
si sciret seruus p̄ certo quod dñs suus nō posset eum
videre nec etiā scire posset quid seruus faceret nō
timeret tunc dñm vt credo. Sed si sciret se videri
a dño et dominū tamē videre nō posset tunc multū
timeret. Quāto ergo magis dñs nostrū timebim⁹
quod nobiscū et in nobis est et oīa intuetur. debemus
semp moueri timore reuerentia deuotione amore et
erubescencia peccatorū. Mirū est certe quomodo
tam modica scintilla sicut est cor meū nō absorbet
totaliter ab immēsa bonitate diuina et quō seruus
dei amore domini sui non semp inebriatus incedit
Hoc credo fieri si illi bonitati imense vellet appli-
care cor suum. Unde de hoc non dubitet aliquis quod
quō magis illi bonitati diuine vellet applicare cor
suum/ tanto melior et p̄fectior esset. et qui in summo
bono cor applicare posset vt penitus oblitus oīm
p̄ter ipm toto animi conamine in ipsum intende-
ret ibique quiesceret nō statim a tanto bono resiliēs.

tunc credo q̄ absorptus dulcedine cōsummaretur
 in statu. Tunc enī inter p̄solationes ⁊ tribulationēs
 vituperia ⁊ honores blandimēta ⁊ opprobria inse-
 parabilis pertransirer nichil sustens nisi deū suum
 ⁊ solū eius affectās honorē. Tunc p̄prehensior dicit
 posset potius q̄ viator beatus non miser. angelus
 nō homo nō peccator sed sanctus. Et si ad hoc per-
 tingere cupis o homo hanc breuem regulam tene
Quicūq̄ vult eē p̄summatus in statu debet de sua
 virtute totaliter desperare ⁊ plenarie se cōuertens
 ⁊ cōmittēs in manib⁹ pietatis immense toto corde
 confidat de ipsa. nichilq̄ q̄tum in se est omittens
 de contingētibus fideliter agat q̄cquid potest cer-
 nere ad sui p̄tinere honorē. Sed ⁊ hoc in prefata
 regula scriptū est donū dei per maximū. Et q̄squis
 hoc habuerit nō a se sed a deo fideliter habuissere
 cognoscat sciēs p̄ certo q̄ ad hoc per se est impos-
 sibilis sed pronus potius ad digna tormēta mor-
 tis eterne. A qua morte nos custodiat ille q̄ est bñ
 dictus in secula seculor. Amen.

De ordinatione ad primum ca. x.

De primo accipe hanc doctrinam. Antiquēq̄
 hoīem de mundo reputa teipsum. ⁊ si hoc bñ
 feceris ⁊ in corde tuo bene ipresseris nō est dubiū
 quin bonū suum sicut tuus diliges et qd̄ ad salutes
 suam spectare videris sicut pro te sollicitē cura-
 bis oratione exhortatione ⁊ auxilio ⁊ quocūq̄ mō
 poteris. Et cū ipm videris bona dicere vel facere
 repleberis gaudio sicut si tu diceres vel faceres.
 Si autē sciueris ipm esse in peccato aut in aliquo
 speciali vel spiritali delicto vel defectu nīmum
 cōdolebis et ipm prout poteris a malo renocabis

et induces ad bonū. De miseris autē corporis sic
paueris sibi ac si illas in proprio corpore haberes
et sic libēter ac diligenter serues et sicut faceres
tibi. et etiā qz te debes odire/illum autem diligere.
Et ideo si te offenderit dicto vel facto nō plus cu-
rabis q̄ si tuipse hoc fecisses vel dixisses. et eo amo-
plus tibi placebit. qz ibi est maior merēdi materia
Et si qd feceris boni vel dixeris nō pl⁹ eleuaberis
q̄ si alius fecisset vel dixisset. et si aliquē defectum
nō culpabilē feceris corā eis nō plus curabis q̄ si
in priuato vbi nullus vidisset fecisses. In de etiā
sequit̄ qz si vnūquēqz reputaueris teipm̄ quullum
specialē habebis. et qz omnes tibi singulares erunt
nullū plus altero diliges nisi q̄ iūm noueris ipsum
meliorē esse non qz tibi plus familiaris vel notus.
Nec etiā circa q̄tuncūqz bonum debemus affici/
s; solūmodo circa deū siue in se absolute siue etias
inquātū illi vel isti tanta dona largitur. q̄ ossum⁹
tamē plus orare p̄ illis quibus sumus magis obli-
gati. nec tñ sic orandum est pro illis vt alios dimit-
tamus. Hoc autem solum appropriabit tibi scz tuā
culpā et defectus tuos et qz te viliorē oībus repu-
tes et non solū tua. sed etiā aliena peccata reputes
esse tua et p̄ ip̄s veniā postulabis sicut et pro tuis
Et si dicas quō possum oēs hoīes estimare meip̄s
hoc te docet facere p̄fecta caritas q̄ te eis coniu-
gens vnū cum eis facit. Hoc tñ clarius intuetur et
ad hoc faciēdū factilius mouetur qui cor suū in ho-
norē dei totalit̄ radicauit nichil aliud nec in se nec
in aliis querēs. Unde hec est via optima qz q̄ vult
deum et proximum diligere solū deū honorem sitiat et
cū magna auiditate querat nichil aliud intendēs

in oibus. Quod nobis pcedat deus eternus. Amē.
Qualiter zelator aliarum se ordinare et habere debet Ca. xi.

Sic debet esse modus et forma preparandi et disponendi vt possit quis fructificare in proximo sine sui detrimento. qz contingit aut cōtingere aliqui potest q̄ in pcuranda aliarū salute: ppria negligēt. inimo ppria suffocat. Cum ergo vis proximo orare ei predicare lectionē legere vel eius confessionē audire aut aliqua talia facere. Primo faciā mētis ad eternum lumen conuerte ⁊ ad eius splēdozē. Confortare spiritu vt nō p̄ualeat caro. Abstine ab exteriori hoīe q̄tum potes vt solū sis interior ad interiora conuersus. Tunc eundē interiorē hoīem in proximo considera de eius interiori nisi in q̄tum ad interiorē ordinat non curās. Tunc interior tuus hō ad interiorē proximi conuertatur. ⁊ utriusq; exterior in supradictis actibus tāq̄ vanitas negligatur ne p̄ exteriori interior ad vana trahatur. Ip̄m ergo exteriorem proximi hominē tanq̄ sacculum stercoz relinquēs cōsidera interiorē ad ymaginē dei factū sanguine xp̄i redemptum locus spūs sancti habitaculū christi dei virtutis ⁊ sapentie sedem. ⁊ ad eternā beatitudinē possibilē. Tunc honoris dñi tui sitibū dus ingemisse ⁊ plora. qz ei⁹ ymaginē vides denigrari p̄fectissimū sanguinez sculcari. spūs sancti habitaculū pollut. spōsam xp̄i prostitul. eius sedē delici. ⁊ totā suā beatitudinez p̄ vilissimis stercozibus contēni. Mirū certe videtur quō iusti oculi possunt a ploratu cessare videntes tantā vesaniā in proximo. imo etiā fuisse aliqui in se ipso ⁊ tantā iniuriā deo suo fieri. Quis michi q̄so

dabit vt cū mardocheo indutus sacco p tanta po-
puli nece nō imminēte vt illa iudeoz. sed iam facta
quotidie plozē. imo continue vsq; ad fores palaciū
vlulādo incendēs. Si enim ille p corporali morte
iudeoz tantū dolorē et tristitiam ppter nimā ple-
nitudinē caritatis publice pretēdebat. quomodo
ego miser lachrimis impono quietem qui infinitā
stragē vīdeo altarum ⁊ deum meum. p nichilo repu-
tari. Animes hīs aīa viri iusti ⁊ dei sui contēptum
non sustinēs auimarū mortem abhorrens conetur
modis omnibus quibus potest aīas a peccatis
liberare. Quomodo potest dicere se deū diligere
et eius amorē appetere/qui eius ymaginem videt
facere in sterquilinio ⁊ non curat. Aut quomodo
si cogitat q; filius dei. p aīabus redimens mor-
tuis est quō et ipse p aīabus mori non cupit. Et
maxime cū videt christi sanguinē pedibus concul-
cari. quō queso potest hanc sui dñi iniuriā sustinere
quō se totū nō fundit in oratione. quotidie clamat
in predicatione. aut p̄ximos instruit lectione. vel
eos audit in p̄fessione vt hūc sui domini sanguinē
recolligere possit aīas recolligendo ⁊ uertendo.
Quid plura dicam? Credis ne te esse habitaculum
sp̄ritus sancti q; vides eius templū latrīnam fieri
et nō clamas sed dissimulas qui solū tuā quietē re-
quiris absit. Quō ergo credis te sponsū amicitiam
habere qui eius sp̄sam ab adulterio nō custodis.
aut adulterantē non reprehēdis cum facultas nō
desit. aut eam festināter ad sponsum non reducis.
Aut quomō poteris eternaliter summo bono frui
qđ vides adeo contēni vt p vilissima sanie cōmu-
tetur aut negligas immo potius blasphemēs. ⁊ tñ

ab hoc contēptu negligis animas remouere et ad
 eius amorem conuertere. His auditis scindantur
 obsecro corda nostra ⁊ nullo modo tantā delinuz
 riam patiantur. Fateor vt vos ad animarum zelū
 allūciam in corde meo iacere qđ si certissimus esse
 qđ nunq̄ deberē perfrui deo meo nichilominus ad
 honorē suum vellē libētissime pro qualibet anima
 peccatrice semel mori ita qđ tot mortes in presenti
 sustinerē quot sunt in mundo anime peccatrices.
 vt ipse consequerētur gratiā in presenti ⁊ gloriā
 in futuro qđ tomagis si secum deberem postmodū
 gloriari. Ista carissimi scz diuinus contemptus et
 animarū interitus sunt que deberent nos islām are
 ad predicationes confessiones orationes et ad bo
 norum exēplorum exhibitions/nō vana gloria / nō
 cordis iactantia nō complacentia humana. nō ali
 qua utilitas mundana. Solum ab animabus scsus
 xp̄m crucifixus queramus. Empte sunt enī precio
 magno vt aut precii reddant aut in emptione per
 maneāt. Inebriemus eas sanguine nō curiositate
 vt sic dñm nostrum crucifixū concupiscāt. Dicat
 quibz nostrū eis. Nichil iudicauī me scire inter vos
 nisi dñm iesum ⁊ hunc crucifixū. non certe aristote
 lis vel platonis philosophiam. Illum enī reputo
 hoc solum verbū dicere posse qui nichil e proximo
 nisi passionē xp̄i requirit ⁊ in quolibet pximo sibi
 videt qđ videat iesus xp̄m crucifixū. Vbi signanter
 dicit inter vos nichil me iudicauī scire. ⁊c. Quid
 dicā? Non solum vestra nō volo aut vobis placere
 cupio sed nec etiā vosip̄os aut aliqd aliud cogno
 scere me iudico sz in oibus solū dñm iesum ⁊ hunc
 crucifixum. Et benedicit nō iudicauī. quia si talia

habitualiē sciētia sic tñ ad hoc scz ad xp̄i passiōē
sum totaliter intētus vt meū iudiciū ad aliud non
flectatur. Possēt aut̄ illud verbū aliter ad aīaruz
consolatiōē exponi. i. tantū sum in hac passiōē ī
deum iēbriatus vt q̄cquid aliud offerat michi aut
visui vel gustui seu auditui siue alit̄. sensui & q̄cquid
sit preter istud totum reputo eē nichil. qz iam nō de
lector. iam non glorioz. iam non moroz nisi in sane
guine xp̄i. Ad hūc enī totaliter sum conuersus nō
sunt oculi mei pleni adulterio sed xp̄i tormēto non
os meū plenū est detractiōe sed xp̄i passiōe. & sic
de aliis p̄sequere sensibus. q̄cunqz es q̄ hoc dicere
potes qz longe est a me x̄bum istud. Et si in x̄bis
istis nō fuit hec intentiō pauli. sit tñ intētiō nostra
qz non intendo hic intentiōē pauli exponere sed
nostrā deuotiōē exitare. Quod nobis concedat
qui est bñ dictus in secula seculor. Amen.

C q̄ aīa debet affici tñ amore xp̄i terrenorū vili
tate contempta.

Ca. xii.

Aīma rationalis ad ymaginē diuinā p̄crea
ta inter deus & irrationales creaturas media
constituta nō ad infima per amorē se deberet incli
nare sed solū se erigere ad deū et̄ iēbriata amore
inferiorū vilitate contēpta Et si ad aliquā continge
ret se vertere creaturā etiā equalē vt pote aliū
hominū aut āgelorū statim deberet oīa ad amorē
dilecti referre solū ad suū sp̄sum vnictū medula
litus & īpetualiter tendēs nichil iueniēs colūbina
sponsa in quo nisi in sponso req̄scaat pes eius nec
etiā appodiet̄ aut adhereat vllō modo. Nescit ca
stissima sp̄sa viuere nisi cū sponso sicut nec p̄scis
nisi in aqua velli infra aquā. ibi vacat vel natat aīa

delicata. ibi delectat. ibi reficitur. Inarrabili et sua
 uissimo nutrimento Si quod exit statim incipit palpi
 tare statimque ad igneus flumen seu fluium rapidum
 redit extra ipm oia suspicias morie esse tota leq̄scit
 r resoluitur in dilectum. **A**mor qd facis. qd hoc
 amore nobilius qd vtilius quid suauius. et tamen
 omnes aut quasi omnes negligunt huc amorem. nunc
 hic dici potest. Qui manet in caritate in deo ma
 net et deus in eo. **Quod nobis etc.**

C Descriptio beatitudinis ca. xlii

Alcipe carissime frater sane Xba que de beati
 tudine dicā indignus nō sic puto eā posse de
 scribi/ tu tñ corripere. Beatitudo est plena et intima
 in deuz resolutio Beatitudo est sūma exultatio de
 honorificentia dei. Beatitudo est castissim⁹ r efnis
 āplexibus sponsi cum sponsa vel sponse euz sponso
 matrimonii consummatio. Beatitudo est dīne dul
 cedinis inebriatio sine fine. Beatitudo est solis iu
 sticie splendor etern⁹. Beatitudo est cū immenso desi
 derio plena refectio. Ad quem nos pducatur qui ui
 uit r regnat per eterna secula iesus xp̄s amen

C Oratio deuotissima. ca. xliii

O Deus meus. **A**mor meus. **S** lux delectabi
 lis. **S** suauissima irradiatio. o iocūdissima cō
 templatio. **N**utritum deficum papuluz sua
 uissimū. **S**apidissima degustatio indicibilis refectio
Mellifluis osculū r amplexus felicissimus. **I**n
 dissolubilis coniunctio cordialis. diffusio medulla
 ris trāformatio. **A**ccēssio amātissima. inflāmatio
 incētiua. ebriatio sobriissima. r liquatio soltissima
Sponse meus **D**eus meus **A**mor meus. **S**
 cordis subtil⁹. **M**entis ardor. **A**moris incēdū

Dulcissimū solatiū. **V**erissimū gaudiū. Intra dia
fulgorib⁹ aīam meā dulcissime castitatis tue trās-
fixam iaculo ⁊ amoris facibus inflāmatā lapidissi-
mis affectionibus tuis ⁊ amore languentibus desi-
deriis refice dulcoratam. Amen

Quedam notabilia.

ca. xv

Senī aliquis princeps iuitasset aliquē paupe-
rem et vilissimum hoīem ad conuiuium abun-
dans et delicatū in quo oīs sufficientia et suauitas
reperiri posset que reperiri posset in aliqua crea-
tura. ⁊ ille vilissimus hō nauicaret super illo nobi-
lissimo cōuiuio ⁊ ad stercoza potius inhiaret debe-
ret stultissimus reputari. Sic imo sine cōparatiōe
magis stultus reputari debet quilibz homo et pre-
cipue sacerdos qui celestibus almātis vescitur si
cor suū istis corruptibilib⁹ applicat. Et sicut sapiēs
⁊ deliciosus hō fetidissimā saniē nō solū appeteret
sed nec etiam videret vel noīare vel audire noīari
abhorret. sic omīs vir pfectus ⁊ sacerdos precipue
abhorere deberet quicquid illas iternas delicias
modo aliquo īpediret aut aliud christi habitaculū
modo aliquo macularet. **N**ī oīni custodia deberet
custodire cor suū. **M**ira cecitas omnīū impiorū
qui magis eligunt precio aīe sue a dyabolo emere
vnā fetidissimā consolationē ⁊ vilissimā q̄ summā
et excellentissimā cōsolationē a deo gratis habere
Quis enī non putaret stultus illum q̄ potius vel et
ab vno tabernario vinum corruptum ⁊ fetidissimū
emere precio oīm bonorū suorū ⁊ se totaliter omni
bono p̄ tā vilissimo potu expoliare q̄ ab vno alio
dulcissima vina gratis habere. et ex hoc oībus bo-
nis repleti hāc stultitiā ⁊ multo maiore adimplet

peccator. Sicut enim stultus reputari deberet et nunquam ad opulentiam pueniret ille mercator qui in casuo mercantium loca et tempora et modum mercandi notare et hec etiam referret aliis et in seipso sepius hec repereret/et nunquam tamen mercationem bonam vel utilem faceret sic qui tota die de regno celorum scripta multiplicat et ipsis vacat et aliis etiam predicatione denunciat. et tamen nunquam aggreditur aliquam operationem bonam. **Quid prodest** o stultissimi mercatores studere et predicare et opere non implere. Sicut sponsa delicata et nobis que haberet nobilissimum sponsum et pulcherrimum et sapientissimum et optimum non inclinaret ad efficiendum circa aliquem fetidissimum leprosum. Sic ergo multo magis affectus viri perfecti nullomodo non solum separari sed nec etiam retardari deberet ab amore dei sui propter amorem alicuius creati nec ullo modo potest deberet affici circa aliquam creaturam/ sed potius deberet abhorere et abhoreri sicut supra dicta sponsa predictum leprosum. **Quod nobis etc.**

Quaedam alia notabilia

ca. xvi

Sic pie iuste et caste debet vivere unusquisque ac si sciret proprie et pro certo se eadem die vel statim migraturum vel moriturum. Unde non est perfectionis ut credo quod communiter dicunt multi. Si scire me moriturum infra breue tempus/ita bene me preparare et tam sancte vivere. Debet enim perfectus dicere non sic/sed sic. Si mille milia annorum vivere et hoc scire pro certo/ita studiose tam iuste et sancte ac sollicitate volo deo meo servire ac si hodie deberet de hoc mundo transire. et in hoc filius non mercenarius vel seruus appareret. Sicut enim diligo deum et ipsi seruitio propter se cum ipse eque

bonus sit si multū vixerō sicut si parū. Ita debeo ei
fuiſſe et euz diligere si multum vixerō sicut si parū.

¶ Qualiter se debet habere sacerdos euz ad cor
pus chꝛisti venit ca. xvii

Ad missā celebrandā sex considero attendenda
p̄rimū est rōnis discretio respectu veritatis
vt scz sciat qđ quis recipere dz. Quid qz vernz deū
qui fecit celū et terrā. et verū hominē qui p̄ nobis
pependit i ligno. qđ qz homo nō bestia nisi p̄ pctm̄
Uñ pre ceteris repellat a se sacerdos bestialitatez
peccati. **¶** Scđm est mentis deuotio aut eleuatio
respectu eius sanctitatis Debz enī sacerdos confi
derare qđ quē recepit est sanct⁹ sanctorū oīz est
et oīs sanctitatis origo. Et i deo q̄tum potest scē
et deuote accedet ad sp̄m a se expellens oēm ama
ritudinē peccati p̄ lachrymarū compūctionē z oēm
ariditatem p̄ deuotionis orationez z dulcedinem.
¶ Tertiuū est animi reuerentia respectu sctitatis
et maiestatis vt scz ad tam excellentēz dñm vereat
accedere tam villissima creatura. Si enī ante impe
ratorē non esset dignus stare hō infectus p̄tre
dñe/ q̄tomagis dñm recipere i sacramēto altaris
indignus est homo miser. cui⁹ oēs iusticie sūt sicut
pānus menstruate. Et si iusticie sunt tales qualia
sunt peccata. et quis dz indignissim⁹ est ad hoc oīs
homo. Consideret tñ qđ maior est dignatio diuina
q̄ indignitas nostra benignitas sua q̄ miseria nrā
¶ Quartum est amor z desideriu cordis respectu
sue bonitatis z benignitatis. Unde multuz cauere
debet homo ne cū tedio aut cordis tepore ad illō
sacramentuz accedat in quo continē summa bon
nitas et infinita locunditas. Uñ mirum videt quō

In ista receptōne homo non liquescit amoris calore
 et quomodo non absorbet suavitatis dulcore. Con
 sideret ibi sui dñi passionē si vult ad eius amorem
 accendi. et illius nobilissimi corporis et sanguinis
 abationez si vult desiderū puocari / r tandē refici
 puocati. ¶ Quintus est pro se et p alijs affectuo
 sa et humilis deprecatio i sermone respectu sue cle
 mētie. Ab ipō enī secure potest ptere q dicit. Pe
 tite r accipietis. querite et iuenietis. Et ad hoc cre
 do istud sacramētum maxime esse institutum vt po
 stuletur venia et grā impetret in oblatione illi^o ex
 cellentissimi holocausti. ¶ Sextū est totius hoīs
 summa diligentia respectu sue imense nobilitatis
 siue nobilissime imensitatis. Si enī cum diligētia
 magna seruit alicui p̄cipi seculari / q̄to maiori di
 ligentia debet sacerdos dño suo ministrare et cum
 omni vigilātia ptractare illud altissimū et dignissi
 mum sacramētum ac si nichil aliud esset aut nunq̄
 aliud facere deberet. Debet esse ibi tunc intentio
 tota. p̄latio sufficiens r distincta vt nichil ibi sit cō
 fusum vel diminutum. Debet esse nichilomin^o ibi cō
 tractatio p̄uida et discreta ac omni honestate or
 nata vt sint oīa ibi honesta et sic oīa eius sūma dili
 gentia ibi opereē sacerdos. Ad hoc cosulo cuilibet
 sacerdoti vt p̄e ceteris hoībus se omni tēpore ab
 his oībus quē aliquō cor suum habitaculū summi
 regis sui polluere possunt siue paruz siue multum
 tam occasionalit̄ q̄ actualiter elonget se q̄tuz pōt
 Tunc autē precipue cū ad missaz celebrandā vadit
 a cunctis se absteat q̄tum potest et se totuz recol
 ligat in seipō. nec sensus nec cogitatio ad aliud dis
 fundantur. suam conscientiam discutiāt diligenter

et quod inuenerit lauandum lauet abundantia lacry-
marum vadat ad confessorem suum et extra cuomat
omnia venenata et immediate peracta penitentia si
tunc facere poterit recolligat semetipsum ad diui-
nam maiestatem eleuet mentem suam. diuinam confi-
deret magnificentiam et ad propriam miseriam se conuer-
tat ut sic videat quod magnus est deus et quod paruus est
seruus. Imo quod vanus et inutilis seruus. Intret quantum
potest in deum et in seipso quantum potest ad nichilum
redigatur. et cum fuerit alteratus et diuinus effectus
ut quasi nichil audiat nichil videat nichilque sentiat
aliud nisi deum et propter deum omnia putat vanitatem
Tunc cogitet qualis fuit erga nos dilectio dei no-
stri qui sic pro vili re imo pro turpiter detestabili voluit
vilis et hominis reputari et sic vilem sibi viuere naturam
et in ea vilissimis et abhominabilissimis tamen serua et
turpia voluit sustinere. Tunc ruminet illam magni-
ficentiam caritatis et illo inestimabili ardore quantum
valet inflammetur. Et cum ignitus fuerit caritate
circa dilectum adaperiat viscera pietatis et sic pro se
vilificato afflicto et letaliter vulnerato compatiatur
intra se omnia illa vulnera in se transformet ac si ipse
met ipse esset letaliter vulneratus. Et ut magis vul-
nera christi eius animo imprimantur discurrat per singula
vulnera et nunc quantum in illo vulnere passus sit me-
ditetur nunc quantum in isto et quantum illo. Nunc quanta
et qualia fuerint ista opprobria nunc etiam quanta et
nunc qualia et quanta fuerint illa flagella existimet
diligenter. et cum sic in ista meditatione fuerint cum
christo crucifixus quia hoc maxime in isto exigat sacra-
mento nunc cogitet quod illam tantam nobilem carnem in crucis
ara imolatam pro nobis dignatus est donare in cibum et

sanguinē ei⁹ effusus p redēptionē hūmani generis
 de latere suo ī positū. & nunq̄ credas q̄ sanguis ille
 quē recipim⁹ in altari sit extra corpus eius. S; tñ
 vt effusum p nobis in passione recipere debemus
 .i. sub illa intētiōe vt tunc eius dilectionē erga nos
 mēs nostra rumiet & cōsideret illius magnificētā
 sacramēti. & hoc intelligo q̄tum pōt/qz vix poterit
 aliquā iuuestigare scūllā tam īmensi amoris dñi
 nostri iesu xpi in hoc magnifico sacramento. & cum
 bñ ruminauerit illud magnificū sacramentū salua
 toris et iam quedā celesti dulcedine ibutus fuerit
 humiliter et reuerēter ad hoc sacramentū accedat
 et cum omni diligentia missam prosequatur. adhi
 bitus aliis circumstantiis quas in huius principio
 capituli pertractauit. Cum autē recipere debuerit
 aliqua poterit premeditari si placet. vt pote dicat
 in corde suo. Ad istud tam nobile sacramētum su
 sciendum non sufficerēt mille anni ad preparatio
 nem condignā. Quāto magis ego miser indignus
 sum qui quotidie pecco incorrigibilis perseuero et
 impreparat⁹ accedo. Quare dñe me fecisti vt tibi
 tam execrandā iniuriā facerē/q̄ te pono in latrī
 nam peccatorū anime mee. etenī non est cloaca tū
 fetida sicut peccatrix aīa mea. Utinā saltem p hāc
 imundā aīam meā aliqualis cōpunctionis fluuius
 pertransisset vel decurrisset vt ibi non fuisset tanta
 peccatorū santes cōgregata. Dñe iesu qd est hoc?
 Aliquid ibi te ponere debco? S; ī infinitū maloz
 est tua mīa q̄ mea miseria Et ideo de tua benigni
 tate solū confidens te & presumo sumere. Sic infir
 mus accedā ad te medicū dulcissimū/vt sic tua me
 dicina liberet. Quanto enim plus infirmus sum!

tanto plus te indigeo deus meus. et in liberatione
mea magis apparebit tue immensitas pietatis. Et
cedā ergo ad deum meū confidentē/ qz infinite sunt
mie eius ⁊ secus fruor deliciis beatorū. Ingrediar
ergo sponsa ad sponsum secūqz volo inseparabilē
cōmorari. Nolo āplius alteri adherere vt cum tpo
solo gaudiuz habeā sine fine. Nec ⁊ alia que dicere
voluerit corde dicat non ore. qz nō credo expedire
illuc proferre alia q̄ illa que in canone continentur
Et notā q̄ fm meuz iudiciū hec duo ad istud sacra
mentum efficaciter recipienduz valēt scz compassio
mortis christi ⁊ vilificatio ⁊ annihilatio sui. vt scz
q̄tum potest vills fiat ⁊ indign⁹ in oculis suis qui
recipere debet. Cum autē sacramentuz expletū fue
rit cogitet in corde suo ⁊ dicat. Post tam nobilem
cibuz nolo stercorea degustare. ⁊ cum tpe sit summa
focunditas nolo de cetero affigi circa aliquaz crea
turā. Si autē nullā affectionem seu refectionē spiri
tualē ibi habuerit/ recogitet signū esse infirmitatis
vel mortis. Ignē enī posuit in sinu ⁊ calorē non sen
tit. ⁊ mel posuit in ore ⁊ dulcedinem non presensit.
Et ideo talis suaz miserā recognoscat ⁊ mutet in
melius vitā suam. Si vero refectionez spiritualem
ibi receperit non sibi attribuat s; infinite bonitati
maiestatis diuine q̄ seipam ad bonos ⁊ ad malos
extēdit. ⁊ dicat in corde suo. In me dñs deus meus
mirabilia operat ad detestationez miserie mee ad
conuertendum meipm ⁊ ad cōuincendū beneficiis
iniquitatez meam magnā. Haz me mortuū sentire
fecit ⁊ vermē vilissimuz celestia degustare. Si michi
petōri talia fecit dñs/ quid faciet si correxero vitā
meā ⁊ cum toto conamine volucro me in melius p

monere celestibus meditationib⁹ dedicare vel occupari et de cetero sibi soli adherere. qđ tñ facere recogitet auxilio dñi nō ppria virtute et sicut cogitat si opere adimpleat. Quod nobis pcedat qui ē bñdictus in secula seculor. Amen

¶ Petitio ad excitandū cor in amorē dulcissimi iesu Ca. xviii.

Domine deus meus quō ausus sum te alloqui vilissima creatura. Nam fetidissimus et horribilissimus sum et vile stercus vermisq; nequissimus et vanissimus homo. Tu autē es deus deorum rex regū dominus dominātium omne bonū/omne honestū et pulchrū/omnis vtilitas/ois amenitas/omnis suauitas/fons splēdozis/fons odoris/fons amoris/fons dulcoris/et intimus dilectionis amplexus. Et tñ me rogas et ego fugio. de me es sollicitus et de te nō curo. michi semp seruis et ego te semp offendo. te michi tribuis et ego te semper cōtenno. me ergo vanitatē et nichil diligis. et ego te infinitū et inenarrabile donum speruo. Fetorē horrozē inartalē dolorē tibi o beatissime bēignissime amāissime sponse ppono plus me allicit creatura q̄ creator vanitas q̄ cēmitas/ detestabilissima miseria q̄ summa felicitas. q̄ palus me inclinā sordes q̄ eleuet pulchritudo. seruit⁹ q̄ magnitudo/ amaritudo q̄ dulcedo. Nam et meliora sunt vulnera diligētis q̄ frudulantis oscula. et tñ plus approbo et affecto frudulātis vulnera q̄ diligētis oscula. Sed ne reminiscaris dñe delicta mea vel parentū meorū sed pietatis tue viscera et dolores vulnerum tuorum. Non quod ego sed tu fecisti in me respice non qđ ego sed quod tu p me sustinuisti considera

Si me ut ofidis diligis cur me reliquis cur me va-
gari permittis. Ne ergo amatissimo tenere timore re-
stringe amore quæta dulcore. Dulcissime sponse ne
scio nequò volo tibi fuisse tibi adherere te toto cor-
de in omni vna particula cordis amare. Et hoc in me
operari potes tu scis. hoc de me tu vis a me exiguis
quod ergo deficiam in beneplacito meo vel tu in tuo. Ob-
secro ut non frualeat homo sed deus. Nolo in hac tristate
deficere sed me reficere. non succubere sed succurrere
festinater. Quando luxuriose me vides et me nimis
imo inter tuas creaturas lascive amando totam meam
substantiam dissipauit. Nunc recognoscet penuriam et mi-
seriam suam et famelico appetitu ad paterne matris vis-
cera redeuntis succurre miserando. et me oculis tue
pietatis agnosce. et dignare michi radius tue gratie
letabilis occurrere. et cum amplexibus pacis et que-
tis oscula largiatis michi. Certe recognosco quod in
celum. id est totam curiam celestem et ecclesiam romanam. imo in
omnem creaturam tuam et coram te peccando peccauit.
immo et tibi soli peccauit et malum coram te fecit. et certe
non sum dignus vocari filius tuus. immo nec mercena-
narius vel etiam seruus tuus aut aliqua viliissima
creatura tua. Sed miserere mei et dele iniquitatem meam
ut iustificeris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris
quod dicitur alicui mee inimici mei non est salus ipsi in deo
eius. Obsecro iube ut detur michi prima caritatis
stola. fidei feruentis anulus et calciamentis eleuationis
et confirmantis spei. protegatur pedes. id est affectus san-
guine veri vituli occisi inpinguet effectus et reficiatur
affectus. Apertas cor meum bone iesu ad tua vulne-
ra ut quantum me diligas recognoscam ut sic ebullus tuo
sanguine totus in te resoluar amore. Intret dolor

tuus in intima mea et explet omnem amorem meum alienum.
 Sim tecum crucifixus mundo ut sim mortuus et vita
 mea abscondita sit solum tecum in deo. Vita vera
 vita beata vita felix quam abscondita est ipsi mundo et as-
 sociata ipsi christo in deo centro suo quiescat. Anus est michi
 necessarium unum solum quero. Abscedat ergo a me sa-
 tasinata multitudo quia unus est dilectus meus. Unus
 est spiritus meus. Unus est amor meus dominus meus iesus christus
 deus meus. Nichil ergo michi sapit/nichil delectet
 nichil me alliciat nisi dominus iesus. Totus sit meus et
 totus sim suus et fiat cor meum unum eum ipso christo/nichil
 me iudicet scire nichil amare nichil affectare nisi
 dominum nostrum iesum christum et hunc crucifixum. Ergo bone
 domine iesu recollige me visceribus/refuge veribus. Ine-
 briavulneribus. Eulgila ergo anima mea ad viscera com-
 passionum quibus ploravit super hieremiam/super lazarium et in
 cruce. Imo in illis super te. et egrediebatur filius de loco
 voluptatis ad irrigandum paradisi qui est in quantum ca-
 pita diuisus. Si enim filius lachrymarum egrediebatur
 de loco voluptatis et omnem deliciarum quanto magis de-
 egredi de loco omnium spurcitarum. Ergo bone iesu pro
 me sumis delicias plenius plorasti. Eulgila etiam anima
 mea ad verba instructionum exhortationum et promissionum
 quam habes de verbo vite eterne eulgila etiam ad verba ex-
 probationis illusionis et occisionis ad dolores sceleris
 passionis et compassionis. Attendite inquit et videte si est
 dolor sicut dolor meus. Imo domine attendam et videbo si
 est amor sicut amor tuus. Imo et si est amor nisi amor
 tuus. Et ideo nichil nisi te vel propter te volo amare.
 Tu domine iesu me iniquum et pessimum peccatorem tuum vilis-
 simum fetorem stercoreum et horrorem vermium tuum amasti ut
 tanta pro me sustineris et pati digneris et ego te infinitum

bonū patrē piissimū spōsus dulcissimū oīs pulcritu-
dinis suauitatis ⁊ sanctitatis fontale p̄cipiū non
tū diligā vt saltē p te moriar mūdo. imo moriar ⁊
michi vt totus tecū affixus ligno nichil sentiā nisi
te vt ⁊ viuā ego iam non ego viuat aūt in me xps.
Quid ergo retribuā dño p oīb⁹ q̄ retribuit michi
Calicē salutaris accipiē ⁊ nomē domini iuocabo.
Sit ergo hīc calix passiōis p̄tinu⁹ in corpore salus
sup abū dātia gr̄c radiceē in corde melos dñe lau-
dis diffundat q̄ si indefinēter i ore. Laudabo enī
deū meū i vita mea psallā deo meo q̄ diu fuero. No-
cūdū sit ei cloquū meū ego dño delectabor in dño.
Elevabor ⁊ oñdam ei faciē mētis et in auribus ei⁹
ab ore meo resonabit iminēsa gr̄arum actio et ma-
gnificētie sue laus. Recedāt ergo de cetero oīa ve-
tera de ore meo ⁊ de aīo meo. qz de⁹ sciētiaz dñs ē
⁊ ipsi p̄parātur cogitōes ⁊ voces. Arcum fortium
supabo ⁊ iduarū tute exultabo. Saudēs gaudebo
solū dño ⁊ replcib⁹ os meū iubilo ⁊ omīa ossa mea
exultabūt in deo meo. qz me totuz offerā saluatori
meo. Quiescet cor meū in dulcedine bonitatis im-
mēse laudabo excellētiā gl̄ic summe ⁊ sequar vesti-
gia passiōis acerbe. Corp⁹ conculcēt/cor cleuetur
laude dño replcat os meū vt die ac nocte quotidie
dci mei magnitudie locat vel cātet. Oīa abiiciēs
totus in se sitiens. nichil p̄ter te sētens resoluar in
ter in te cētraliter quiescā. Abscedat vanitas/ac-
cedat deitas trāsformet caritas ⁊ fiā totus diuin⁹
Aperiat cor meū aperiantē cordis vulnera iūganē
intima. et sim vnum cum xpo. Amen.

ExPLICIT scda pars hui⁹ libri q̄ specialf tractat
de his q̄ ad p̄tēplationē dispositiua ⁊ iuctiua sūt
et de p̄fectu contemplationis.

C Sequitur tertia pars

C Incipit tertia pars huius libri que specialiter tractat de contēplationis quiete et de his que ad dictā quietem peruenire volētibus perutilia ⁊ necessaria sunt. **C** Et primo que sunt q̄ inducunt hominem ad contēplationis quietam

Capitulum primum

I ad cōtēplationis quietē volueris
 puenire in te tria studeas radicare

C Primum est vt q̄tum tuū conditorē offenderis et a te et ab aliis quotidie offendas recognoscas et de tuis scelerib⁹ iuste dolēs aliūq; tanq̄ tibi p̄patiens abūdāter si potes quotidie lachrimaris. ⁊ hec cogitās magis trīstari desideres q̄ gaudere cernens q̄ nō sumus in statu leticie sed meroris. Magnū est enī si deus nostrum sic grauitē offensum in nostris delictis possumus toto tēpore vite nostre plorādo placare. Et hanc consolationē debemus eligere in p̄senti pro posse semper nostras ⁊ proximorū miseras et nequitas deplorare et ip̄e benignissimus dñs a se sic fideliter in amaritudine exhi post lachrimarū fletum exultationē infundet. Et sicut aqua in vite putrefacta cū solis calore decocta in vlnū vertit. Sic lachryme ip̄fecte contrito feruore caritatis decocte in vlnū leticie conuertuntur. Nec enī deus dominū tā nobilem in aliqua domo habitare nisi mūdissimā inuenerit ⁊ ⁊ eū omni diligentia lachrymis exp̄tatā. **C** Secundū est vt nitaris q̄tum potes christi cōpati passioni et vbiq; cum tecū circumferre in corde. Nisi enim compatiendo nouerimus pati secum/ secū non poterimus locundari. Si enī

bene passionem fueris meditatus et multum intraveris latus eius cito venies ad cor eius. **O** felix cor quod sic cordi christi dulciter colligatur cuius leuis sub capite eius et dextera illud amplexatur. quia tunc recte cum sponsa sponsum collocatur et colligatur in cubiculo. Sed optimum cor michi narrat obsecro dulcedinem quam tu sentis quibus affluis deliciis non occultes. Sed ut bene video non audis quia cor tuum absorptum est pro dulcore. Nam tu interpretis tui existens in carcere oblitus es. Cerno cum sic te amenitate nimia esse captum ut iam non sint amplius neque vox neque sensus. Quicquid enim ad contemplationis quietem et dulcedinem nisi per istud ostium voluerit intrare furem se reputet et latronem. **T**ertium est ut possideri non cupias nisi deus et quicquid nisi deum habueris aut oblatum fuerit vel videris. aut noscere audieris debes tanquam de tot filiis non curare. sed in deo solo stabilis mentem tuam et solus solus tibi iungaris. Tunc in auribus tuis melos sue eloquentie resonabit. thesauros sue sapientie. reuelabit melliflua oscula exhibebit. teque pro deliciis non poteris sustinere. et suis te sustentans amplexibus nimia dulcedine absorberis. **O** felix anima quae nos in tanta amaritudine reliquisti. **A**nunciamus nobis obsecro si tibi sufficit istud bonum aut si vis quod de nostris obsequiis tibi transmittamus. Sed ut puto vel credo nos reputas non exentibus sed stercoreibus abundare. Quid tibi offedimus o anima mea foeditate repleta quae etiam maxima nostra aspicere non dignaris. Quare que sic designamus tu contentus? Sed ut video nobis non loqueris quia rapta es a dilecto. **O** amor ineffabilis qui sic cor con-

glutinat suo fin. **M**irā benignitas saluatoris q̄ se singulariter diligentes tam dono visitat excellēti.

¶ Q̄ gloriosum sit & qualiter possit homo mutari in deum Ca. ii.

O Mirabilis mutatio dextre excelsi. Sic enim apud homines tēporalia diligētes vel amantes mirabile esset si quis vnū fetidissimū stercus cōmutaret in oēs delicias & honores mundi hui⁹/ scz vt pro vno fetidissimo stercore haberet huius mūdi plenā dominationē. & q̄tus ad tēporalia ad modū imperatoris. & q̄tū ad spiritualia ad modū pape, et nullā resistētiā habere posset. et insuper maligni spūs obtēperarēt ei. & non solū terra/ sed etiā celi & sydera ad suum regerētur nutū/ mortificare etiā posset & mortuos suscitare et infirmos curare. & etiā posset cursum nature in oibus mutare. et haberet oēs diuitias & delicias quas circa deū posset excogitare. imo quas de⁹ posset facere dum tñ in deū non ducerēt. sic imo sine comparatiōe multo magis ē admirabilis laudabilis et amabilis illa cōmutatio qñ quis. cōmutat se i deū. **N**ā maior est sine cōparatione distātia inter hominē & deum q̄ inter q̄cunq; villissimā creaturā & omnia q̄ circa se deus facere posset. **T**unc autē homo seipm̄ cōmutat in deū quādo eligit & diligit se odiri/ & solū deū diligere & circa nichil aliud vult affici nisi solū circa deum. & ille solus in suo iacet affectu et de nichilo curat nisi de ip̄o deo et totaliter sitit quomō per se vel per alios honorificēt domin⁹ deus suus. **¶** cōmutatio desiderabilis. **N**ā certe iste vulnera pctōy in xp̄i vulnera cōmutauit & mēt̄is fetiditatē

In dei bonitatem suam vilitatem in dei maiestatem
suam nequitiam in dei clementiam amaritudinem cor-
dis in dulcedinem creatoris. Nam totus est in deum
vel dei et nichil nisi deum requirit. Cor suum plenum
est ipso deo. se exiit et deus induit. zelo dei sibi met
guerram facit tanquam crudelissimo hosti. Si ergo ta-
lis est commutatio ista. cur serue nequam infidele man-
cipium inutilis creatura hoc adimplere retardas
Cave etiam ne hoc adimplere studeas cum torpore
vel tempore operis. grauiamine cordis. anxietate
pectoris. insensibilitate mentis. sed potius cum animi
aueritate. feruoris intentione. amoris immensitate.
maxime cum nichil sit utilius homini. nichil delecta-
bilis. nichil nobilis. Si ergo te ipsum exueris et
per hunc modum in deum intraueris cave ne extra
ipsum possis aliquo modo iueniri. Et si aliqua me-
ritis in firmitate vel negligentia te exire contingerit
illic statim recurre cum fletu et deprecare suppli-
citer ut tibi indulgeat et dignetur te fugituum ser-
uum recipere. Et tunc proponas firmiter. in corde
tuo quod amplius inde non exeat. Non tamen dicunt
tale propositum facias quod ad nouam culpam te obliget
quod fragiles sumus et constantes. et si milleies ab
eo exieris totiens ad ipsum recurras Regula istius
capituli bona est. Quod nullus cum deo potest bene
perfecte uniri vel esse qui alicui creature affectum
suum ligatum siue inclinatum habet.

Cum quod mirabile est gustantem semel deum posse ab
eo amplius separari. Ca. iiii.

Altum mirari debemus. imo nos non miremur
quomodo homo semel deum degustans et eius
dulcedinem potest ab eo amplius aliquatenus sepa-

185
rari. et quomodo non obliuiscitur omnia ex ebrietate nimia et comedere et bibere ac dormire et si quod aliud ante ipsum ponatur quomodo potest ibi aliud quod suum dominum benignissimum intueri et in eo summa dulcedine delectari cum ipsum in omnibus sciat esse et in omnibus illam inuenire possit ac omnibus requiescat. **Q**uod bonus israel deus his qui recto sunt corde. **Q**uod dulcis et suavis est spiritus eius in eis. **Q**uanta amaritudine. quanta tristitia quanta anxietate repleti deberet aliquis qui etiam ad momentum illa sequestraretur dulcedine

Consequenter homo in breui potest esse perfectus. ca. iiii.

Quicumque per contemplationem ad summitatem motus dei uult peruenire/ oportet quod nunquam quiescat dum uigilat. sed semper per mentis elevationem ascendat. Nam in isto ascensu non quiescere est quiescere. et quod quiescere uult fatigatur nec post ea sic potest bene ascendere. imo contingit aliquando quod cum quiescere uult in tantum fatigatur ut amplius nullomodo ascendere possit. In ascensu enim montis materialis/ quia caro infirma est. quietem interpositam requirit. In ascensu autem montis spiritualis. quia spiritus promptus est. contrarium requiritur ut licet non quiescat spiritus sed dum fatigatur tunc ascendere debet velocius currere fortius et recitior fiet et uisus diuor erit ad maiora. et sibi leuius apparebit et delectabilis et suauis et dulcis gradus non quiescere eligens pro quiete. Et ideo stulti sunt et quid sit contemplatio in experti qui causa resumendi vires requiescunt. Tunc habeant pro certo quia in illa quiete vires minime resumunt sed potius disperdunt. Unde si fortiter currit anima contemplantis tunc suaue

est ei si plane incedat incipit fatigari si quiescit vol-
res disperdit. Et ideo non est aliud nisi cum virgine
ascēdere in mētans cum festinatiōe. Si quis hoc
capere nō potest / sed vult quiesceret et tamē ascēsu
in desiderio habet. hoc restat remedium quāuis non
valcat his que dicta sunt adequari / scilicet vt saltem
moduz ascēdētium materialit̄ non deserat. Nam
qui materialiter in montē ascēdunt et in medio fa-
tigati quiescere volunt non descendunt ad quiescē-
dum in valle. quia sic ad summitates nunquā venire
possent et stultissimi reputarētur ab oībus hoībus
Sic sunt stulti reputādi et nunquā ad cacumen con-
tēplationis peruenient. qui hodie per contempla-
tionem modicus vel multum ascēdunt et affecti te-
dio ad locum vnde veniunt siue ad statutum vs̄ re-
recesserant redeunt ad quiescēdum et ī peccatoruz
siue vanitatum vellibus seu impfectionis planicie
credunt ad ascensum effici fortiores ignorantes quod
vix poterunt ad locum siue statum ad quez perue-
nerant peruenire. Et ista est ratio sicut credo qua-
re sic pauci homines contemplatiui attingunt sup-
ellium montis. Vnde si homo ascenderet quantum
posset et ibi quiesceret nō inde recedēs aliquo mō
et cras eleuaretur altius. et ibi etiā figeret pedes
cordis et postmodū sic ascēderet sic faciēdo semp.
Dico vobis quod iste plus proficeret in vno mense quā
alius in quadraginta ānis quod retrocederet ad quie-
scendū et semper ad idem rediret. Et credo quod iste
in breui consummaretur in statu. et esset gloriosus
corā deo et a tota celesti curia predilectus. Si autē
in monte timueris aliquid curras ad cauernas la-
teris christi. Si vero non potes abstinere a valle quod

ibi nutritus es. nec vis adimplere que dixi. hoc sal-
tem facit ad vallem tue miserie et totius humani
generis condescendas p̄ humilitatē tuā et cōpassio-
nem p̄ x̄m tam de tuis q̄ de alienis dolendo pec-
catis et p̄ eis veniam postulando a deo. Quā ipse
concedat qui est benedictus in secula. Amen.

Cande hec breuis regula hec omnia in breui cō-
prehendit. Qui voluerit per contemplationes ad
summitatem montis domini puenire non quiescat
nec retrocedat donec assecutus fuerit quod inten-
dit nisi forte descendere vclit ad suorum et aliorum
tristitiam peccatorum. ca. v.

Quomodo anima inebriatur in contemplatōe
a creatore suo.

O Altitudo diuinitatis sapientie et scientie dei q̄
incomprehensibilia sunt iudicia eius et inue-
stigabiles vie eius. Quis ascendet in montes dñi/
aut quis stabit in loco sancto eius. Sz si q̄s ascen-
dere voluerit per quas viam cū inuestigabiles sint
vie eius. audi dilectū tuū anima dilecta/et gaude
cum cuncta que dicta sunt euz omni diligentia stu-
deris adimplere. et sic deo appropinquaueris vt
nichil p̄ter ipsum valeas cogitare. et cetera p̄-
ter ipsum tibi sint in nimia amaritudine et quasi li-
bentius velles animam a corpore separari q̄ ani-
mam tuam separare a continua cogitatione dei tui
vel quasi continua. et quasi videretur tibi q̄ teipm
non ames nisi te propter ipsum amaueris. Quid tibi
de dilecto tuo cōtingat ausculta amore repleta
imo in amore cōuersa. Iste dilectus tuus o dilecta
a quo non potes aliquatenus separari teipsum a
cogitatu tuo continuo paulisper subtrahet. Ita scz

vt cor tuū circa aliquid aliud incipiet euagari. Et tu videns eum quem fortiter diligis ab secessisse nimia auaritate repleta quæres vndique quomodo possis quæ sic fortiter diligis inuenire omnibusque creaturis breuiter nunciabis vt dicant vel indicent tibi vbi est dilectus tuus. quia languida efficieris pro amore. Quanto tunc fleu quæsi a lamentatione perfundaris. quanta anxietate post dilectum tuum discurras tibi nescio enarrare. Sed o mirabilis inebriatio amoris. Hoc ipso quod in ipsum tendis cum ipso es et ignoras. Sed quid faciet dilectus tuus omni amore repletus. Nunquid poterit se amplius occultare. Sed dilectissimus sponsus tuus quotiens presentabit. Et tu illum videns quæ cum tanta auaritate questeras nimio amore amplexaberis eum semper tamē cum omni reuerentia et timore. Sed quanta ad hæc assit tibi consolatio / tunc si sapiens fueris poteris experiri. Sed audio amantissima domini cum te securus reddideris iterum se absentabit et tunc maiorē ardozem quam prius ipsum requirendo habebis. Quid tibi dicam? Iterum se absentabit et iterum atque iterum. et breuiter totiens a te se absentabit donec sis sollicita custodire eum vt te securam non audeas reddere et omnia habeas iam suspecta. Sed o felix anima audi quod faciet tibi dilectus tuus. Cum seculi incipies delectari vel quietari vino dulcissimo incipiet te potare. Et tu eius electa dulcedine amplius eum incipies affectare et ipse largissimus amplius tibi dabit et quanto plus dabit amplius postulabis et ipse benignissimus amplius tibi ministrabit. Quid dicam. Satiari non poteris donec inebriata fueris et vino iam vndique perfusa. Verus

aut post frequentē et nimis inebriationē saporem
 aut raptū consequaris sicut dñs tibi cōcesserit po-
 teris experiri. Vargissim⁹ est ei et plus sine para-
 tione q̄ credi veleat elargiē. Hoc tñ debes semper
 habere in corde tuo q̄ tu sis vilissimus ⁊ q̄ nullo
 ad hoc apt⁹ sis. Imo per maximū tibi debet videri
 si ipse delet pctā tua etiā cum quantacūq; penarū
 afflictione in hoc mundo. qui est laudabilis ⁊ glo-
 riosus in secula. Amen.

¶ q̄ homo ante raptum diuersimode inebriatur.
 Capitulū sextum

Quoniam in pluribus locis supradictorū capi-
 tulozum diximus hominem diuina influentia
 inebriari posse vt mens tua āplius eleuetur. volo
 vt ebrietatē illarum influētiarum diuinarum non
 ignores. Debes enim intelligere q̄ vir contēpla-
 tiuus q̄uis multas consolationes habeat spiritu-
 les ante q̄ ad sapore ⁊ raptum perueniat ad quod
 pauci attingunt valet duplicē experiri ebrietatez.
 Prima est quedā abūdantia iocunditas in corde
 et vehemēs iubilatio mentis q̄ post multum fluxū
 aut considerationē passionis christi/aut p̄ magnū
 seruoze amoris singularis in deū venit ex quadā
 noua influentia ⁊ diuina irradiatione in mentē. Et
 illa ieticia tantū abūdat in corde vt etiam in mē-
 bra corporis redūdet et illa faciet diuine clemētie
 arridere et p̄ exultatione nimia ad modum ebriū
 precipitāter graditur quietē nō sustinēs et creatu-
 ras quas inuenit sui creatoris amoris magnitudi-
 ne amplexatur. et bene potes credere q̄ cor suum
 nō multū applicat ad terrena sed si aliqd̄ occurrit
 oīa reputat eē vana. Est alia vnicedo siue ebrietas

que nimis dulcedine replet cor ex diuino consortio
hec uenit per contēplationis quietem et intantum
abundat hec dulcedo in corde ut redundet ad oīa
membra abūde a deo ut totus sibi tam interior q̄
exterior mellifluus uideat. Et sicut p̄ia ebrietas
p̄e hilaritate quietē nō sustinebat sic et ista p̄e ni-
mia dulcedine quiescere facit. Et hec intantum incen-
dat ut saporē generet non auferet totalit̄ particu-
lariū sensuum actus. sed ad modū ebrii esse liberos
nō p̄mittit. et tunc quasi q̄quid uiderit reputabit
quedā diuina dulcedine abūdare. Et quous prima
sic intentione leticie et ista intēione dulcedis tamē
non oportet dubitare quin illa sentiat dulcedinem
et ista leticia non p̄iueat. Et quous non sit necesse ti-
mere de puma sed potius sit gaudendus t̄i de sc̄da
que cōsistit ī quadam admirabili dulcedine cordis
semp securū est dubitare. q̄ dyabolus trauffigurat
se ī angelum lucis et cōsueuit aliquādo similia p̄cu-
rare. Vellet enī q̄ homo superbiret et se aliquid re-
putaret ut talibus delictis frueret et ibidem q̄sce-
ret ut sic auerteret a deo. Et hoc bene permetteret
d̄s euenire. q̄ aliq̄ contemplatiui aliquando de se
nimis p̄sumunt aliosq̄ contēnunt et credunt se deo
esse proximos cum tamen sint per superbias ab eo
nimis elongati. Et ideo dyabolus pater superbie
hanc potestatem in eos accipit / ut talibus delictis
illos decipere possit. Et ideo cum summa diligētia
attendendum est ut quādo cūq̄ acciderit talis de-
lectatio aciem mētis in deum dirigas. nec ab ipso
cor tuū discedat. Et si delectari oporteat solum de-
lecteris in deum. Tunc si a deo esse et illa dulcedo
deberet intēdi si a dyabolo deberet p̄suari / aut

saltē remitti. quod si deus in hoc te voluerit aliquā
 consolari vt qui pro tuis aliorūq; peccatis amari-
 tudine replearis aliquā deliciis perfruaris regratia
 ri sibi debes vt potes. et adhuc tamē timere ne pre-
 sumptionē incurras. Potes enim cogitare ad hu-
 milandum cor tuuz sub hac dulcedine q; dominus
 pro paruo aliquo bono quod facis in pñti quod tu
 reputas esse magnū fortasse vult tibi pro premio
 dare illud q; te premiis eternis reputat esse indi-
 gnum. Potes enī timere ne istud dulcissimū vinuz
 tibi adhuc spiritualiter febricitanti i periculū mor-
 tis inducat. i. occasionaliter te faciat subire. Ideo
 pleno corde dum sumus in hac valle miserie consti-
 tuti debemus magis appetere cuz christo crucifixo
 affligi q; periculosis deliciis afflui. Et sicut cotidie
 peccam⁹ imo quasi continue/sic debemus p eis de-
 peccatis velle penam continuaz sustinere. Et sicut
 sumus vilissimi serui dei sic debz nobis placere imo
 debemus appetere ab oibus vilissimi reputari. Et
 sicut ad honorē dei facti sumus sic illud solum de-
 beret in me et in aliis placere michi quod ad suuz
 tendit honorē. et illud solū displicere quod in con-
 trariū vergit. De indifferentib⁹ autē nullo mō debe-
 mus curare nisi q; omnia debem⁹ ad laudē dei re-
 ferre. Quod nobis concedat. &c.

¶ q; contemplatiu⁹ debet gaudere de bonis pro-
 ximi quod si non fecerit tria mala comittet.

Capitulum septimū

DEc oīa etiam appetere debeo contemplatiue
 Deullibet homini et debes p quolibet hoīe soli-
 cite orare. Et qñ vides aliquod bonum in primo
 mirabiliter gaudere debes etiaz si illud nō videas

in te. qđ si non feceris sed potius dolueris tria ma
xima mala in hoc cōmittis. Prīmū est qđ honorem
dei qui in bonis illius resultat odire videris. Se
cundū est qđ passionē christi qui ad hoc ē passus vt
vnusquisq; abundet virtutibus contēnis. Tertium
est qđ caritatē qua pximum sicut teipsum diligere
debes et eius bonū affectare sicut tuum laceras et
diuidis. Multū ergo bonū pximi diligas et procu
res et maxime spirituale et etiam cum necessitas se
obulerit tēporale et semp spiritualia tibi dominus
exhibebit. et tandem ad celestia teuocabit. Ad que
nos perducatur qui pro nobis voluit crucis oppros
bria sustinere Amen ca. viii

Et qđ contēplatiu⁹ nō iudicet alios ppter defectus
id ipsis apparentes

diabolus in malicia antiquatus viros contem
plationis cernēs in celestibus conuersari. Tū
propter superbiaz est electus nititur modo aliquo
eos ad se attrahere. Et qui auidet eos nō posse vin
cere in aperto conatur saltē decipere eos in oculto
Sed quis diuersa mala diuersis temporibus sug
gerat tamen ad hoc nititur vt contēplatiuus de se
presumat et alios iudicet viciosos apostolice inhe
rens sententie omnia indicat spiritualis. et ipse a ne
mine iudicatur. Sz pestis atq; mors grauissime
et occulta hec deus fugat presumptionē pessimam
inducit et ad horrendam hec viscentem in crocels
facit stercora āplexari hec spirituali plenuz leticia
ad accidiā ducit hec oīa ad honorē dei referenda
facit dyabolice fraudari. Sed o homo nunquid in
astrū contēplationis accēdisti vt sic faciēs aliosq;
indicans debeas magis pceptiū sustinere. Pone

ergo te nouissimo loco in consideratione tuis ipsius
 & cadere non valebis & dei commendas opera omnia
 commedabis. Attende ergo o homo in contempla
 tione constitutus. & cognosce qualiter deus propter
 suum honorem faciens creaturam. diuersis diuersa
 voluit munera largiri. vt non vno modo sed multi
 formiter honorem atque sui thesauri manifestari ne
 queat & commendandi sua magnificentiam materiam
 multipliciter habemus. Debes ergo cogitare primo
 quod deus sicut bonus paterfamilias ordinans domum
 suam pensat filiorum sapientiam potentiam & bonitatem
 et secundum quod videtur diuersa committit officia & tribuit
 dignitates. Cogita ergo primo tu qui contemplationis
 vacas quod deus pater tuus benignissimus sciens te
 ad omnia inbecillē noluit te in periculosis & diffi
 cilibus ac implicatis operibus ministrare. sed sua
 clementia tanquam infirmum per contemplationis quietem
 te voluit consolari. Alios autem cernens in caritate
 feruētes & fortiter radicatos voluit super pericu
 losa & difficilia ordinare. sibi nihilominus quietem
 tribuens post labores consolationem non modicam
 in labore. Si ergo videris te spiritualibus inherere
 ceteros autem circa alia laborare non eos iudices sed
 sapientiam & bonitatem dei in eis inspice. Te autem
 infirmum agnosce aliosque considera esse fortes. Quo
 modo enim forte te reputare potes qui propter nimiam
 tui infirmitatem lecti mollicie id est contempla
 tionis dulcedinem sustinere non vales sed ad modum
 arundinis omni vento moueris. Quid ergo faceres
 si te opteret vna manu edificare & alia hostes gla
 dio effugare. nempe solo pauore deficeres. Lauda
 ergo dominum deum tuum qui potentes in arduis posuit

et aduersis prudētes cautos fecit studiis clemētes
bonorū tēporalium fecit distributores. Tu autē ne
deficeres voluit quiescere p̄ contēplationis quie-
tem ne errares. noluit te subtilia et curiosa inue-
stigare vt simplicitatē haberes ne malus dispen-
sator esses voluit te oīa abnegare vt paup̄ esses.
Non ergo te de istis exaltes et alios iudices s̄ ex-
altes. nec ab eis excludas eos quos videris ocio-
sos Debes enī cogitare q̄ tan q̄ sapiētes et probi
thesaurū acquisitū abscondūt laborātes in occulto
et in publico quiescentes. Aut certe cogita q̄ ille
qui dedit ventis pondus permittit eos in istis mi-
nimis et manifestis deficere. ne de maximis q̄ sibi
concedit in sup̄biam elucentur. Et quis sic facere
debeas de omnibus supradictis. tamē qui auides
eos in periculo esse debes tu qui in quiete es p̄ eis
orare vt sic possis eos allicere ad quietem. Debes
secundo omnia ad laudē creatoris reducere quod
facere poteris per hunc modum et etiam melius
si dñs dignabitur tibi iudicare. Cum etiā videris
aliquos in prelacione temporalis vel spiritualis/siue
in dignitate aliqua constitutos hoc esse factum ad
commēdandū magnificētiam et potentiā dei cogi-
tabis et eum laudabis. Cum autē aliquos insistentes
creaturarū occultissima inquirētes et quēlibet ver-
siculum curiosissime obseruātes te ordinātes hoc
esse ad manifestandū dei sapiētiam non ignores
in eis diuinā sapiētiam commēdabis. Cum autem
videris aliquos tēporalibus negotiis insistentes
in ipsis laudabis dei prouidētiam per tales quie-
scētibus prouidētiam. Si videris aliquos insistere

operibus pletatis in ipsis laudibus diuinā boni-
tatem se ad omnia diffundētem. Si videas aliquos
ceteros iudicare/ domini iudiciū time. Si videas
penā inferētes diuinam recogita iusticiā. Si rigi-
dos diuine iusticie expauesce rigore Si reprehē-
sores causay discussionis futuri iudiciū recordare.
Si calore habueris cogita dei patris erga nos
nimiam caritatem qua suū filiū voluit incarnari &
pro nobis omnibus crucifigi. Si videris prelatos
circa punitionē remissos in eis diuinam misericor-
diam commēdabis. Si frigus habueris ab omni
estu miseric ad refrigeriū auhelabis. Et sic omnia
potes reducere ad laudē conditoris. Non enī de-
bet esse creatura in qua tuū honorifices creatorē
Hoc ipso enī omnis creatura digna ē omni laudē
q̄ a deo condita est & ab eo conseruat in esse. & hoc
ipso q̄ dat esse scz dei eius et suum mirabiliter cō-
mēdat auctorē. Hec pauca exempla posui vt ha-
beas mentē et viā ad maiora. Et istud est diuinū
iudiciū ad quod te voluit apostolus inuitare in
auctoritate predicta quam tu pessime assumebas
Non enī vult apostolus innuere q̄ spiritalis hō
ceteros debeat contēnere vel iudicare cum alibi
ipse dicat. Nolite ante tempus iudicare Et alibi.
Tu qui es qui alienū seruum iudicas Sz tu dices
q̄ hec secreta diuine sapientie non percipit homo
carnalis sed spiritali mente predictus. vt dixi q̄
melius in creatura qualibet iudicabit. i. discernet
Iudica ergo & tu omnia/ id est diuinam sapientiā
et bonitatem in omni creatura discerne vt verum
omniū honorifices conditorē Si autem aliquem
certitudinaliter et probabiliter tu noueris pecca

tozem caue diligenter ne propter hoc ipsum con-
pānes nec etiā ipsum cōmendes. sed viciū tibi dis-
pliceat ⁊ cōpattaris ī q̄tum poteris persone. Lau-
dabis etiā dominum deum tuū qui non permisit
Impiū grau⁹ cadere/nec te illud viciū perpetrare.
Nullo modo enim dubites q̄ si te nō custodiret a
malo grauissima ⁊ turpissima duduces ad effe-
ctū. Deū etiā suppliciter exorabis vt ipsum ⁊ quē
libet peccatorē releuet a peccato ⁊ te custodiat ab
omni malo. Nisi enī noueris cōpati peccatis pro-
ximorum ad bonū indurabitur cor tuum. et forte
in malū corruēs sine freno. Qui enī fideliter ora-
tione vel exhortatione bonū pximi non procurat
cū facere potest nō dubito q̄ ab ipso domino elon-
gatur. Sed q̄tomagis credis ab his dominū elō-
gari qui arriūdo detractoribus ac ceteris pecca-
toribus applaudēdo eos in sua malicia fauent et
audatiā tribuunt iterum familia faciendī. Si ergo
oportunitas se obtulerit malum argue/aut si non
expedierit saltem tristitiam pretende facies vt ali-
qualiter confundatur peccator. Nec attēdas ma-
gnitudinē alicuius qz illum reputat esse magnum
q̄ appropinquat deo ⁊ tanto meliorem vel maiorem
quanto amplius appropinquabit. Que enī peruersi-
tas facit seruū dyaboli timere ⁊ magnū reputare.
⁊ filium dei adoptiuū contēnere iam arram patrie
possidentē. Vesania est nimis magna. A qua nos
custodiat x̄ps qui est benedictus deus in secula se-
culorum Amen.

¶ q̄ contemplatiuus non reputet
alios impares sibi.

Capitulum nonum.

Non cessans antiquus hostis cum non potest
 virum contēplatum in hoc decipere vt velit
 alios iudicare saltē nititur eos ad hoc deducere.
 vt qz vident se in multis operibus que ipsi faciūt
 pficere alios ip̄fectos esse iudicent. qz eisdē non
 vacant laboribus. aut certe qz eadē qua ipsi solli-
 citudine et quiete sue vilis z abstinentia non vitū-
 tur s; potius eos vident fm suum iudiciū ociosos
 vel cernunt eos circa tēporalia ip̄licatos ī quib⁹
 ipsi qui sic mundo pficiunt aliquando offendunt.
 Sed o error pessime z occulte qui fm exteriorem
 cōuersationē vult de interiori hoīe iudicare. Non
 enim requirit nisi laborem corporis q̄tum laborem
 cordis edificium spirituale. Imo apud deū primum
 sine secundo nō valeat. secundum aut sic sine primo
 et qd vni est nociuū alii quandoq; perutile erit. Et
 sicut facies hominū sunt diuerse sic z mod⁹ viuēdi
 z in bono pficendi. Et ideo quando te vides lau-
 dabilibus opibus fulgere z alios vides circa alia
 intentos z negligētes cogitare debes q̄ licet ista
 sint in aperto in occulto tamē vel saltem in cordis
 cubiculo laborant opera delicata Et qz deus illos
 per cordis sanctitatē diligit specialiter forte non
 curat eos exteriorib⁹ laboribus aggrauare. vt ne
 tam interius q̄ exterius laborantes sustinere non
 possent. Debes ergo ad istam tēptationem erpel-
 lendā primo in corde tuo cogitare q̄ non est cōsue-
 tudo q̄ filii regū quotidie ad lucrādū panē suum
 manualib⁹ operibus se affligāt s; vt delicate z sine
 labore magno de regalibus deliciis nutriantur.
 Nam sic est ad litterā q̄ oportebit multoties vnū
 fratrē ad habendā vnā deuotionem aut aliquam

interiore ordinatione multū laborare. et illud idem
vel melius habebit alius in sola mente conuersio
ne ad deū. Secundo cogitare debes quod illud quod
habere laboras et modo de nouo incipis degustare
sicut iam in aliis inueteratū et firmiter radicum.
Et fortassis ista est ratio vna quare affici sicut tu
extremis circa bona spiritualia non videtur quod dul
cedo spirituali de nouo ventens mutatione indu
cit, sed non sicut credo illū qui tam diu est mutatus
imutat sed perficit et conseruat. Et quoniam vides te quodā
modo liquefacti pro amore alios vero minime cogi
tare debes quod ad calorem solis iusticie ad similis
dinem solis materialis aliqui liquefiunt pro amoris
feruore adeo ut sua membra valeant sustinere. Alii
vero desiccantur. non solum ab aquositate peccati, sed
etiam ab humiditate reliquarum peccati et in bono
ita consolidantur contra malum ut nichil a caritate
dei valeat eos separare. Aliqui vero maturescunt
ita quod sibi tam interius quam exterius dulcissimi vide
antur et abolita tam omni mentis acerbitate tam
potius in patria quam in via habitare cernantur. Aliqui
vero crescendo ad modum arborum quous tales dulce
dines non degustent, crescetes tamen de die in diem
fiunt apud deum maiores. Alii autem putrescunt
ut mali. Cum ergo aliquos istorum effectum rectis
plis debes credere quod ille idem effectus vel maior
sit in fratre tuo. Et quous non sic cito liquefiat pro
amore sicut tu fortassis consolidat vel maturescit
vel crescit in bono et huiusmodi sunt forsitan meli
ores effectus. Et certe cum credis te liquefieri tu
marcescis. et ideo alios non minus te propter talia
perfectos iudices sed potius time ne sibi tu valeas

comparari. Nam si cera cū liquefeit ad solem. ce-
 teris creaturis diceret nullum bñficiū solis aut
 nō ita magnū percipiis sicut ego stultū esset. qz et
 si nō liq̄fiant ad solē sicut ipsa tñ arbores potiora
 fructus p̄cipiunt beneficia. Potes et ad te adhuc
 totaliter predictam tēptationē effugare. Debes
 nāqz cogitare q̄ sicut q̄rū ad bona tēporalia bo-
 nitatē dei percipiam⁹ oīis ita tamen q̄ s̄m aliam
 rationē iste et ille et quot hoīes imo quot creature
 sunt tot participandi dei bonitatē differētes ratio-
 nes recipiunt ita simili modo credendum est q̄rū
 ad spiritualia in rationalibus creaturis. Nā gr̄a
 naturā perficit. et hanc diuersitatē in spiritualibus
 innuitur apostolus ad corinth̄ cum dixisset. Uolo
 aut̄ oēs homines esse sicut meipsum cū statim sub-
 dit. sed vnusquisqz p̄prium donum ex deo habet.
 alius quidē sic alius vero sic. Et ex aliis diuersis
 locis hanc veritatē habere potes. Si ergo ita est
 quo modo non aliter spiritualit̄ uiuet et seruiet iste
 q̄rū. Aliqui enī tendunt ad deū per quietē. aliiqz
 per laborē alii sic. alii vero sic. Et multo tiens est
 melior qui uilior reputatur. Non ergo aliquē im-
 perfectiorē te iudices si non facit oīa que tu facis
 Cum etiā uides fratrem tuū cū aliquo uel cum ali-
 quibus p̄morari et tu solitarius es tunc cogitare
 debes q̄ iste p̄fectus est in caritate et propter ma-
 gnā dei dilectionē ubiqz sit cū eo siue cum fratri-
 bus sit siue solus. Et quia tu in dilectione dei es
 imperfectus vix te potes ad p̄ximum conuertere
 quin offendas. vix autē aut nunq̄ ad deum potes
 bene te conuertere quin oporteat te a proximo se-
 questrari. sed hoc certe imperfectionis est. Nam

angeli qui sunt in caritate perfecti ita bene mouē
tur in deū cum sunt nobiscū/aut cum nobis iuni-
strant sicut cū sint in celo empirio. Hoc tamen nō
dico qz credā sic totaliter posse in via fieri siue dū
viatores sumus sed aliquo modo possums eos sequi
Adhuc etiā potes cogitare q̄ sunt ab istis exteri-
oribus retracti ⁊ soli deo vacant. Et ita feruenter
mouentur in ipsum q̄ ppter nimiam intentionem
mentis corpus dissolui videatur ⁊ ad nimiam redi-
gatur debilitatē. Et ideo vt vires resumant ne pe-
nitus deficient ⁊ ne etiā sua sanctitas ab aliis ad-
uertatur se offerunt vt seruos solatio proximorum
semper tamen omnia ad honorem dei faciētes Et
ideo stultū est fratrem suum iudicare pro qualibet
trufa vel imperfectū reputare. Sunt enim hodie
multi honestissimi exterius qui parum proficiunt
interius. et multi sunt dissoluti in gestibus qui sunt
in corde sanctissimi aut amicitissimi dei. Aut quod
peius est aliqui sunt odoriferi hoībus ⁊ coram deo
sunt fetidissimi ⁊ sue exterioris sanctitatis laus suā
receperūt mercedē. et aliqui apparent hominibus
peccatores ⁊ eorum conuersatio interior est in celis
Non dico tamē quin multotiens conuersatio exte-
rior correspōdeat interiori. Et quia hoc vel etiam
contrariū discernere non valemus omnes esse dei
filios iudicemus ⁊ nos inferiores oībus nisi tamē
manifeste contrariū videamus. Nam de bonis et
de sua eminentia sanctitatis incerti sumus sed de
nostra multiplici malicia sumus certi. Magna est
enī presumptio velle circa proximum meū limitare
influentiam diuine bonitatis qz michi omnes mo-
res sui nō placent. Quid insanus q̄ diuinā influ-

entiam vel complacentiam velle fm meā complacētiam regulare. Hec autē tunc facio cum illud qđ non michi placet suspicioz nō placere deo. Cuz etiā vides aliquos circa exteriora implicari tunc cogitare debes qđ illa ad laudez sui creatoris referant et magis in illis circa deum officiātur qđ tu cum te recte conuertis ad deum. Fortasse enim qz sic deū diligunt vehementer student ipsum querere in omnibus creaturis qz ipsum in omnibus nimis laudabilem z desiderabile esse credunt z cognoscunt. Et hoc est magnū gaudium z leticia eorum cum vidēt etiā in rebus vilissimis summā dei potentiam bonitatem z sapiētiam mirabiliter commendandaz et ideo illa vilia forte sic libēter pertractāt ne asuntur nobis quibus omnia sunt nociua. Sz forte quando credis eos ociosos esse inerrabili tunc leticia spirituali perfundātur interius q̄uis hoc dissimlēt vt sapientes. Aut forte qz se reputant ita viles non presumunt se diuine faciei contine presentare sed se vilibus adiungentes nituntē reuertē ipsi in corde ita tamen qđ ipsum in xitate aliquādo cōtemplant. Et hoc potest esse ratio quare sic semp cum aliis iocundantur qz oritur eis leticia qđ sicut les homines sicut se esse existimant possint cuz eis quos filios dei reputant cōsolari. Et si dicis ppter aliquos ergo deberēt cum melioribus conuersari. Dico qđ forte illos smeliores reputant qui minorē simulāt sanctitatē. Aut forte esse enz illis nō reputant se dignos qz nimis conuersationi illorum est dissimilis vita sua et ideo sufficere eis vidēt si valent esse cum illis dei filius quos possunt aliquahē imitari. Sciunt enī qđ in habētibus symbolū faci

lior est transitus aut forte nolunt esse cum magnis
vel nimis perfectis/ne sua bona intentio cognos-
scatur. Idcirco etiam cogitare quod forte hoc concessit
eis dominus ut circa ista extrinseca implicentur et cum fra-
tribus conuersantur. quia sic est deum difficilius possi-
dere quam si solitari permanerent et quanto cum maior
pugna et labore deum obtinentur tanto est eis laudabi-
lius. Quis dubitat quod si homo implicetur vite active
negocii adeo perfecte possidere deum. sicut ille qui
moratur solitarie qui ei laudabilis esset. Et certe
ubi est maior res. stentia ibi aliquid quando intenditur
amoris et per multiplicem intentionem actus siue fer-
uoris augetur substantia caritatis. et inde maius
premiuni assequuntur. Quin ergo eos credis perdere
ipsi lucrantur et cum eos existimabis infirmos iuue-
nire patria super te iuuenes exaltatos si tamen ibi fueris
Multum enim timendum ne sicut humilitas ipsos ex-
altat ita nostra superbia qui omnes alios volumus ius-
dicare nos deiciat in infernum. Aut cogita de eis
quod ipsi approbant posse se deo seruire perfecte in his
ad que se inueniunt paratos magis quam accedere ad
ardua et deficere sicut facis. Multum enim reputant
vel reputare debent incongruum aliquid tanto domino
agere imperfecte. aut forte tam magna in occulto
quam parua in publico tam terrena quam celestia attem-
ptant facere ut in omnibus his inimicus humani ge-
neris impingatur et ipsi in omnibus mereantur. Et
quis sic imperfecte tibi videantur forte plus in vno
interiori motu mouentur quam tu in multis imo forte
plus quam tu in omnibus et hoc ignorans minores te non
iudices alios sed lauda dominum qui dignus est te
eis associare quorum forte meritis spiritualiter viuas et

si non vultis p eos forsitan vultes. Hec aut dixi ad re
 primendus dyabolicā temptationē. Et quis sit sic
 aliqui aut sic eē possit et sic de primo sit credendus
 tñ simpliciter michi magis placet. et credo q magis
 placet deo vita contēplativa q̄ activa et vna solli
 taria q̄ domestica. et michi magis placet honesta
 q̄ dissolutio. et hec credo magis esse eligenda q̄ il
 la quia et si illa possit ordinari in deum et in sapiē
 tibus ordinetur tamen semper quod est p̄pinq̄
 fini magis est eligendum et magis ipse finis q̄ qd
 est ad finem Et ideo licet ita si habeāt ista tamen
 non est dubium q̄ persone ista habentes se habēt
 vt excedentia et excessa. Nam aliqui activi maiori
 sunt caritatis et meriti q̄ aliqui contemplativi et
 econverso et aliqui domestici q̄ aliqui solitarii et
 econverso. Quicquid tamē habeam⁹ dūmodo deo
 placeamus magnū erit. quia in tanta multitudine
 hominū pauci sunt deo grati Cui⁹ rei causa et pro
 nobis et pro ipsis debemus quotidie lacrimari nō
 modicum et deprecari vt dignetur nos facere sibi
 gratos aut si sumus vsq̄ in finem in gratta nos cō
 seruet. Quod ipse nobis concedat qui p̄pter hoc
 voluit incarnari et leuiter vulnerari Amen

C Contra superbos et de se presumentes
 Capitulum. x.

O Superbe. **S** luciferi imitator iminunde. nun
 quid te cogitas dominum esse. an omnia esse
 ab deo ignoras? Si ergo te aliquid p̄statis tunc
 certe deum te esse fateris. Sed amplius vide vt
 tua insana repumatur. Nonne de alienis stultum
 est gloriari. Cum ergo cuncta sint a deo si tu de

aliquo gloriari te comprobas esse stultum Si aut
hec ignoras/te comprobas esse tecum. Audi ergo
insane. si gloriaris et stultus apparere non vis ex
clude que non sunt tua et de reliquis gloriaris. Sed
certe si omnia non tua excluderis in nichilum redi
geris ergo de nichilo gloriare si non vis incurre
re vanitatem. Sed specialius ad dona gratum fa
cientia descendam. De illis gloriari non potes, quia
hec te habere ignoras. imo si gloriaris non habes
Sed etiam quod habebas supponam. qualiter ea possi
deas videamus Tibi proditori et infideli seruo do
mini iustitiam quam habes noster benignissimus
dominus tanquam pannum albidissimum dedit. et tu eas
stillare non cessas sanguine menstruo. Sed ves
nia plene. utinam saltem frontem mulieris meretricis
haberes. Queso que sit meretrix sic corrupta que
de menstruo gloriatur. immo quasi nullam inuenies
meretricem que de hoc non intime confundatur. nec
etiam audeat hoc ipsa amantissimo sponso revelare
Quid ergo o stulte in malicia gloriaris. Si tantum
in mense semel ad modum mulieris deficeret. habe
res forte causas gloriandi. Sed erubescere et dolo quod
continuus vel quasi continuus est fluxus tuus. Si
ergo a te solum est malum et a deo tantum est bonum
non in te sed tu domino gloriaris. et de tua turpitu
dine coram oculis diuine maiestatis continue eru
bescas sicut deficere non desistis. Sed dicis. In me
nolo de cetero gloriari. sed tamen cupio ab omnibus
commendari. Sed o imple latro audi. Nonne stultum
est largissimo domino qui omnia tribuit abundanter
furari quod sibi carissimum est maxime ut videat sibi
displiceat et sustinere non valeat. Sic est stultus qui

ab hominibus laudē querit. Ideoq; cum vn̄uersa
 propter semetipsum operatus sit deus. oēs laudes
 omniaq; laude digna ad honorē r̄feras dei tui et
 in teipso cogita diligenter q̄ ad hoc creatus es et
 redēptus vt non tu sed deus in tuis operibus com
 mēdetur. Tu ergo domini voluntatē fideliter exe
 quaris vt laudari abhorreas. deum autē gaudeas
 ab oibus exaltari. Et q̄tomagis ab aliquo cōmen
 datur tanto in maioris gaudiuz eleueris et studeas
 q̄tum potes mente lingua ⁊ opere deum tui omni
 tpe adorare semp̄ actu solam suā laudē intēdas
 Si enī bene diligeres dñm deum tuū eiusq; hono
 rez appeteres vt deberes malles amarissimis qui
 buseunq; seimp̄ pasci et ab oibus stultus reputari.
 Immo tanq̄ sterens abhorreri q̄ quibuscūq; deli
 ciis abundare. ⁊ q̄tuncūq; ab omnibus cleuari aut
 q̄tacūq; corporali perfrui sospitate. si deus tuus
 in te ampli⁹ non laudaretur. Et etiā posuo q̄ par
 esset premiū vtrobīq; hoc deberet gratissimū esse
 nobis q̄ altissim⁹ deus noster a nobis et de nobis
 aliquod laudis munusculum recipere dignaretur.
 Sed propter nostras misertas in contrarium nite
 mur tota die. *O* mira ineffabilis amabilisq; elemē
 tta saluatoris qui taz benignissime nostris conde
 scendit miseriis. Quis illam poterit nunciare? *O*
 homo totaliter te inuolue in sua misericordia ⁊ mi
 rare ⁊ tam dulci dño gratias agere nō desistas. *O*
 mi dñe quid tibi contuli q̄ tam dulciter me super
 bum atq; arrogantē pertraetas et foues. *Q*ue est
 ista gratta quaz inueni quod ante te me sustines ad
 momentū. Certe hoc uon merui s; potius cū feris
 habitare. imo bone iesu nec etiā creatura tua me

reor nominari. quid tibi pro his faciam. **O** immen-
sitās bonitatis quid pro his tantis beneficiis po-
terō tibi exhibere? ergo nescio tibi satisfacere p̄ de-
lictis nec etiam pro beneficiis laborare. nec tibi va-
leo aliquid dare nisi tuum. Scio quid faciam. Me
tibi totaliter exhibebo et in ipsum te totus prois-
cias/et semp̄ timore et verecundia plenus tibi quibus
potero reuerentiam exhibebo. et si dignaberis mi-
hi fideliter continue ministrabo et si hoc parum sit
quod potui feci non dubito comprobabis. Sed
hoc maximum michi est si dignaberis me tecum in
aera commorari. **O** quod dulcis tunc michi esset tua
presentia sum ne bona. Accedā cum silentio et dis-
coopertam pedes tuos ut me digneris aduenā in
matrimonio copulare. Non quiescam certe donec
tuis amplexibus gaudeā et inenarrabili dulcedine
confopitus in tuis brachiis conquiescā. Tunc deli-
cis affluam et mirabitur et dilabit̄ cor meum et mi-
ra suauitate potius nichil nisi te potero cogitare.
At tamen obsecro amabilis domine ut meo regis-
mini nullo tēpore me dimittas/quod sum anime mee
lacerator et lapidator impius. Omnia que michi vo-
lueris elargiri sicut illa tribuis tu conserua et tibi
soli sit honor et gloria.

¶ De paucitate bene obedientium.

Capitulum. xi

Quis dabit capiti meo aquam/et oculis meis
ymbrem lachrymarum ut plorare valeam perfe-
ctorum statum quasi ad nichilum iam redactum.
Nam terra culta diuinis consiliis christi exemplis
spinas et tribulos germinant pro frumento. Certe
quāto res perditā est nobilior tanto debet esse in

tensior dolor. Sed vt de multis aliqua videamus
 de obed. curia tanq̄ de religionis fundamēto per
 traciemus. Hec curre ⁊ dicurre vtrū possis in sua
 perfectione in aliquibus eam inuenire. ⁊ credo q̄
 vix aut nunq̄ inuenies eam latitantē Sed mirari
 potes q̄ cum religiones ⁊ religiosi multiplicentur
 quomodo obedientie perfectio sic in paucis immo
 quasi in nullis valeat reperiri. Certe si multiplica
 ta est gēs nō est tamē magnificata leticia spiritua
 lis intensiue. Queso vt michi dicas quis est ille q̄
 velit habere prelatū ad precipiēdum. nōne potius
 ad seruiendum. Jam volumus prelatorū volunta
 tibus assentire? Certe non. sed volumus vt volun
 tates nostras debeāt in omnibus adimplere. Et si
 aliquid deest iam plus de ipsis q̄ de seutiferis suis
 murmuramus ipsis gladio lingue non parcimus. ⁊
 quod peius est quod nobis ab alio esset gratū hoc
 ipso q̄ fit a prelatis est nobis odiosum. Jam nō co
 gitamus quomodo possumus eorū voluntatem
 plenius adimplere. ac nostrā voluntatē perfectius
 abnegare. sed quō possumus eis in oībus resistere
 et ad faciendum quod cupim⁹ eos coartare aut ad
 reuendum qd̄ nobis iniungunt excusare et aliqua
 palliare aut diligenter inuestigare? quomodo non
 teneamur sibi in hoc vel in illo aliquatenus obedi
 re. Sed heu luciferi imitator qui preesse voluit po
 tius q̄ subesse. Timeo ne seculū habitaculum habea
 mus ⁊ ad confusionē nostrā appareat xp̄s passus
 qui p̄ nobis patrisq̄ ad mortē voluit obedire nē
 nihil sibi retinēs q̄ ppria volūtas i oībus appetere
 consuevit. Si enī exinaniuit ad plerū hunc mutatē
 sunt patres nostri qui cū prelati essent se subditos

subditis faciebāt. Hoc sibi dulce hoc delectabile.
hoc sibi erat peramabile in his que magis sue vo-
luntati contraria exitebat. in his q̄ ad exterioris
hoīs confusionē afflictionē ⁊ exinanitionēz specta-
bant sibi infimus obedire. Non enim curiose libra-
bant an hoc melius illo hoc securius hoc laudabi-
lius esset sicut quidaz faciunt causa fuge s̄ cuncta
que non essent contra deuz q̄tuncq̄ ardua ⁊ vilia
dum cernerēt esse s̄m beneplacitū prelatoꝝ ad m-
plebāt auditate maxima. Tanta enim in eis erat
obediētie dilectio vt adimplēdam non timerēt dis-
currere sup̄ aquas nec ire ad capiēdas leenas cuz
inungereur eis ⁊ multa alia que non sufficio enar-
rare faciebāt. Nec enī iudicauit esse infructuosum
qui abbati obediēs quasi importabiliter voluit p-
annū lignū aridū ad aquare. Ibi apparuit obediē-
tie celsitudo. qz quod mortuus ⁊ aridum fuerat per
obediētie meritū fructum fecit. Quis ergo de obe-
dientia gloriatur cur nō potius de nostra supbia
confundimur? Nunquid viri contēplatiui possum⁹
nominari. Timeo q̄ nec etiam christiani. sed pot⁹
imitatores luciferi. possumus ⁊ demontaci appella-
ri. Quomodo enī christiani⁹ dici potest q̄ christo
contraria nititur adimplere. Aliquid christus consi-
derauit q̄ ip̄e erat deus ⁊ s̄m humanitatem omni-
gratia ⁊ sciētia plenus imo q̄tūm ad animaz iam
beatus qui beate virgini ⁊ Ioseph erat subditus?
Ia soluedo etiaz didragma seruis demonū voluit
obedire. Nos vero sumus sepulchra dealbata ypo-
cristi plena ossibus mortuozū hoībus. exterius mor-
tui apparentes ⁊ interius timore superbie vegeta-
mur. Jam obedire renuētes dicimus q̄ nō sumus

vocati in seruitutē sed potius in libertatē. Ignoramus enim quod obedire vel seruire deo in hac obedientie seruitute regnare est. Quanto enim magis nos metipsum subicimus tanto maiori honore efficiamur digniores. Non solum enim ipsa obedientia reges constituet in furore sed et nunc si in sua perfectione existat facit creaturis omnibus dominari. Ad statum reducit pristinum et nichil contrarium nisi ad perfectum anime fuerit molestare permittit. aduersa facit prospera et hominem adhuc immortali corpore facit angelice se habere. Recusare et sui domini honorem appetere cum seruire et omnibus postpositis laudem dei facit querere cum magna auditate in qualibet creatura recusat nomen tuum permittit pertransire a seruitio dei. Virtus mirabilis que sui facit hominem obliuisci et in suum semper tendere redemptorem et in terris ambulante facit in celestibus habitare. Quid ergo murmuras de obedientia o superbe. Cum enim dicit apostolus quod in seruitutem non sumus vocati inquit quod non debemus nec deo nec prelati obedire timore seruili ad modum seruorum sed timore filiali et liberali ad modum filiorum ac si voluerit dicere quod de cetero voluntatem nostram propriam non faciamus. Cum enim dominus Iesus christus dicit. Qui vult venire post me non adiunxit beneplacitum suum sequatur sed abneget inquit semetipsum et tollat crucem suam et sequatur me et tota sacra scriptura tam vetus quam noua obedientiam laudat. Si enim bonam superbiam haberes non reueres deo tam in se quam in alio quocumque prelato viliissimo obedire sed potius denegaueris animam tuam tam nobiliter subicere alicui alii creature vilissimo. Mirum est autem quod denegat homo deo seruire

in prelato ⁊ nō dedignatur seruire veni libero aut
aliqui alii creature vtilissime sed totum temp^o suū
nititur expendere circa nichil. Ideoq; pauper sol
litarius si cerneret q̄ plus q̄ alius offenderit et d̄
dñm superbe egerit suā voluntatem in vindictam
dei et sui nitere tur in oībus abnegare ⁊ seipm ab
horrens vellet ab oībus coculcari. semper tamen
ad honorē dei sui omnia referēs. Quod facere ip̄e
concedat nobis qui volens patri obedire crucifix^o
est p nobis redimens. Amen.

¶ q̄ temptationes sunt viles seruis dei.

Capitulum. xii.

O Mire benignitatis altissime qui nos tēptari
pernitis nō vt capiamur sed vt timētes ad
te portum tutissimū fugiam^o. Moxe bone matris
facis o domine q̄ filium suū a se elongatū videre
desiderās ⁊ amplexari per terribile aliqđ timorem
induct ⁊ expādens brachia filium recipit fugien
tem cum gaudio. sibi arridet ⁊ oscula dulcia elar
gitur et ne alias a se recedat hortat^r vt nō accidat
sibi malū consolatur ad se stringens ⁊ demū vbera
subministrat. **O** felix tēptatio que ad diuitios am
plexus fugere nos comouellit. **O** dulcis domine qui
nos permittis vndiq; effugari et te semper tribuis
refugium salutare vt tecum omni tempore com
moremur. Non ergo te temptationes habere mire
ris o homo. sed ad deū fugias expauescens ibiq;
si tēptari nolueris residebis. sin autē capi poteris
⁊ dānari. Si autem deo tuo nimium te elongatum
repereris nec potes ad eū recurrere pleno corde
ad christū tibi primū accelerabis et in sui lateris
puteo panno supposito absconderis. et ne timeas

¶ te inueniat inimicus. Hoc semper pro regula
 generali habeas q̄ quando cūq; deus volueris ad
 te profunde inclinare in corde tuo vulnera ch̄usti
 porta. et eius conspersus sanguine te patri quasi
 vnigenitū p̄sentabit ⁊ ipse tanq̄ pater dulcissimus
 tibi plenarie prouidebit. Accede ergo ad ch̄ustum
 et eum suppliciter depreceris vt ex quo non decet
 ipsum denuo vulnerari / dignet̄ in tuo corpore sua
 vulnera renouare teq; totaliter rubricare. ⁊ sic in-
 datus purpura poteris regis palacium introire.
 ¶ temptate vulnera hec meditare. et hec semper
 tibi erunt refrigerium et solamē. Ne dubites q̄ si
 ea in corde tuo impresseris nulli additus tempta-
 tioni patebit. Quis videns d̄m glorie nostris sce-
 leribus sic grauit̄ vulneratū auderet iterum sce-
 lera perpetrare. Et sic p̄ ip̄orum vulnerum reuer-
 rentia atq; compassione non desisteret a peccato
 saltem qz videret q̄ sine p̄paratione grauior pena
 deberetur peccatori in omnibus q̄ innocentia pec-
 cato deberet timere et etiā abstinere. Si aut̄ stra-
 te etiam p̄pter tuas nequittas ipsum videris indi-
 gnatū ad sp̄em peccatorū confugas matrē suam.
 ⁊ ip̄i tāq̄ matri dei reuerentiā exhibebis ac fuis-
 lachrimis eius auxilium postulabis. Et si perseue-
 raueris nō d̄scēs nō dubites q̄ ab ea qd̄ volueris
 ip̄etrabis. Cecus enim creuit miseratio ⁊ sibi pro-
 miseris satisfacere ex officio est commissum. ⁊ cum
 magna diligentia hoc exerceas qz quod cōmunit̄
 exercet erga oēs tibi nō poterit denegare. Quod
 ⁊ si villo modo te videris consolari noscas deum
 te diligere. ⁊ hoc facit peccatorum tuorum profundis-
 tates agnoscas ⁊ tuam miseriam non ignores.

Et ex hoc maximū dei donū est. Non enim sibi pla-
cet presūptio aliquorū q̄ se iustos reputāt ⁊ ad ip̄m
altissimū tanq̄ ad familiarē amicū accedūt. Vult
enī vt q̄tuncūq̄ quis sit magn⁹ se miserū ⁊ quasi
nichil reputās ad ip̄m veniat cū petōrum suorum
confusione ⁊ magna reuerentia ⁊ timore. ⁊ magnus
imō maximū reputet q̄tuncūq̄ magnus si ip̄sum
imensus deus noster dignat̄ saltē a longe intueri.
Ideoq̄ pleno corde dei magnitudinē suā paruls-
tatem confiteat̄ ⁊ dicat. Domine nō solum non su-
dignus vt intres sub tectū meum s; nec vt tibi ap-
propinquare valeā vllō modo. Sufficit enī michi
vt tue pietatis oculis digneris me respicere a re-
motis dico q̄ si in hoc pseueraueris non quiescēs
non solū te videbit s; sua secretissima te introduceat
Quod ip̄se facere dignetur qui est benedictus in
secula seculorum Amen.

C q̄ tēptatio de predestinatione repūmī debet.

Capitulum xiii.

Si de p̄destinatione aut presentia dei aliqua co-
gitatio tibi surrepat sic respōde dyabolo talia
propinanti. Quicquid enī sit de me te certum est
esse damnatum sed si ego prescitus sum ⁊ deū non
debeā habere post hanc vitā totis tamen viribus
laborabo vt ip̄sum saltem habeā in p̄sentī ⁊ ip̄sum
possideā q̄tum possum/ ne in vtroq̄ statu carcam
tanto bono. Mōmētum ergo tēporis de cetero nō
dimitam quin fm̄ meū posse fruar ip̄so et semper ī
ip̄so summa locūditate delecter ex qua eternā mi-
feriam assequi debeo in futuro. Nonne michi sum-
ma vesania esset si certū est me eternalib⁹ ignibus
crucianđū me iūmīco meo tradere in presentī et ex

nunc incipere cū dyabolo conuersari. Non sufficit
 illa miseria nisi me nunc miserū faciā ante tempus
 Inmo certe plus predestinanti me deo meo prout
 potero taliter exhibebo vt nichil sit in me nec cor
 nec lingua nec cetera mēbra quin continue sint in
 seruitio dei mei. vt saltē dū possum ⁊ q̄tūm possūz
 habeā summū bonam. Sicut enīz seculares qui in
 quadragesimo nō debent comedere carnes. volūt
 in carnis prout carnibus abūdare. Sic de deo fa-
 cere deberet qui de sua p̄ntia esset certus. Et hoc
 p̄cipue faceret qui q̄ suauis est domin⁹ degustaret
 cetera vero delicata absintū rep̄tia. et Sed q̄rū
 cūqz me deus preseiuerit scientia constat michi ⁊
 scio q̄ seipm negare non potes. Cum ergo totis vi-
 sceribus amplexabor et ipsum stringens fortiter.
 etiā si auroza apparuerit non michi bñdixerit nō
 ipm dimittam q̄ si bñdixerit michi nec etiam tūc
 dimittā ⁊ sine me recedere nō valebit. Vleitum est
 enī michi in ferre sibi violentiam in hac parte cum
 ipse commendet illos qui regnū celoz rapiunt vio-
 lenter. Aut certe scio quid faciā. In cauernis vul-
 nerū suozum me abscondaz ibiqz quietus latitabo
 nec extra se me inuenire poterit ⁊ etiam expellere
 nō decebit qui dicit. Eum q̄ venit ad me nō eiciāz
 foras. Et sic me damnare nō poterit nisi seipm iu-
 dicare voluerit. Aut ad matris sue pedes prouo-
 lutus stabo. et q̄ p̄pter peccatores mater dei fa-
 cta sit allegabo ⁊ vt michi veniā sp̄tret iplozabo
 Nec repulsam ab ea pati potero. qz fons pietatis
 ab oībus predicatur. Ipsa enī non miseri ignorat
 ⁊ miseri non satisfacere nunq̄ sciūt. Non credo
 q̄ p̄pter me nouā velit adiscre lectionem. Ideoqz

ex cōpassione in maxima ante filiū suum mecum si dici
potest misera apparebit et michi ad indulgentias
suum vinculum filium inclinabit. Et sic triplex refu-
gium habeo quod quasi triplex fluitulus difficile
cōfringetur. Quod si p̄destinatus sum et eternam
patriam debeam cum angelis possidere certe debeo
ex nunc vitam angelicam ducere non humanam. To-
tū me illi debeo qui se michi in p̄miū preparavit et
hac portione contentus nichil aliud a modo debeo
affectare. Iustus est enī et si aliud q̄ ip̄m quererem
contra me posset rationabiliter indignari et quēvi-
surus sum beniuolū viderē statim iratū contra me
sententiam inferentē. Ergitur in fine dyabolo sic cō-
clude Quicquid de me futurū sit a seruitio dei non
desistā et ve tibi qui nō potes tanto dño ministra-
re et eius dulcia p̄ntia locundari

¶ **Questio carnis ad deum patrē de christo.**

¶ **Capitulum. xlii**

Quare contra sp̄m per contemplationem ele-
uatum. imo contra christum a iam eleuantem
ausculta Inquit caro. Tibi deo patri iusto ac mi-
sericordie infinite de tuo filio conquero ut tua iu-
sticia consideret violentiam michi factā et m̄ia tua
mee misere condescēdat. Ille tuus filius plenus
scientia et virtute me sua sapientia circūuenit et sua
virtute violentiam michi fecit. Ille tuus filius sua
sapientia se sub carne michi similis occultauit et ad
me humilitate nimia et benignitate inenarrabili
callide subintravit. Om̄ibus fuit humilior. oībus
despectior oīum necessitates assūpsit omnium infir-
mitates portauit p̄ omnibus crudelissime voluit
crucifigi tā compassione q̄ grauissima passioe vo-

luit affligi cordis amorē per apertiones lateris sui
 voluit demonstrare. indeq; voluit in remediū ema
 nare sacramēta. Quid plura? suā carnē constituit
 in cibū suum sanguinem in potū/ & seipsū p̄misit
 in premiū/ tua precepta facientes matrē fratresq;
 vacabat. Demū non solus in via sed etiā in patria
 p̄mittebat q̄ se succingeret & eis ad mēsam tuam
 comedētibus trāsiens ministraret. His omnibus et
 aliis q̄ nec scio nec valeo enarrare animā michi de
 putatā allexit nimis. sed etiā intus intrans sua at
 traxit virtute in tantū & sic sibi ipsam suis blāditiis
 conluxerit vt itā de me nō curet sed potius affligat
 desiciat & conculcet et ad nichilū redigat et quod
 grauius videtur hoc michi inferentes diligat & p̄
 eo vel eis orationem specialem faciat & si nō infe
 rantur inferri appetat. Sicq; mortificoz & non cu
 rat. in limo laceoz & exultat. Sed quid? Dolorem
 dolori addit & vt intēse doleā cupit hec sua gloria
 videtur esse michi inferre iniuriam contumeliam &
 quicquid vilissimū credi potest. Sicq; me desolatū
 afflictamq; relinquit. et ipsa semper vult tuo filio
 commorari semper sua carne cibari suo sanguine
 inebitari. & vbi cunq; fuerit vult semper secum com
 morari. Hunc autem secum apparet in presepio p̄
 ua. nunc secum brachiis virginis amplexatur vir
 ginis brachiis deportatur lacte virginis fonetur.
 Hunc secum fauescit. nunc secum sitit nunc secum
 conspuitur. nunc secum vulneratur. nunc secum in
 cruce tristatur. nunc secum in celis apud te leta
 tur consolatur quocunq; perrexerit. secum vadit
 sine ipso esse nō requirit ad nichil potest se x̄tere
 sine ipso. Quid tibi dicam pater de tuo filio qui

anīmā mīchī deditam sic suo inebriauit amore. sic
autē alienauit a me. Si rapinā cōmissi iubeas restitū-
tui. Nec enī mīchī parum videtur sic rapere vnam
mentē. Cur enī mīchī anīma deputata solum filiū
tuū diligit? cur me sic odit? cur cetera derelinquit
tui filii amore absorpta? Graditur sine sensu. Jam
nichil aliud audit nichil aliud cogitat vel gustat.
nichil aliud odorat. et semp vult iuter sua brachia
commorari. Vbi locundatur. ibi letetur. ibi delictis
habundat. ibi nimio amore inebriata cubat. Nec
mirū si hec anima mea tantū cuz filio tuo adhefit
quia nisi esset lapide durior et ferro insensibilior.
ex quo tibi tanta filius tuus fecit aliter facere non
deberet. Et vbi est iste durus lapis qui tāti amoris
ardore nō scindereē imo liquefieret sicut cerasi si-
bi fierent oīa supradicta. Et ideo non cōquero de
ea tibi benignissime pater. q̄a fecit qd̄ debuit. sed
de tuo filio qui cā nimis allexit bñficiis/ ac me in
tanta miseria derelinquit.

Responso patris ad carnem.

Ca xv

Tende et audi quid respondeat pater clemē-
tissimus carni. Quia creatura mea es/ tibi iu-
sticiam cum misericordia exhibebo. Hā cum ancil-
la anime esse semper tamen dominari voluisti. ac
semper inordinate egisti. tibi non michi eam serui-
re fecisti ipsam ad omnia mala pronam redidisti. et
quod pelus est eam ad ymaginē meam factā dya-
bolice seruituti subdidisti. Eam bestia peiorē fe-
cisti. eam fetidam et abhominabilē exhibuisti. eam
sup omnem caliginem densgrassi. et in tantum eaz
alterasti. vt creaturā tam nobilem cognoscere nō
valerem. **S**oportuit ergo qz eam que in carne erat

nimis diligebam meum filium incarnari/ut eam alliceret ad suum meumque amorem. et quia tibi carni anima adherendo mortua erat ut vivificaret meum volui filium incarnatum pro ea occidi. Hec fuit filii mei hinc aliqua circumventio vel deceptio/sed mea suaque ineffabilis dignatio. Et quia tu caro a tue infusionis principio semper male egisti/meus vero filius erga eas nimio exarsit amore et se totum sibi exhibuit ideo iusticia mea multum exigit ut eas totam et totaliter sibi dimittam. et ipsa te plusquam stercus abhorreat et ab omnibus abhoreri cupiat. Sed quia non solum iusticiam sed et misericordiam implorasti volo ut aliquando etiam in presenti dulcedine quam in meo sentit filio profundaris. et insuper in futuro nobilissime ac perfectissime te dotato etsi bene anime obedieris/ex nunc non solum a pena eterna sed et a purgatorio te absolvo quam volo in eternum.

Meditatio super Ave maria. ca. xv

Ave maria gratia plena dominus tecum. Tibi domine deus gratias ago quas possum ex intimis precordiis meis qui pro nobis indignis dignatus es nostram assumere naturam et virginali utero balulari. et ex ea virgine nascens. lacte nutrivit. eius foueri gremio. et eius subici imperio qui omnia cõseruas et regis et me feti dissimam sanieni et turpitudinem detestabilem et abominatione plenum et omni vita imo essentia indignum dignatus es tatus illustrare ut sciam te matrem habere. et hoc michi indignissimo concessisti ut ipsam possim et audeam salutare. Non enim fecisti taliter omni nationi et hoc summum beneficium non manifestasti eis Ubi est domine peculiaris ille populus quem in manu potenti et bra-

chio extenso de terra egypti per desertū in terram
pmissionis eduxisti tot signis et prodigijs magni-
ficentie tue. Nonne dñe iste est populus cui hoc be-
neficiū pmissisti. Cur igit̃ non sibi tui cultoribus
sed nobis ydolatrijs et infidelibus hoc tuū summū
et maximū beneficiū reseruasti. Quare nobis pau-
cis cuz multi et quasi infiniti populi hoc ignorant.
Nonne dñe vniuersorū es creator/et oēs ad ymagi-
nem tuaz fecisti. Nonne dñe secreta consueuerunt
pandi amicis. Cur nunc dñe inimicis ⁊ maxime mi-
chi qui a vertice capitis vsq; ad plantā pedis infe-
ctus sum ⁊ totus tendo ad ea q̃ tue sunt contraria
volūtan. Cur dñe tam nobile donū taz excellentē
theiaurū tuo infidelissimo et nequissimo seruo de-
disti. Nonne dñe tibi videtur q̃ non honozē sed de-
rideā; matrē tuam quādo superbus humilē/inmo
humilimā superbissimū castissimā imundissimū
celestissimā inmo dinūissimā vanissimū ⁊ terre-
nissimū sanetissimā impiissimū matres dei filius
dyaboli salutare presumo. Ubi est bone dom̃e nūc
reuerentia matris tue cur tales eam salutare per-
mittis. Sed o piissime iesu propter tuam erga nos
nimiam caritatem non sufficit te omni derisui ⁊ con-
temptui propter nos subiacere sed matrē tuaz tam
ad dextram tuam sedentem permittis pollutis la-
bi tractari. vt possis corda nostra tuo et eius amo-
re inflāmare. nec dubiuz est q̃ indignissimi sum⁹ ⁊
credo firmiter q̃ nullus sit celestis āgelus qui eaz
vt digna est valeat salutare. quāto magis ergo im-
mundissima creatura. Mirum videt̃ quomodo mi-
ser homo non tremit et expauescit tantam dñam
salutare. Sed illud detestabile nimis est ipsam no-

minare ore ⁊ corde vana et inutilia imo nephanda tractare ipsamq; alloqui tergo verso. Cum omni enī reuerentia honore et deuotione est virgo beatissima salutanda et ipsa tales querit qui ad eā deuote ⁊ reuerenter accedant. Hos enim diligit hos nutrit hos in filios suos suscipit. **Q**uod beatus qui de tam nobili matre letantur ipsam corde amplectunt. opere imitantur. o felix qui matri dei sibi posse suū nutritur cōformari. Hic est certe qui omni creatura contēpta soli deo singulari amore inheret. ⁊ crucifixus eius christo salutē animarū sitit. **Q**uod mirū vere quō non capitur exultatione cor talem virginē salutantis. Matrē dei alloquit. deum ex ipsa faciunt homines contēplatur. Hic videt ima sūmia ⁊ sūmia imis pro se vanitate coniungi. Quōd queso non liquefcit in hac salutatione mēs nostra ubi deū nos tantum dilexisse videmus vt ex virginali utero dignatus sic fieri frater noster. **Q**uod enim nostrum et caro nostra est o mira et ineffabilis diffusio bonitatis diuine. Quanta queso erga talē virginē deberet cor nostruz deuotione diffundi per quam talem ad uos meruimus diffusionē diuinā per quam certe meruimus deo esse fratres et coheredes in regno. Mira deberet dulcedine os nostrū abundare cuius tam dulcē domnā ⁊ benignā salutamus ⁊ eius bñ diximus fructus. Suauissimus enī ⁊ dulcissim⁹ est fructus eius et tu ore ⁊ in corde sapientis dulcessit. **Q**uod mira est huius virginis fecunditas que dū salutatur deuote ad cor salutātis suauissimū fructus emanat. quāto autē in eius fructu qui āplius locū datur tanto ab ea amplius impetrat et nisi dicat/

sufficit nunq̄ cessabit. **O** mira dñia mirum vldetur
quomodo nō tantū delectamur ī te salutādo q̄vel
p̄pter te et fructum tuum cetera ignoremus **Quō**
queso non est ad te rātum intētus homo p̄pter tuā
suauitatez nimis v̄t etiā semeipsum a se abstract⁹
ignoret **O** mat̄rix cordium. **O** obsor̄p̄rix mentiuꝝ
Cur nos domina ingrauidas tuo affectu? **cur** nos
deo nostro impregnas? **cur** luto impleas celos et va
nissimos factis diuinos? **cur** nos obsecro filii tui in
ebrias amore cum nec sibi aliquid impēdere valca
mus **Quid** tibi prodest animarum amatrix q̄ ter
filium tuum nimis diligamus amore. **Hōne** tibi ce
lestia sufficiunt? **cur** terrena corda requiris cum tñ
sint feridissima et terrena. accipe animarū venatrix
et refoue in sinu gratie tue **Quis** enī potest aīarū
venatrix effugere claritatis tue fulgorē et tue ra
dios pietatis. **Hec** enī est qui a calore abscondere
se possit/qz beneficiis tuis pleni sunt celi et terra.
Quocunqz erim pergamus occurrit nobis diffusio
vteri vaginalis. **Ecce** ergo vndiqz nos tuis bene
ficiis irretisti et semper ⁊ vbiqz tue benignitatis la
quos extendisti vt a te matre dulcissima fugere ra
tionabiliter nequeamus/sed semper in tui dulcedi
nis gremio quiescamus. **Currite** ergo carissimi vñ
diqz et tam nobilem et suauem virginem salutem⁹
Time patientiam habe domina q̄ angelicā salu
tationē promo ⁊ angelice non viuo sed potius dya
bolice **Horredus** sum et te salutare p̄sumo. **Con**
fido certe dulcissima de nimia bonitate tua/et tuo
inflāmatu amore te q̄uis indignus nimis non ve
reor salutare **Time** **Quid** michi domina dulci⁹ tuo
aue? **O** mirum aue qđ quadam celesti dulcedine in

ebulat cor deuotuz. Certe iam discere potest deuote
 salutans. Liquefacta est aña mea vt salutari dñam
 meam. Dificili cor meuz et caro mea dum alloquor
 dominā meaz. Quis in te non deficiet virgo sacra
 dum cernit hac salutatione preuia te filio dei ipres
 gnantā? Quis homo non deficit dū cernit dei filiū
 tuo utero baiulari tuo lacte nutrirī? Quid ergo li
 bentius audis o domina q̄ salutationez qua reco
 gnoscetis mater dei. Si in te vis homines locunda
 dari vt semper in eum cuius mater es refundatur
 affect⁹. Non enim puto vt velis aliter nisi vt mater
 dei salutari nec etiā cognosci. Porta es cristalina
 et per te vis tuo filio nos coniungi. Sed aue rvere
 aue. nam cor nostrū aperuit tuum aue. O mirabile
 et superadmirabile aue/ad qd demones effugiuntur
 peccatores liberantur. filii delectant. angelus gra
 tulatur verbuz incarnatur. virgo grauidat. Certe
 aue cuius fructu creature renouentur. homines re
 dimuntur angeli reparant. Ergo tibi aue vniversa
 creatura sine fine promat. O dulcissimū r suauissimū
 muz aue quo terrestria letantur. celestia iocundant.
 O aue quod intellectuz irradiat affectū satiat. mē
 tem ad celestia leuat quo animus illustrat. pectus
 dulcoratur caro inaceratur. Igitur aue O cathes
 nale aue. quod cor cōstringis cū virgine r separas
 a terrenis cū misericordissima miserū cuz domina
 seruum. cuz matre filium firmissime ligas. O ama
 bile aue accēdat vt salutet qui vult cathenari amo
 re. et cum salutauerit ex corde amplius fortiusq̄ cō
 stringetur et q̄to constringetur fortius libentius
 salutabit. Sicq̄ amor et aue mutuo se angebunt/
 donec cor salutāris deficiat pie dulcore. O virginē

amor diuinum reddis amanti virginem facis iam
multa sorde pollutum. Ergo aue domina mea mater
mea imo cor meum et anima mea virgo maria et maria
mea aue. O nomen suavissimum nomen locundissimum
nomen dulcissimum nomen marie. Quid feci quid pre
sumpsi quod excessi quod noscere te audeo. Quis unquam
taliam audiuisti perditionis filius peccatorum saccu
lus demonum famulus te noscere presumat. O amor
mei nomen matris dei reuereri nescit amor. michi
parce domina quod me amare dicam te. et enim si non sum
dignus non es indigna amari. quis o domina te amare
desistet cuius beneficiis gratiam et gloriam impetra
mus. Per te domina franguntur vincula solvuntur de
bita. vincuntur vicia. solidantur confracta. reparantur
perdita renouantur vetera. roborantur infirma. ma
gnificantur minima. exaltantur infima. incepta pro
mouentur. imperfecta perficiuntur. perfecta consum
mantur. cor purgatur. refulget mens. animus in
flammat. liquefcit pectus dulcescit gustus. deco
ratur aspectus. disponatur peregrina. traducitur
sponsa. et resoluitur anima. Omnia hec per te virgo
maria/ergo aue maria. Vere maria stella maris
amarum mare et domina. Stella maris mundo totaliter
in amaritudine posito. lucis eterne radiis emittens
do. Amari mare cor tuum in passione filii tui in cru
ce pro nobis pendentis totaliter transformando.
domina super omnes angelorum choros ad dexteram
ascendens. Et stella maris es nos dirigendo ama
rum mare compatendo et domina protegendo Stella
maris es honestate amarum mare pietate/sed domina
potestate. O domine deus quid tibi retribuemus

pro omnibus que dedisti nobis. quid tibi faceremus
aut facere possum? quod nobis in amaricatione amari-
tudinis positus tenebris undique circumseptis. a por-
tu salutis ultimam elongatis. turbinibus et pcellis
ad naufragium agitatis inno tepestate uimiam pene
submersis tam nobile solatium tam dulce consortium
tam efficacium auxilium tam piuum subsidium uirginem ma-
riam irradiantem stellam dedisti. O certe beata nox
et felix tenebra et glorioza caligo que tali stella me-
ruit irradiari. Certe hec nox illuminatio mea in de-
liciis meis. O glorioza uirgo si es stella maris semp
uolo in hac uita esse in mari ut sis semper mea stel-
la semp in mari sum perfecte amaritudinis de pec-
catis meis gemeudo christo crucifixo intume com-
patiando proximorum miseris et uicis condolen-
do. Semper uolo in hoc triplici pelago nauigare
ut habeam huius stelle ducatum. Ne illis qui sunt in
deliciis et nolunt in hoc mare intrare/quia hac dul-
cissima stella carebunt. Currant undique tribulatio-
nes et sepiant amaritudinibus inauditis/non time-
bo quonia tu mecum es. imo tunc uere michi refu-
ges cum uallatus angustis cum omni humano au-
xilio destitutus cum intrauerit aqua usque ad animam
meam cum abiectus fuero et reprobatus ab oibus
creaturis. Ne peccatore nequissimum et omni malo
dignissimum ipugnet et stinulet obsecro tota mundi
machina ut mecum sit hec stella uaris maria. O
felix cum fuero ab oibus reprobus et conualuat
et ab hac stella susceptus. Stella est maris et in
amaritudine positus ipsa relucet. O quod dulce est et
delectabile oculis uidere hanc lucem beatissimam
o quod bona et amabilis commutatio omnem mundi com-

solationem abhorre. et longe a se irrecuperabiliter
eicere pro refulgenti a stella maris. Plus enim va-
let una sola illustratio illius stelle quam omnis munda-
nouum. Quis ergo omnis amaritudinis et passionis
et passionis mare non gaudenter iniret ubi refulget
hec stella. nec paueat cor perfectum. quia impossibile
est naufragium fieri hac stella radiante. nec potest
nubes aliqua interponi nisi uolenti. **O** domia mea
tu in hoc mari es nobis nauis sustentans et portans
anchora stabilis et firmas gubernaculum dirigens
et rectificans. uelum deducens et obumbrans. stella re-
fulgens et salutis portum demonstrans imo impetrans
et conseruans. Quis ergo non libenter hoc mare com-
punctionis compassionis et passionis intraoit ubi tu
in omnibus subuenis et ministras. Immo ut plus au-
deam dicere tu es maria amarum mare facta propter
filii tui passionem et iniquitatum nostrarum compassionem
non quod modo aliquid tristabile patiaris. sed consi-
dero mentem tuam scilicet quod in hac uita iuxta crucem ui-
uebas. Hoc ergo duplex intremus mare. scilicet tuo
filio crucifixo et tuo cordi sibi infixo compatiendo
et de nostris iniquitatibus que tante fuerunt necesse
ocasio intime contristando si uolumus cor tuum in-
trare quod factus est mare magnum et spaciosum nimis.
Quis ergo non libenter intrabit hoc mare ut possit
cor uirginis introire. Certe hi bene intrant cor tuum
et sunt continue in corde tuo qui filii tui ruminant con-
tinue passionem. Impossibile est enim matris piissima
filii tui intrare uulnera et non intrare cor tuum quia
illa uulnera sunt in corde tuo perpetuo collocata.
Sicut enim illa stigmata semper erunt in filii tui cor-
pore. sic semper in matris mente. Quis ergo amplius

tardabit ⁊ pigritabit hoc nauigiū introire. Dulce est de te audire sed dulcius de te cogitare ⁊ dulcissimū ⁊ suauissimū per christi vulnera cor tuū intrare. Non ergo recedat homo a christi passione contumelia ⁊ vulnere si nō vult in corde tuo exire. Ibi fit homo totus Agnēus. totus sanctissimus. tot⁹ diuinus. Ibi obliuiscitur homo sui recogitās que sunt matris ⁊ filiū. Quod nobis concedat ille qui benedictus viuūt ⁊ regnat ī secula seculozum.

Amen.

¶ Meditatio humilis ac expositio super orōnem dominicam Ca. xvii.

Pater noster qui es in celis ⁊c. O immensa clemētia. o ineffabilis benignitas. o mira dignatio. o longitudo latitudo sublimitas et p̄fundum caritatis diuine. Aliissimū lutū detestabilis sanies nequissima creatura se dei filiū. nūcupat ⁊ domin⁹ dñozum/ rex regū ⁊ dominus dominātū se meum patrē dicit. Cum oratis inquit dicite. pater noster q̄ es in celis ⁊c. Et q̄ hoc dicit X̄itas verissimū est. Et scio q̄ plus sine p̄paratione me diligit q̄ pater carnalis vel mater imo q̄ me ego ip̄e. De tāto ergo patre eleuabit̄ cor meum vt aquila ⁊ iam heres celi oīa inferiora contēnam. Quid michi vltra de terrenis honoribus qui sum filius dei. Malus de decus esset michi appetere q̄ tumclūq̄ honorē terrenum q̄ filio imperatoris latrine officium. Quid vltra michi de frenis diuiciū q̄ regni eterni sum heres? Ignominiosus eēt michi de q̄tūclūq̄ magnis diuiciis frenis curare q̄ primogenitū imperatoris de fimo equozum. Quid vltra de delictis carnalibus et eternis q̄ tumclūq̄ magnis. De te ⁊

stabilis michi esset filio imperatoris summi affici
in quod tumensque allectiva creatura quod filium regis in
sante fecidissima. Quid bonum quid pulchrum quid
utile quid desiderabile me allicere potest quod heres
sum omni boni fontis omnis pulchri et boni. Omnia
enim respectu illius non sunt nisi quedam similitudo et
umbra. Recedam ergo ad patrem meum quod nichil aliud
vult nisi ut habeam ipsum. Nunquid ergo negligens
ero? nunquid ergo pausabo? nunquid aliter intentius
ero? Certe cum impetuo oibus postpositis curam ad
eum Sufficit michi si habeam patrem meum. et ideo
toto corde tendam ad eum. Non aliud aspiciam nec
aliud videbo nisi deum deum meum. quod oculis mentis
totus tendo ad eum quod nimis allexit animum meum
Pater noster etc. Mel et fauim in ore meo cum te
deum meum patrem iuoco meum. Dulcedo indicibilis
iocunditas inestimabilis. Iubilatio ineffabilis
eum eandem te patrem meum vocare. Exultatio
Admiratio Medullaris modullatio. quod pater
meus es tu. Quid ultra procedam quid ultra dicam
quid ultra petam. Pater meus es tu Sed ubi es tu
pater mi ubi es. Si ubique es imo quod ubique es quod
sedes est tibi celum Sed ideo benignissime vis ut
dicamus pater noster qui es in celis ut nos a ter-
renis ad celestia eluces. ubi maxime tua potentia
tua sapientia et bonitas elucescit. ut ibi mi pater sit
semp tecum conversatio nostra ut a te celestia non
terrestria vel terrena queramus et petamus. aut
certe ut nos spirituales celi facti in nobis sit habi-
tatio tua. Quid ergo nos retardabit quid nos re-
trahet quid impedimenta prestabit quin celestem
vitam non terrenam ducamus in nobis sit habitatio

tua. **O** digna admiratio mira dignatio dignatio
 christi habitatio in nobis Ego fetidissimus sumus
 & abhominabilis peccatorum latrina valeo esse. ex
 tua clementia dei mei tabernaculum eius & quod sum
 plenus sanie & fetore ero sanctum dei templum sapien-
 tie sedes & habitaculum spiritus sancti. **O** felix dies
 o beata hora cum tale hospitium possidebo. Tenebo
 eum nec dimittam donec introducam eum immo ipse
 introducat me in domum illius que sursum est hierusa-
 lem matris mee & in cubiculum genitricis mee scilicet
 in ultima contemplationis quiete ubi cubant ubi quies-
 cunt anime delicate. **P**ater noster qui es in celis
 sanctificet nomen tuum. **O** quod bene sequitur quod bene
 continetur preelegatissime ordinatur petitio ad pre-
 dicta scilicet sanctificetur nomen tuum ad pater noster
 qui es in celis. quasi filialis devotio celestis con-
 templatio totum animum reverentis filii convertit in
 patrem celestem ut clamet & dicat sanctificetur nomen
 tuum. quasi dicat. **N**on terrenas divitias delicias
 & honores peto sed ut sim in te totus conversus et
 totus divinus. Sanctificetur ergo nomen tuum.
 ut scilicet mea vis rationalis tua sapientia illustrata
 et omni errore ambiguitate & tenebrositate pro-
 pulsa purgata habeam conscientiam. id est purissi-
 mam noticiam tui. **A**duentat regnum tuum ut mea
 vis irascibilis tua potentia roborata ad arduam
 rem regni tui conscendat. **F**iat voluntas tua etc.
 ut mea vis concupiscibilis tua bonitate dulcorata
 immo tua caritate perfecta plenissime tuo bene-
 placito aquietescat. ut ex vera dilectionis amicitia
 sit idem velle idem nolle **V**el sanctificetur nomen
 tuum quantum ad param noticiam intellectus.

Aduentat regnū tuum/Quoniam ad feruēs desiderii
affectus. fiat voluntas tua sicut in celo et in terra
Quoniam ad perfectum obsequiū effectus. Sanctificetur ergo nomē tuum in bonis domine/ quod ab eterno sanctissimū est in te. ut quicquid videmus/ quicquid audimus/ quicquid intelligim⁹ ⁊ sentimus totum ad sanctissimi nominis tui noticiā ordinemus/ ut sit in nobis nomē tuū sanctum id est sine terra. et purum ut exis ab omni curiositate ⁊ vanitate ⁊ omni inutili fantasia te solum in omnibus cognoscamus semp piissime ⁊ sanctissime pater mentis nostre oculus ad te lumē eternum ineffabiliter dirigatur semper te qui in omnibus es ⁊ a quo omnia sunt in oibus te intuear in omnibus te cogroscas
O quod dulce lumen et delectabile oculis. a te sole iusticie ruy quod mentis intuitū amonete. O quod dulcis et amabilis / quod admirabilis oculis nostris / tuorum claritatis radiozū. Sanctificetur ergo nomē tuum.
Aduentat regnū tuum Hunc regnū huius mundi occupauit totam animā meam. imo tantam dissipauit aīam meā totā lacerauit totam fedauit totam demigravit spōsam tuam dilectā aīam meam Totum cor meum. totū amictū meum vanitas imo feditas huius mundi allerit. Ideo non que mundi sunt sentio que carnis sunt appeto. quod terrena sunt cogito et affecto factus sum ciuis huius mundi. et sub huius mundi principe sollicitē studeo militare. Sed tu domine nōne creatura tua sum? Ergo aduentat regnū tuum ut princeps huius mundi; ciciatur foras. Tu solus in me regnes tu solus inhabites mentē meā totum me occupet regnum tuum totū sibi vendicet desiderij meum solus reficias

affectum meum. Quid quero qd desidero qd volo
 quo vagor quo discuro quo distrahor Sufficit mi
 chi domine regnū tuum sit tibi habitatio mea. sit
 tibi refectio mea. sit tibi tota conuersatio mea. Tu
 solus bonus. tu solus pulcher. tu solus amabilis.
 tu solus desiderabilis animarū amator. Tu solus
 me regas tu solus me dirigas. tu solus me allicias
 tu solus cor meū tecū habecas animarum zelator.
 In te solū quiescat cor meum et pectus meum. In
 te solum dulcozetur cor meū. tu solus repleas ani
 mum meū Cum īpetu ascēdam ad te centrū meuz
 et regnū meum animarū redēptor Ergo adueniat
 regnū tuum. ¶ Fiat voluntas tua sicut in celo et ī
 terra. Hoc volo hoc desidero hoc totis animi visce
 ribus concupisco vt in me et de me ac per me non
 mea sed tua fiat volūtas Totus sim. totus iu tuū
 solum plaudaz honorē. ad hoc factus sum. ad hoc
 natus sum vt tuū solum honorē requirā. Jam non
 flectar ad meuz appetitū. iam non requirā ppiū
 cōmodum. iam non desiderē amīcoz affectum sed
 solum nitat tuū solum in oībus beneplacitū ad iū
 plere. Non cogitā quid avarū quid dulce qd one
 rosum vel lenē. quid asperū vel suaue. sed cum im
 petu et desiderio fereuēti et cum anxietate curē p
 ficere q̄ tue sunt beneplacita volūtati. Hoc solum
 michi sit iocanduz. hoc michi sit suaue. hoc solum
 michi sit leticie. hoc delectabile et amabile in quā
 tūcūq; asperis vilibus difficilibus effusis et aua
 ris tuam requirere perficereq; voluntatē. ¶ gau
 dium et iocunditas et exultatio medularis totum
 et totaliter semp et vbiq; exponere me ad omnem
 tui honorem quē possem modo aliquo affectu mā

cupere. **O** utinam solus possem omnia tua misteria
mi domine adimplere. Magis gaudeo magis ap-
probo amplius totis artibus et visceribus concu-
pisco. me totum exponere et impedere tuo honori
me de me tue satisfacere voluntati pro te quod etiam
quantumcumque celestibus et diuinis deliciis iocundari
Si enim propter te mi domine lacerarer et passio-
nes et mortes quascumque ad tui honorem reciperem
eas magis approbare magis diligere et de his ma-
gis gaudere quod de quacumque delectatione quam etiam
in patria possem habere. nisi forte illa delectatio
tantum aut plus eederet ad tui honorem. et hoc etiam
ratione delectationis sed ratione tui honoris op-
tarem. Non enim factus sum ad meam vanitatem con-
solandam sed ad tuam magnificentiam honorandam
Quid michi manus. quod michi dulcius. quid michi
amabilius quam me totum in tuum honorem resoluam.
O gaudium domini. o tripudium. o michi omne iubi-
lare solatium. quod possim aliquid quacumque difficul-
tate facere ad tuum honorem. hoc angelorum est gau-
dium celeste desiderium posse te totaliter obsequi
totaliter te fini tue voluntati plenarie conformari
et tuum honorem et magnificentiam admirari. Non
dubito immo certus sum quod plus gaudent angeli et
ante sancte de magnificentia honoris tui quam de ma-
gnificentiis glorie sue. Et ideo fiat voluntas tua. si-
cut in celo. id est in celestibus spiritibus. et in terra. id est
in nobis hominibus. et tue voluntati a deo libenter et
feruenter ac voluntarie obsequamur et ipsi fini possi-
bilitatem nostre virtutis totaliter conformemur.
C Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. quod
bene ordinat quod eleganter coniungit hec verba pre-

missis. Et quis de pane materiali et etiam spirituali
 possit exponi de sacramentali tamen pane maxime
 exponamus ad presens. Et ut dixi in verbis dñi
 est egregius ordo. Quis eni a deo dignus quis a
 deo est habilis ad susceptionem huius sacramenti
 ad offerendum filium deo patri, ut ille qui ut supra
 dictum est se totaliter in deum ordinavit, et quantum
 ad intellectum affectum et effectum qui se totum deo
 obtulit totum se sacrificio consecravit qui in se an
 nullatus est et in deum totus illar⁹ est qui non quae sua
 sunt querit sed quae iesu christi. Ille enim in hoc sa
 crificio potest ieiunium xpm recipere. Iesum christum
 deo patri pro se et aliis offerre. Et ideo petitioni istius
 magister verus p̄posuit. Sanctificetur nomen tuum
 et optime coniungit ad illud verbum. Panem nostrum
 cotidianum da nobis hodie. Qui enim egyptum
 peccatorum exiit. In sanctificetur nomen tuum et mare
 rubrum temptationum inundantium submersis egyptiis
 sicco pede transiit. In adveniat regnum tuum et in
 deserto contemplationis soli deo intendit et se te to
 tum deo dedicavit. In fiat voluntas tua. Nam in
 hoc deserto esuriens manna id est panem celestem a ce
 lesti patrie requirit. In panem nostrum quotidianum
 da nobis hodie. Qui enim in egypto aliquando sup
 ollas carnis sedit nunc illis spiritibus solum panem vivum
 qui de celo descendit exquirat postulat et acquirit.
 O admiranda christi dignatio mira iubilatio me
 tis deus meus sponsus meus amor meus factus est
 cibus meus. Sanctorum premium. gaudium angelorum. dei
 patris verbum est nutrimentum meum. lux mundi sol celi
 sapientia dei est refectio animi mei. proles virginis et
 redemptio humana. celos gloria facta est cibatio mea

Quid ultra affecto. quid ultra me potest allicere?
absit a me dñe vt ex quo cor meū habet taz nobile
cibū q̄ circa aliquīd qđ est in toto mūdo afficiatur
Quō obsecro post tam nobilissimū cibum sufficiē
tissimū suauissimū ⁊ dulcissimum pōt cor meū circa
vana turpia ⁊ imunda delectari. Et si semper non
possit ipsum sacramentaliter sumere saltē cor meuz
ipsum spūaliter non desinat rumīnare. In veritate
nūrū et plus q̄ mirū videt quō pre dulcore ⁊ nūnto
amoris feruore cor non deficit in hoc cibo. Tu sol⁹
bone iesu sis cibus meus et refectio mea. te solum
esuriā. te solū auido ⁊ īsatiabilī appetitu comedaz
et semp sum famelicus tu. Quid te dulcius. quid
suauius quid amabilius bone iesu. Te solū volo cō
edere. te solum cupio masticare. tu michi semp dul
cescis in corde Si solus odor tu⁹ deberet sufficere
toti mundo q̄tomagis cibatio tua. Si in x̄bo qđ
de ore tuo p̄cedit reficimur ⁊ viuimus quid est te
x̄bum eternū ore recipere et cordis dētibus masti
care. Quō in te cordis penetratis non liquefcunt?
Quō non sic cor meuz delectat in te vt obliuiscat
oīa p̄ter te. Si aliquid terrenū imo aliqua simili
tudo terrenī tantū cor meū occupat atq̄n vt obli
uiscatur tui quō tua verissima p̄sentia nō tantum
reficit et inebriat vt oīs mundi obliuiscar ⁊ etiam
mei. Hsic ergo pater celestis panē nostrū quotidi
nū da nobis hodie. Da nobis hūc panē vt semp in
p̄senti et semp presentialit̄ eum habeamus Si sem
per p̄sens spiritalit̄ hic cibus ⁊ nunq̄ sciat p̄te
ritum vel futurū sed hodie doces bone iesu vt di
camus. Cur queso tū festinas esse nobiscuz? quare
nō differis vsq̄ ad cras? Quid enī in nobis vides

quid in nobis sentis? quid in nobis agnoscis quod in
 tantum nostro es inebriatus amore. Quid nobiscum
 lucraris. quod in nobis reperis. que fructus de nobis
 habebis quod nescis tardare. Sed sic amor nostri te
 urget ut differre nequeas quin statim velis esse no-
 biscum cum quibus nullum habes lucrum. Nos autem quod
 sumus fetidissima sanies et indigni etiam tua crea-
 tura quod tumctusque vilissima nominari. quomodo diffe-
 rinus ex quo tantum desideras nos esse tecum quin
 te summum bonum speculum sine macula impetramus.
 Tu ergo bone domine differre non vis ut ostendis nec
 nos differre volumus amplius. Hodie ergo te re-
 petimus ut habeamus. Non enim tarda est institutio
 quod esset si peteremus et non speraremus quia ergo
 te statim petimus et desideramus et hoc ipsum tu cu-
 pis. accede ad eorum nostrum quia ad te ascendit eorum nos-
 trum. Et inebriatus es nostri et nos tui amore. tu
 ergo ad nos et nos ad te cum impetu iungit pondus
 amoris. Et iam omnis mora sublata. mutus fit am-
 plexus et inter brachia tua deficit anima mea absor-
 pta amoris fervore. Cum enim sensi amplexus tuum
 excitasti animam meam post cibasti deinde sebitasti tam-
 dem tuis amplexibus et osculis separasti animam meam
 et in tuis brachiis quiescit. non eam quod quis indignam
 abicit. non eam refugis. sed ad te stringens clamans
 et dicit. Adiuvo vos filie hierusalem ne cutgiletis
 neque suscitare faciatis dilectas donec ipsa velit. Sed
 adiuvo clementiam tuam bone iesu quare dixisti coti-
 dianum. Nonne continue vis esse cibus noster? nonne
 sufficit si per unam diem in nobis habitas et uoraris
 nobiscum. Quid fecimus tibi? quid ergo dicam de
 benivolentia tua. Nescio quia in illis thesauris cle-

mentie tue deficit animus meus/ita vt non possit
paruā considerare scintillā tanta est abyssus eius
Et ideo aliud nescio dicere nisi ex quo vis semper
esse nobiscuz. nō omni tēpore sumus tecū. z nunq̄ a
te sponiō benignissimo specioso cibo suauissimo re
cedamus. Ira enī domine tuo amore et deuotione
nos cogitantes tecū vt nō possimus a te recedere
nec velimus. Si ergo panē nostrum cotidianuz da
nobis hodie. et dimitte nobis debita nostra sicut z
nos dimittin⁹ debitoribus nostris. Hoc sic ordina
et cōiunge predictis. **O** bone iesu nobilissimū cellū
nobis indignis seruis tuis benignissime et instā
tissime obtulisti. **S**z quid? timeo ad tōnuū hester
vt a mon inuitari. Et si illa bone iesu nō sit intentio
tua/ tamē timeo de iniusticia mea. qz agnosco peccā
mea **Q**uid ergo? conututū opulētissimū paratum
est. nunciū id est angeli sancti ministrāt. esuries me
excitat z compellū tamē accedere non presumo qz
peccauī. **Q**uid ergo faciā? angustie sunt michi vn
diqz. **S**ed certe quid eligaz scio. **P**ro enī ad patrē
meū celestē de quo supradictuz est. **P**ater noster zc.
et dicā ei. **P**ater peccauī in celū z orā te. iam non
sum dignus vocari fili⁹ tuus. fac me sicut vnum de
mercenarius tuis. id ē dimitte nobis debita nostra
Sed o felix recognitio culpe que promerēt patriā
āplexus. **F**orte amoris seruoze inter āplexus eius
resoluat et mutabor in virum alterū et aliquātuluz
audebo comedere de vitulo saginato. **D**imitte er
go nobis debita nostra. **O** mira dei nostri dignas
tio erga nos. ipsuz contēpsim⁹ et prouillissima sanie
cōmutauimus z tamen nobis suadet vt ventam pe
cāmus. quomodo vult nobis veniā dimittere cum

offensis. hoc autē non vult āgelis elargiri. quomō
 queso bone dñe potestis nos ampl'us aspiciere quī
 ita turpiter a nobis abiicimus te. Ergo ex quo tu
 ipse suades dimitte nobis debita nostra. **D**imitte
 nobis qz iam pro nobis ipse debituz soluisti iam te
 ipsum pro nobis in sacrificio obtulisti. **T**u es qui
 nos doces vt dicam⁹ dimitte nobis debita nostra.
Hoc facere potest. nonne pax iam facta est? nonne
 iam pacis conuiuū celebratū est aut quotidie cele
 bratur. **D**imitte ergo nobis debita nostra/sicut et
 nos dimittimus debitoribus nostris. **O** beatū p̄
 ximi debituz. **O** felix offensa quam allegare coraz
 deo possumus in remissionē debiti nostri. **N**on er
 go carissimi fratres contristemur si nos offendunt
 hoies si nobis insulantur si nos affugunt rapiunt
 et accipiunt nostra. sed in his quantū est p̄ nobis
 exultemus ⁊ gaudeam⁹ imo affectem⁹ ⁊ cupiamus
 qz dimittendo ea proximis allegare poterimus dī
 missionē debiti nostri non est dubiuz q̄ magne vir
 tutis magneq; efficacie est allegatio ista quā sum⁹
 aduocatus et iudex noster nos docet. ergo dimit
 tite et dimittetur vobis **D**imitte ergo nobis debi
 to nostra sicut et nos dimittim⁹ debitoribus nr̄s.
 et ne nos inducas in temptationes. **Q**uid enī dñe
 p̄dest baptisari vel lauari a mortuo si iterū tango
 mortuū. **N**onne sufficit michi dñe vt peccata com
 missa dimittas nisi etiā me dñe a culpis et a pct̄is
 iminentibus custodias. **N**am p̄ptissimus suz ad
 pct̄iū ⁊ nisi me custodias sine freno irruā in pct̄o.
Quid dñe p̄fuit amon/q̄ a rege assucro sup oēs
 p̄cipes fuit elatus cū postea inflatus supbia fuit.
 suspēsus in ligno. **Q**uid enim michi prodest quies

quid in premiffis petitur verbis nisi me contra tem-
ptationes conserues in bono Ergo et ne nos indu-
cas in temptationem. *Uis bone iesu vt sic petam?*
qz multotiens pmittis nos tēptationibus stimula-
ri vt ad te recurramus. *Omnes modum vias qua*
possis nos ad te trahere exerce/ qz tecum nos cu-
pis habere. *Tēptatus ergo ad āplexus paternos*
fugiā vt recipiat me fugientē et timidū et dicas ei.
Et ne nos inducas in temptationes *Hoc vult. hoc*
desiderat. hoc expectamus pater. vt ad refugium
currā et auxiliū et sinum eius. vt totaliter de me
diffidens solū de ipso confidā. ergo et ne nos indu-
cas in temptationes. sed libera nos a malo. Amen
Verus est dñe qz sumus digni omni malo qz contē
psimus omne bonū. Sed vide clementissime pater
infinītā misericordiā tuā/ et oīno destabilem nequiti-
am nostrā et releua a nobis paruulis nobis infi-
mis īportabile onus a malo opprīmete destruyente
et retardāte a bono libera famulos tuos/ vt libere
possuntis dñā tui tuo seruire et vacare/ et maxime
ab illo terribili et horribili malo eterno nos libera-
re tua desiderabili visione priuemur/ quod horrēt
oīa ossa nostra. *Quid enī michi pdesset tuā crea-*
turam fuisse nisi te habeā et totus in te ferat et to-
taliter in vita eterna. *Quam nobis concedat ille*
qui est benedictus in secula seculorum. Amen.

¶ Sequuntur alie duc breues expositiones super
orationem dominicā. ca. xvlii.

Possunt autē supradicta aliter explicari sic vt
pater noster premittat vt confidēter ad xpm
accedamus. *Qui es in celis vt que sursum sunt que*
ramus non que super terram. Sanctificet nomen

tuum quantum ad fidei illustrationē. Adueniat res-
 gnum tuuz quātum ad spei firmitatē. Fiat volūtas
 tua quantum ad caritatis conformitatē ⁊ pfectionē
 Panem nostruz cotidianū quātum ad nutrimētuz
 et fulcimentū temperantiē/qd maxime exhibet in
 pane eucharistie. Et dimitte nobis debita nostra.
 quantum ad correspondētiam et merituz iusticie p
 hoc quod subdit. sicut et nos dimittimus ⁊c. Et ne
 nos inducas in temptationez quantum ad actuz pru-
 dentie q̄ est in precauendis insidiis. S; libera nos
 a malo quantum ad actū fortitudinis que est in tol-
 lerandis aduersis. Amen. ¶ Alia expositio. Pos-
 sumus autē supradictas petitiones exponere pro
 his que habituri sumus in patria. vt sanctificetur
 nomen tuuz referat ad apertā visionem quasi dice-
 retur quod nunc p speculum et i enigmate videm⁹
 tūc pure et sine terra ⁊ sine aliquo medio videam⁹
 Adueniat regnū tuuz quantum ad firmā tētationez
 vt in eternum regnem⁹. Fiat voluntas tua quantum
 ad consummatāz dilectionem que plene amantē in
 amatū transformat Et tunc exponendū est. Sicut
 in celo et in terra id est sicut in angelis et hoībus
 fiat. Panem nostrū quotidianuz ⁊c. quantum ad sua-
 vissimāz fruitionē Et exponendū est cotidianū. i.
 continuum/qz semp ibi est dies. Et exponenduz est
 hodie p presentia q̄ non habet preteritū et futurū
 sed est tota simul quod melius per presens notat.
 Et dimitte nobis ⁊c in quo petitur aduentus anni
 iubilci in quo omnia debita dimittunt⁹ veris iudeis/
 id est penitentib⁹ et cōfessis et homo homini ⁊ de⁹
 hominibus talibus vniuersa delicta dimittet Et ne
 nos inducas i temptationē. in qua petit⁹ illa pacis

pulchritudo de qua dicit. Sedebit populus meus
in pulchritudine pacis ubi non est amplius sathan
nec malus occurus. Sed libera nos a malo/quasi
diceret. due nos ad illū statū qui est omnī bonorū
aggregatione pfectus et in priuatione omī malorū
locū dus. ubi vere liberati erimus a malo. Hec autē
expositio vltima multā admirationē et miram vel
nimīā deuotionē medullarem exultationē plenam
laudis per solutionem requirit. et i ea satis sūt mī
ri et inenarrabiles contēplationis thesauri/sed nō
sufficio nec sum dignus eos dispensare nec ponere
in os meū imundum maxime euz regi assueri aulā
ingredi nō valeam nō vocatus. et ideo simplicitati
no stre sufficiant que supra dixim⁹ foris in atrio exi
stentes. Ipse autē christus nos in clementie signū
virgā aureā extendat vt possimus secure ad ipm
introtre secum in eternū regnare. qui est bh̄dictus
in secula seculorum. Amen.

¶ Meditatio super salue regina. ca. xix

A salutandū beatam virginē mariā. p̄mo
debes eius magnitudinē cōsiderare. nec enī
circa filiū eius potuit amplius eleuari q̄ vt mater
deuocaret. Exultās ergo et admirās magnitudi
nez matris nostre deuote et reuerēter ad ipm acce
dens dicito salue. Hoc dicto statim in tuaz resiliās
paruitatē et magnificētiam matris dei et dic. Pa
tientiā habe in me dñā q̄ ego vilissimus hominus
audeo assistere tante dñe et salutare presumo regi
nam celozū dñam angelozū et matrē dei mei. Sed
de tua benignitate humili et humilitate benigna
cōfido q̄ me indignissimū sustinebis. Et quis sis
archa veteris testamenti et ego multo ignobilior

tñ cum te tetigero corde ⁊ salutauero ore nō credo
 percuti sed tuo amore potius in fiamari et tua pie-
 tate largissima in oib⁹ exaudiri. ergo salue regina
 Sub tuo regimine dñā volo de cetero militare et
 me totaliter tue dñationi committo vt me plenarie
 regas et gubernas. Non michi me reliquas qz sū
 michi pī contrarius nimis. quicqd ergo michi di-
 miseris noueris miserrime deseruendum. Sed cū
 plenus sum miseria et a plāta pedis vsq; ad verticē
 putrefactus gerem horrozē fetozis. quō me regere
 dignaberis tam nobilissima creatura? certe qz tu
 es regina misericordie. et qui mīe subditi sunt nisi
 miseri? Sed regina misericordie es ⁊ ego miserris-
 mus peccatorū subditorū maximus. quō ergo dñā
 non exercebis in inemetipm tue miseracionis effe-
 ctuz. Vere dñā regina es mīe qz nō est in hac vita
 sic desperat⁹ sic miser cui nō impetres mīam salus-
 tarē si ad tuuz decliauerit regimē. Certe dñā cū te
 aspicio nichil nisi mīam cerno. Nam p̄ miseris mī
 dei facta es. mīam insup genuisti. et demū tibi mi-
 serendi est officū cōmisituz. vndiq; sollicita de mise-
 ris vndiq; mīa vallaris solum misereri tu uideris
 appetere. Multuz sollicita es miseris. hos in tuos
 filios adoptati. hos regere dñā uoluisti. et ideo re-
 gina mīe tu uocaris quid ergo de cetero formida-
 mus quid timeim⁹. ⁊ quis a te qd petierit non habe-
 bit? certe nullus nisi qui se miserū non recognoscit
 qz nō subest tuo regimini nisi miser aut quis etiaz
 si se cognoscit miserū de tua misericordia non con-
 fidit. Illi ergo p̄ueāt soli q se existimāt eē iustos
 et superbi p̄sumptuosi q tuo regimini nō subsistunt
 et illi miseri qui tuā mīam nō requirūt. Nos ergo

miseri tecum de cetero cōsalemur. tecum amodo do
mina habitemus. demū totis vīsceribus amplectamur.
q̄ tu es vīta. Est vere que mortem superbie
viciisti q̄ nobis vitā gratie īpetraisti. vitā glorie ge
nūisti. et nō est dubiū q̄ vitam nature multis reddi
disti. In omnibus enim te vitam morti opūiouis.
O vita mirabilis que mortuos viuificare conaris
Per te o dñā a priuatiōe ē homo regressus ad ha
bitum. O vita mortē non timēs mortē expellens
mortales īmortales cōstituens. O certe vita ama
bilis vita desiderabilis vita delectabilis. O vita
non senescens sed potius senes ad iuuentutē redu
cēs o vita carnales vitas ad utchilum redigens ⁊
abhorrēs o vita que nutris celestibus alimentis.
o vita certe contraria vite mundi. Qui enim vult
te habere se affligat. delicias respuat delicata q̄
contēnat. et qui amplius mortificatus fuerit am
plius te possidebit. O vita diuina fortificās pote
state scz imperatiōe diuina/diūna sapientia regu
lans ⁊ diuina vegetans bonitate. Si vita mea es
cur non semper in me es/cur non semper vegetas
aīam meā Quis michi tribuat vt semper gaudeā
beneficio huius vite. Dulcedo. vera dulcedo que
amaritudinez peccati veniā impetrādo expellis/q̄
nobis dulcedinē gratie ⁊ vite acquiris. que ad suas
ues celestis patrie contemplationes introducis.
O dulcis domina cuius sola memoria affectu duls
corat cuius meditatio magnificentie mentē eleuat
cuius pulchritudo oculuz interiorē exhilarat. cuius
amenitatis immensitas cor meditantis inebriat
O domina que rapis corda dulcedine. Nonne cor
meum domina rapuisti. ⁊ vbi queso posuisti illud vt

ipsum valeā inuenire. Nunquid in sinu tuo nē sine
 nā collocasti. utūquid intervbera tua posuisti illud
 Fortasse ibi posuisti illud cor meū vt qđ figura tibi
 calefiat. **O** raptrix cordiū quādo michi restitues
 cor meum? quare sic corda simplicitū rapis? quare
 violētiam facis tuis amicis? nūquid semp vis ipm
 tenere. Cum id ad te postulo michi arrides et statū
 tua dulcedine cōsopitus quiesco et in me recursum
 cum iterū postulo me āplexaris dulcissima et statū
 inebrioz tui antoz et tunc cor meū nō discerno nec
 aliquid scio petere nisi tuū. Sed ex quo sic est cor
 meū tuo dulcore inebriatū guberna illud cum tuo
 et in sanguine agni cōserua et in latere filii colloca
Tunc assequar quod itēdo tūc possidebo qđ spero
 qz tu es spes nostra. **N**ōne dñia tu es regina. nōne
 tu es nostri mater premis scz christi qui est premisū
 bonozū et beatoz. **N**onne tu es q̄ tantū nos exal
 tare desideras. **N**onne plus sine cōparatione nos
 diligis ac bonū nostrum procuras amplius q̄ ma
 ter carnal. Si ergo nos vis facere gloriosos imo
 qz vix quis poterit te phibere. Sperent in te qui
 nouerunt nomen tuū quoniā non derelinquis que
 rentes te dominā. Certe qui sperāt in te mutabūt
 fortitudinem assumēt penas. vt aquile volabunt
 et nō deficient currēt nō et laborabunt. Quis enim
 nō sperabit in te que etiā adiunas desperātes. Et
 qđ nō sperabit in te per quā exaudite sunt patrum
 preces et eozum adimpleta sunt pmissa. Quid po
 tuerunt patriarche et prophete desiderare qđ per
 te dñia non fuerint assecuti. Si antiqui hec omnia
 habuerunt per te quō nos qui sumus vnici filii tui
 sanguine redēpti non habebimus qđ voluerimus

postulare. Non dubito quod si a te venerimus habebimus quod voluerimus. In te ergo speret qui desperat qui deficit ad te recurrat confidenter ad te pueniat qui vult aliquid impetrare dicendo salue. Quid ergo de cetero a tua salutatioe possit nos prohibere ex quo es vita dulcedo et spes nostra. Quid ergo a tua reuerentia ex quo es regia nos possit impedire. Et quid est salutatioe replicare nisi tibi sine fine reuerentiam exhibere. Quid est salutare et iterum salutare nisi salutem et salutis perfectum ad te dominam postulare. Quid salutamus et iterum salutamus nisi ut tam iterum quam exterius per te dominam salubriter custodiamur. Quid saluto nisi quod utrumque horum tue reuerentiae expono. Quare te salutavi nisi ut te haberem. Quare iterum te salutavi nisi per te filium tuum possiderem. Quare te salutavi nisi sicut redderem te attentatam ad vota mea. Et iterum quare te saluto nisi ut bene suscipias et perficias ipsa vota mea. Aut certe primo te volumus salutare ut te commendamus. secundo ut post hanc misericordiam filii tui gloria gaudeamus. primo es dominam salutaris ut per te gratia impetretur. Secundo ut per te ad gloriam perveniat. ad te. Ad te vere quod tu sola dominam genuisti tu sola interemisti universam hereticam pravitatem. Tu sola es dominam regni. tu sola es gubernatio omnium. Ad te matrem misericordiae die matrem certe quae las nos a fecibus peccatorum. Quare nos consolaris in cunabulis vagientes parvulos esurientes. lactus. cuius brachiis sustentamur deficientes. Tu vere consolidas vulneratos. ad salutem perducis egrotos. Et non solum mater sed etiam medicina facta es miserorum quae es domina angelorum ad te certe quae non derelinquis delinquentes quae

non respicis fugientes que blandimentis non ali-
 cis delicis non foues et nutris. Ad te clamamus
 quomodo non clamaremus qui vulnera sustine-
 mus plagas sentimus quia inimicis vndiq; circu-
 damur. Clamamus angustiati miseris infinitis
 oppressi clamamus cordis anxietate/stomachi va-
 cuitate/doloris acerbitate. Aut forte erga te amo-
 ris immensitate clamamus. ne somnolentia tibi er-
 ga nos inducatur. Quare enim ob dormis domi-
 na. Surge et adiuua nos. Clamamus etiam vt no-
 stram tibi inuicem miseriam. quia clamare
 necessitas nos compellit. Et etiam ad te clama-
 mus vt te ad compassionem amplius moueamus
 Propter hunc clamorem rauce facte sunt fauces
 mee. Quid ergo amplius moraris. Quid affligi
 nos permittis. Si ergo multum tardaueris et vo-
 ce clamando amifero ad te amplius clamare neq;
 bo. Et heu michi quid tunc faciam. cum nec exaudi-
 re me poteris nec audire. Quid faciam domina/
 cu a te fuero penitus destitutus cum tua vbera no
 poteris ministrare Cito domina subuenias clama-
 ti. ne in manibus subiciar inimici. Curre festina
 domina. et tuum nequissimum seruum; ac infidelissi-
 mum ad te clamantem parendo adiuua et eripe de
 manibus inimici et periculis tui hostis. Si aliud o
 domina te alicere non debere nisi quia tuus hostis
 audet tuos seruos fraudulenter inuadere deberes
 ad nos q̄totius festinare. Curre et libera nos domi-
 na propter suam superbiam comprimendam. Cur-
 re ne inimici tui dominantur in nobis clientulis.
 Curre ne dicat vbi est deus eorum de cuius clemen-
 tia confidebant. Nec mireris dñā si clamamus quia

sumus a te nimium elōgati in regionem lōginquā
dissipauimus partem nostram quasi diceretur. Si
p̄pe essemus planius possem⁹ loqui ⁊ ideo qz lon-
ge sumus clamamus exules. Exules a patria exu-
les a visiōe diuina. Et utinā nō exules a gratia. exu-
les cōsolatione materna. **D**āia cur nō es potius
separata a corpore q̄ a tua dñā exultata es a x̄po
capite. Et quomodo potes miser sine capite ābula-
re. **N**ōne ābnare sine capite monstruosū est. **H**ec
michi eur in tam longū exiliū relegatus suz **Q**uo
modo vel quādo videbo deū saluatorē meū at̄ qñ
potero saltem dñam meā intueri. **N**on dubito do-
mina q̄ si ad te tan q̄ exules elamauerimus corde
te ⁊ tuum filiū plene possidebimus. **C**ur ergo volu-
mus hic quiescere **C**ur ad patriā non ambulemus
Cur non affectamur matrē dulcissimāz amplexari
Quare nō desideramus secū eū filio suo cōmorari
Domina dñi hic sumus exules constitnas nos ne
etiā tan q̄ in patri confidentes querere te et filius
tuū desistamus. **S**ic tamē constituas exules in cor-
pore vt hic tecum sum⁹ ciues ī mēte. **F**iliū eue. **H**ere
filii eue quia superbi et presumptuosi vere filii eue
qz ambitiosi ⁊ auari saltē scientia ⁊ utinā nō te alie-
na gulosi carnales et iobedientes. ⁊ breuiter in oī-
bus ipsam eūā sequentes ⁊ promptissimi ad malū
difficilesqz ad bonū. **E**t si contingat aliquē filium
bonorum operum generare cum quadā cordis tri-
sticia ⁊ dolore parturimus. sed malum euz gaudio
perpetramus. **N**ec nobis sufficiūt mala nostra. sed
sicut eua adam ita nos alios maculamus ad malū
Et etiā sicut ipsa excusabat se ita ⁊ nos in defecti-
bus nostris excusamus aut saltē si possum⁹ i alios

rectorq̄mus. Tedet nos vesci ligno vite et in cruce
 dominū contēplari ⁊ manus ad lignū prohibitum
 applicamus. Non curamus per contēplationē pa
 radisi delictis consolari sed potius volumus ī pec
 catorū fecibus habitare. Plus enī placet nobis
 in multo labore ⁊ studio villa agere et acq̄rere q̄
 dñm glie degustare. Nisi enī domina nos adiuuif
 ses fortasse iam ad inferni profundissima uenisse
 mus. Hec enī est qđ nos possit excusare. qz non te
 sed euā in oībus imitamur. ac p̄pter hoc domina
 ad te suspiramus. Suspiramus autē de tam bone
 matris absentia venire ad te dñia cupientes suspi
 ramus ad te tuum filium affectātes. Suspiramus
 ad te tanq̄ paruuli ad tua vbera anhelātes. suspi
 ramus ad te desiderio. suspiramus ⁊ amore nostro
 Nullus enī nisi tuus amor quo erga te sumus dñia
 inebriati intrinsecus cogit nos ad te dñia suspirare
 Quis enī nō te diligit reparatricē omnīa amoris
 caminū pulchriorē sole. dulciorēz melle. bonitatis
 thesaurū honestatis speculū. omīa sanctitatis ex
 emplū oībus es amabilis. oībus ineffabilis. oībus
 delectabilis. Sedes es sapientie. fluius clemētie
 radus deitatis. nec est q̄ se abscondat a calore tuo
 Quis ergo ad te nō suspirabit. Amore etiā suspi
 ramus ⁊ dolore. vndiqz nāqz nos angustie premūt
 Quō ergo nūc nō suspiram⁹ ad te que solatiū es
 miserorū refugīū expulsozū. liberatio captiuozum
 medicina infirmozū mater paruuloz. sponsa adul
 tozum regina bellatozū dñia vniuersozum. et etiaz
 inimicorū. nec est qui tue voluntati valeat obuiare.
 Sic afflictī sic miseri ad te talem dñiam suspiram⁹
 gementes et fientes in hac lachrimarū valle. Tu

domina nonne vides quō & qualiter sumus amaritudi-
tine pleni. Intus sumus gementes et exteri^o flē-
tes in loco lachrimoso iacētes. onerati peccatis ge-
minus aggravati molestis flemus ebūdantes mī-
seris in valle lachrimarū sum^o. Seminus sauciati
flemus spoliati in valle lachrimarū sum^o destituti
Seminus solē iusticie nō vidētes. flemus inimicis
nostris seruentes in valle lachrimarū sum^o tuum
auxilium īplorātes. Nec est certe vallis lachrimarū
ad quā omnia lachrimabilia fluunt. gemebūda de-
currunt. flebilis ruunt. Ad hanc vallē fluxerūt de-
mones infernoz peccatū p̄lyoplaustozū miserie
antiquoz. Quid aut̄ amplius dicā? nō sufficio nec
scio huius vallis detestabilia enarrare. Eya ergo
aduocata nostra illos tuos misericordes oculos
ad nos conuerte. O laudabilis elemētia creatoris
quī sic afflictis tam nobile & laudabile subsidū di-
gnatur elargiri. O certe dei nostri mira benigni-
tas q̄ suis reis te dñaz tribuit aduocatā vt a filio
tuo inter nos & ip̄m iudicē constituta qd̄ volueris
p̄ nobis valeas īpetrare. Nec enī dubiū est q̄ no-
stra culpa iuste dānabat quos conseruat tue aduo-
catio pietatis. O mirabilē erga nos mīa dei nostrī
qui ne alias fugeremus p̄ sententiā non solū dī-
gnatus est cōmunicare se nobis in iudicē vt esset
deus & homo iesus xp̄s a quo debet sentētia pmul-
gari. sed. v̄luit ip̄e sua viscera mīe matrem suaz
dominā gratie nostrā īstitueret aduocatā. Et ideo
nō timendū est quin misericors misertis & ad illam
partē īclines sententiā quā defendis et nobis ex
h̄ beas gloriā quā causaris. Scio bene q̄ post sē-
tentiā nō ē appellatio ad maiorē q̄ et si iudex sic

homo tuus filius est tamē ⁊ deus filius dei patris
 Non enim video dñā quomodo aliquid tibi valeat
 denegare et quā per te celestē patriā habeamus.
 Hoc est enī quod cupit deus noster hoc est qđ desi-
 derat. hoc est p̄ quo te matrē constituit advocatā
 Non ergo restat domia nisi ut illos tuos misericor-
 des oculos ad nos conuertas. Eya ergo advocata
 nostra illos tuos misericordes oculos ad nos con-
 uerte. Non enī dubito qđ si nostras aspereris mise-
 rias nō poterit tua miseratio suū retardare officiū
 Mirabiles necnō et amabiles tuorū radii oculorū
 quibus nos allicis ad amorē ⁊ ad plenam domina
 salutē venenatos oculos erūt basilici. O cue oculi
 venenati cur nō offertis voꝝ oculis v̄rginis si vul-
 tis perfectā recipere medicinā nam suorū caritas
 oculorū vmbra expellit effugiat cateruas demo-
 num. purgat vicia mentiū corda congelata succen-
 dit. demum ad celestia trahit. O dñā qđ beati sunt
 quos viderunt oculi tui. Hos ergo oculos ad nos
 aduerte et iesum benedictū fructū vētris tui nobis
 post hoc auxilij ostende. O venter mirabilis qui
 potuit capere creatorē. o venter laudabilis qđ me-
 ruit recipere redemptores. o venter desiderabilis
 qui emanauit desiderij mentiū gratiarū fluitum
 glorie premiū. O venter nō venter sed celū empli-
 reum. In hoc ventre fuit precij p̄ditorū felicitas
 beatorū. deus angelorū. O beatus venter. o beata
 viscera. o beata vbera. o dñā nostrā. o locus pietatis
 locus sanctitatis. flumē bonitatis. vēter tuus dñā
 O felix venter qui solē genuisti mū dum reparasti
 patriā recuperasti. O qđ pretiosus venter qui por-
 tauit medicinā infirmis. vitā mortuis. et paradisu

iustis. **O** venter eburneus ⁊ sedes sapiētie o venter
 tornatilis ⁊ celsitudo glorie. o venter amabilis et
 dulcedo aie o elevatio mentū inebriatio cordū
 suavitas peccatorū fructus tu⁹ dñi **O** hic est vere
 fructus beatus a principio sui ortus. hic est iesus
 filius dei viu hic est saluator noster dñs deus nr̄.
 hñc iesum benedictum fructum, ventris tui nobis
 post hoc auxiliū ostende benignū vt ipm̄ videndo
 ipm̄ habeamus. ipsum habendo ip̄o perfruamur.
O clemēs indigētibus. o pia exorātib⁹ o dulcis
 diligētibus o clemens penitētibus o pia pficiens
 tibus o dulcis contēplātib⁹ o clemēs laborādo
 o pia largiēdo o dulcis te donādo o clemens con
 solādo o pia blandiēdo o dulcis osculādo o cle
 mens in effectu. o pia in affectu. o dulcis in affatu.
 o clemēs in cōspectu pia in aspectu dulcis in am
 pleru dulcis in amore rectis clemēs in subiectis
 pia in correctis. / dulcis in dilectis. o clemēs. o pia
 o dulcis maria. Amen

C Capitulū finale de statu btōrū in celesti hīr̄m.
 Capitulum xx.

Ad contēplandū vel ad quierē omnīū de celesti
 hierusalem aliquid balbuciendo prumpam
 Nam locus est altissim⁹ splēdidissim⁹ latissim⁹
 et firmissim⁹. Societas est nobilissima speciosis
 sima ben. Tria purissima incessabilissima id ē
 nunq̄ cess. nec remittet Ibi habebimus dñm
 potentissimū. excellentissimū iustissimū ⁊ liberaliss
 mum patrē nobilissimū ditissimū pudētissimū
 et piissimū fratrē similitū curialissimū sapiētiss
 mum ⁊ optimū. p̄dūm pulcherrimū singulariter
 sumimū suavit. n̄ ⁊ amore feruentissimū. Quātū

ad nos erit ibi aperta visio. Firma tentio. consum-
 mata dilectio. cōtinua laudatio reuerētia profun-
 dissima. admiratio altissima exultatio sanctissima
 et deuotio intima. Et in corpore erit agilitas clari-
 tas subtilitas et impassibilitas. ¶ Ex p̄dicis oībus
 confurget fructio p̄fectissima. facietas sufficiētissi-
 ma. sobrietas sobritissima voluptas pudicitissima cor-
 dialis diffusio. locūdissima āplexio seu complexio
 medullaris transformatio centralis quietatio oīs
 amētas oīa suauitas oīs securitas et oīs libertas
 qz liberi erimus ab omni iniuria violentia culpa et
 miseria. Et sic absterget deus omnē lachrymaz ab
 oculis sanctorū suorū et mors vltra nō erit neqz lu-
 ctus neqz clamor neqz dolor erit vltra quia prima
 trāsierunt. et veritas in apocalipsi testatur Felices
 lachryme quas manus cōditoris absterget. et ideo
 veritas per ysaiam dicit. Ad verba portabimini et
 super genua blādiētur vobis. Quō si mater blā-
 diatur filio ego cōsolabor vos et i hterusalē conso-
 labimini. Et qm̄ tantū gaudebitis de bono alteri
 q̄tum diligimus euz et ibivere diligim⁹ oīs alios
 sicut et nos et deū perfectissime plus q̄ nos. et ip̄os
 Ideo multiplicabit̄ gaudium nostrū sicut et in
 bilē numerū angelorū et sanctorū deo in iudicio
 gaudebimus sicut de nostro. Et in p̄sentia
 none gaudebimus de imensitate p̄sentie
 sapiētie et bonitatis q̄ de felicitate p̄sentie. Et quia
 istud est excessiuū sic absorbebit̄ deus o de fes-
 licitate diuina et intrabim⁹ in gaudium in iudicio
 et foris vndiqz absorpti et circumscripti in iudicio
 suo. Nec mirū qz plus sine fine in iudicio
 gl̄t deus q̄ nos ipsi nos et ideo in p̄sentia p̄paratione

in iudicio
 deo excelsis
 nos dilectis

iustis. **O** venter eburneus ⁊ sedes sapientie o venter
 tornatis ⁊ celsitudo glorie. o venter amabilis et
 dulcedo aīe o eleuatio mentis inebriatio cordis
 suauitas peccatorum fructus tu⁹ dñi **O** hic est vere
 fructus beatus a principio sui ortus. hic est iesus
 filius dei vni hic est saluator noster dñs deus nr.
 hñc iesum benedictum fructum, ventris tui nobis
 post hoc auxiliū ostende benignū vt ipm videndo
 ipm habeamus. ipsum habendo ipso perfruamur.
O clemēs indigētibus. o pia exorātibus o dulcis
 diligētibus o clemens penitētibus o pia pficiens
 tibus o dulcis contēplātibus o clemēs laborādo
 o pia largiēdo o dulcis te donādo o clemens con
 solādo o pia blandiēdo o dulcis osculādo o cles
 mens in effectū. o pia in affectu. o dulcis in affatu.
 o clemēs in cōspectu pia in aspectu dulcis in am
 pleru dulcis in amore rectis clemēs in subiectis
 pia in correctis. / dulcis in dilectis. o clemēs. o pia
 o dulcis maria. Amen

C Capitulū finale de statu btōrū in celesti hīrēm.
 Capitulum xx.

Ad contēplandū vel ad quietē omnīū de celesti
 hierusalem aliquid balbuciendo. prumpam
 hanc locū est altissim⁹ splendidissim⁹ latissim⁹
 et firmissim⁹. Societas est nobilissima speciosis
 sima ben. Tria purissima incessabilissima id ē.
 nunq̄ cesa. nec remitteē. Ibi habebimus dñm
 potentissimū. excellētissimū inuissimū ⁊ liberaliss
 mum patrē nobilissimū ditissimū pudētissimū /
 et pūssimū fratrē similitū curialissimū sapiētissi
 mum ⁊ optū. pōsum pulcherrimū singulariter
 sumū suauitū. nō ⁊ amore feruentissimū. Quātū

ad nos erit ibi aperta visio. Firma tentio. confirmata dilectio. cōtinua laudatio reuerētia profundissima. admiratio altissima exultatio sanctissima et deuotio intima. Et in corpore erit agilitas claritas subtilitas et impassibilitas. ¶ Ex p̄dictis oībus consurget fructio p̄fectissima. societas sufficientissima. sobrietas subtilissima voluptas pudicissima cordialis diffusio. locūdiffima āplexio seu complexio medullaria transformatio centralis quietatio oīs amētas oīs suauitas oīs securitas et oīs libertas quia liberi erimus ab omni iniuria violentia culpa et miseria. Et sic absterget deus omnē lachrymaz ab oculis sanctorū suorū et mors ultra nō erit neq; luctus neq; clamor neq; dolor erit ultra quia p̄ma trāsierunt. et veritas in apocalipsi testatur Felices lachryme quas in manus cōditoris absterget. et ideo veritas per ysaiam dicit. Ad verba portabimini et super genua blādentur vobis. Quō si mater blāditur filio ego cōsolabor vos et i hierusalē cōsolabimini. Et quā tantū gaudebitis de bono cōferti? Quātū diligimus euz et ibi vere diligim⁹ oīs alios sicut et nos et deū perfectissime plus quā nos. Ideo multiplicabit̄ gaudium nostrū. Et in iudicio gaudebim⁹ sicut de nostro. Et in p̄sentie gaudebimus de imensitate p̄sentie sapientie et bonitatis quā de felicitate istud est excessiuū sic absorbebit̄. Et quia o de felicitate diuina et intrabim⁹ in gaudium. Et in iudicio excelsi et foris vndiq; absorpti et circumdant. Et de nos diligit deus quā nos ipsi nos. et ideo in p̄paratione

plus habet nobis gaudii et leticie q̄ sciremus aut
possimus petere vel appetere Sic ergo abundas
bimus et siq̄ abundabimus gaudio/qz diligētes ⁊
qz dilecti. Quia nec oculus vidit nec auris audiuit
nec in cor hoīs ascendit q̄ preparasti te diligētib⁹
imo non solū cor hoīs viatoris/sed nec etiā com̄
hensoris aut alicuius āgeli potest aut poterit illū
bonū infinitū et gaudium nobis paratū et oblatū
cōprehendere. Sic ergo intrabimus in gaudium
dñi nostri. Gaudēs ergo gaudebo in dño semper ⁊
ei de tantis beneficiis gr̄as exhibebo. Gaudebūt
labia mea cum cātauero tibi et aīa mea quā sic no
biliter seipso redemit. Lauda ergo hierusalē dñi
lauda deū tuum syon. imo laudent euz celi et terra
mare ⁊ om̄ia que in eis sunt. Jam super oēs vicos
hierusalē alleluja dicamus. Lauda ergo aīa mea
dominū/laudabo deū meum in vlt̄a mea/et illum
mecum laudet omnis creatura. Amen.

ExPLICIT feliciter liber qui dicitur Stimulus
venerabilis patris Bonauenture cardinalis de
hierusalē theologi sacre theologie professoris
locus est. ababiliter correctus et nouiter
revisus. Parisius impressus
in officina Johānis petiti com
in vico sancti Jacobi ad intersignium
cons argentei
revisus deo.
pōsum
viii. 96

Inc 4579

et
ozis d
ph
est
us
T
est
m
p
m

petit.

